

NARODOWA GALERIA
NIEPODLEGŁOŚCI POLSKI 100

TO IM ZAWDZIĘCZAMY NIEPODLEGŁOŚĆ

GALERIA BRAMA BIELAŃSKA

NARODOWA GALERIA NIEPODLEGŁOŚCI POLSKI 100

NARODOWA GALERIA NIEPODLEGŁOŚCI POLSKI 100

TO IM ZAWDZIĘCZAMY NIEPODLEGŁOŚĆ

Informator wystawy pod redakcją
Tadeusza Skoczka

Warszawa 2021

**NARODOWA GALERIA
NIEPODLEGŁOŚCI POLSKI 100**

TO IM ZAWDZIĘCZAMY NIEPODLEGŁOŚĆ

28 sierpnia - 14 listopada 2021
Galeria Brama Bielańska

Kuratorzy wystawy:
Stanisław Dworak, Natalia Roszkowska

Szanowni Państwo,

Z dużym zainteresowaniem przyjęliśmy w Muzeum Niepodległości propozycję profesora Pawła Soroki, aby zorganizować ogólnopolską prezentację twórczości plastycznej, związanej z uczczeniem stulecia Niepodległości. Prace twórcze trwały od wielu lat, sama organizacja wystawy – od grudnia 2020 roku.

Regionalne Stowarzyszenie Twórców Kultury, a ściślej mówiąc – oddział rzeszowski tej organizacji pozarządowej, działacze stowarzyszenia, kierowanego przez Prezesa Stanisława Dworaka, włożyli wiele serca w przygotowanie ekspozycji o zasięgu ogólnokrajowym. Efekt ich działań przerasta najśmielsze oczekiwania.

W Galerii Brama Bielańska, wchodzącej w skład Muzeum X Pawilonu Cytadeli Warszawskiej – oddziału Muzeum Niepodległości w Warszawie, od lat gościmy wielu artystów z całej Polski. Projekt pod nazwą „Narodowa Galeria Niepodległości 100” nie powinien pozostać pojedynczym wydarzeniem. Zadbamy, by zbiorowy wysiłek organizatorów i twórców nie poszedł w zapomnienie, a o ich moralnym i artystycznym sukcesie będzie świadczył niniejszy katalog.

Podobne informatory ubogacają też inne wystawy, organizowane przez Natalię Roszkowską, kuratorkę Galerii Brama Bielańska, dowodząc

wielkiej pracy organizacyjnej Muzeum Niepodległości, a także artystycznej – poszczególnych twórców. Artyści, prezentujący swoje prace w murach dawnej twierdzy, nierzadko przekazują je później do zbiorów naszej instytucji. Wykaz wszystkich dotychczasowych wystaw w galerii, znajdujący się na końcu każdej tego typu publikacji, jest imponujący.

Nasza instytucja kultury, dla której organem założycielskim jest Samorząd Województwa Mazowieckiego, od wielu lat akcentuje w swojej pracy programowej stulecie Niepodległości. Sam termin „Niepodległość” zawsze piszemy majuskułą, dla podkreślenia ogromnej wartości, wielkiej doniosłości faktu odrodzenia Polski. Rozpoczęliśmy w 2014 roku, przypominając wybuch Wielkiej Wojny, która doprowadziła do trwałych zmian na politycznej mapie świata. Kontynuujemy, organizując do dnia dzisiejszego wystawy, konferencje naukowe i debaty, a także wydając wiele monografii i albumów. Dla nas odzyskanie Niepodległości nie jest pojedynczym aktem z jesieni 1918 roku – to efekt całego szeregu istotnych wydarzeń historycznych, do których doszło w latach 1914-1921. Wystawa, którą otwieramy 28 sierpnia 2021 roku z pewnością nie będzie ostatnim akcentem dla upamiętnienia tego stulecia.

Dr Tadeusz Skoczek
Dyrektor Muzeum Niepodległości

Projekt malarski „Narodowa Galeria Niepodległości Polski 100” został zainicjowany przez Stanisława Dworaka – prezesa Regionalnego Stowarzyszenia Twórców Kultury w Rzeszowie. Projekt ten wpisuje się w setną rocznicę odzyskania przez Polskę Niepodległości poprzez przedstawienie na płótnach stu osób, które się do tego przyczyniły. Autorami prac są artyści-malarze z Polski i z zagranicy.

Galeria prezentuje portrety wybitnych Polaków, którzy czynem, wyobraźnią i duchem umacniali tożsamość narodową i przygotowali swoich rodaków do Niepodległości. Wśród nich byli romantycy i pozytywiści, charyzmatyczni politycy, żołnierze i twórcy, a także działacze gospodarczy. Osoby o talentach przywódczych. Wszyscy oni swoją aktywnością polityczną, czynem zbrojnym, pracą organiczną

i artystyczną twórczością przygotowywali grunt pod przyszłą Niepodległość. Okazali się jej twórcami. Dzięki nim, kiedy wywołane skutkami I wojny światowej zmienione układy geopolityczne umożliwiły odrodzenie naszej państwowości, Polacy byli przygotowani do życia w niepodległym państwie. Zdolni skutecznie działać na rzecz scalenia w jedno terytorium obszarów znajdujących się przedtem pod władzą trzech zaborców oraz stworzenia jednego organizmu państwowego i gospodarczego, a także obronić świeżo uzyskaną Niepodległość przed nawałą bolszewicką w 1920 roku.

Wystawa zorganizowana przez Muzeum Niepodległości w Galerii Brama Bielańska jest wspólnym upamiętnieniem tych historycznych postaci i przypomnieniem ich zasług dla Polski.

Prof. ucz. dr hab. Paweł Soroka
Przewodniczący Rady Krajowej RSTK

„Narodowa Galeria Niepodległości Polski 100” to wielki artystyczny projekt malarski, który uwiecznia 100 wielkich ludzi, którzy piórem, pędzlem, muzyką, szablą, cierpieniem, ofiarą życia, patriotyzmem, szlachetną działalnością polityczną i dyplomatyczną najbardziej przyczynili się do odzyskania Niepodległości przez Polskę i Jej powrotu na mapę świata. Tym ludziom w tak niezwykle sposób oddajemy cześć za to, że dzięki Nim mamy własną Ojczyznę, mówimy po polsku i jesteśmy wolnym narodem.

Projekt zrealizowało kilkudziesięciu znakomitych ludzi sztuki, nauki, kultury z Polski i z zagranicy, ludzi wielkiego ducha i serca dla Polski.

Ma on bezcenną wartość edukacyjną, artystyczną, patriotyczną i wpisuje się w obchody 100. lecia odzyskania Niepodległości przez Polskę.

„Narodowa Galeria Niepodległości Polski 100” winna być dumną polską instytucją, wzorem pamięci Ojczyzny o swoich przykładowych synach, mieć bardzo oficjalne otwarcie, a portrety powinny być wystawiane również w różnych miastach Polski, placówkach dyplomatycznych i w wielu krajach świata gdzie licznie mieszkają Polacy, którzy Polskę kochają i wspierają Ją.

Ludzie, którzy dzieło to stworzyli godni są uhonorowania i wyróżnienia.

Jeszcze Polska nie zginęła!

Rzeszów 11.11. 2018

dr Jadwiga Buczak

Kierownik Artystyczny Projektu

inż. Stanisław Dworak

Pomysłodawca i Realizator Projektu,

Prezes Regionalnego Stowarzyszenia Twórców Kultury w Rzeszowie

STANISŁAW DWORAK

Pomysłodawca i realizator projektu malarskiego „Narodowa Galeria Niepodległości Polski 100”, upamiętniającego 100-lecie odzyskania przez naszą Ojczyznę wolności i Jej powrotu na mapę świata poprzez stworzenie podobizn 100 najbardziej zasłużonych postaci historycznych. Jest On członkiem Zarządu Rady Krajowej Robotniczych Stowarzyszeń Twórców Kultury, prezesem Regionalnego Stowarzyszenia Twórców Kultury w Rzeszowie. Jako działacz społeczny, animator kultury i krzewiciel postaw patriotycznych, został wyróżniony Medalem Stulecia Odzyskanej Niepodległości, Oznaką Honorową „Zasłużony dla Kultury Polskiej” oraz licznymi dyplomami i listami pochwalnymi. Ten artysta, poeta, znany z troski o pomniki historii i tworzących ją ludzi, rozpoczął starania o realizację swej idei w 2017 r. Na przestrzeni ostatnich lat zjednał do współpracy przy jej urzeczywistnieniu grono przedstawicieli świata nauki oraz artystów-malarzy z Polski i z zagranicy. Dziś możemy podziwiać owoce zainspirowanych i zainicjowanych przezeń działań.

„Polsce trzeba synów, którzy Polski bronią,
którzy Ją pielęgnują i od złego chronią”

**A N D R Z E J
B A R T E C Z K O**

Od dziecka zdradzał talent artystyczny. Jego pasją była rzeźba i malarstwo. Po ukończeniu szkoły podstawowej zdobywał i doskonalił swe umiejętności w Liceum Sztuk Plastycznych w Sędziszowie Małopolskim, pod okiem prof. Mariana Ziemskiego, a później – prof. Kazimierza Mierczyńskiego.

Jego monumentalne rzeźby w kamieniu stoją na cmentarzu Wilkowyja w Rzeszowie i zdobią liczne nagrobki. Malarstwo to też pasja, której poświęca czas na wielu plenerach i wystawach, a jego obrazy zdobią ściany mieszkań licznych koneserów sztuki.

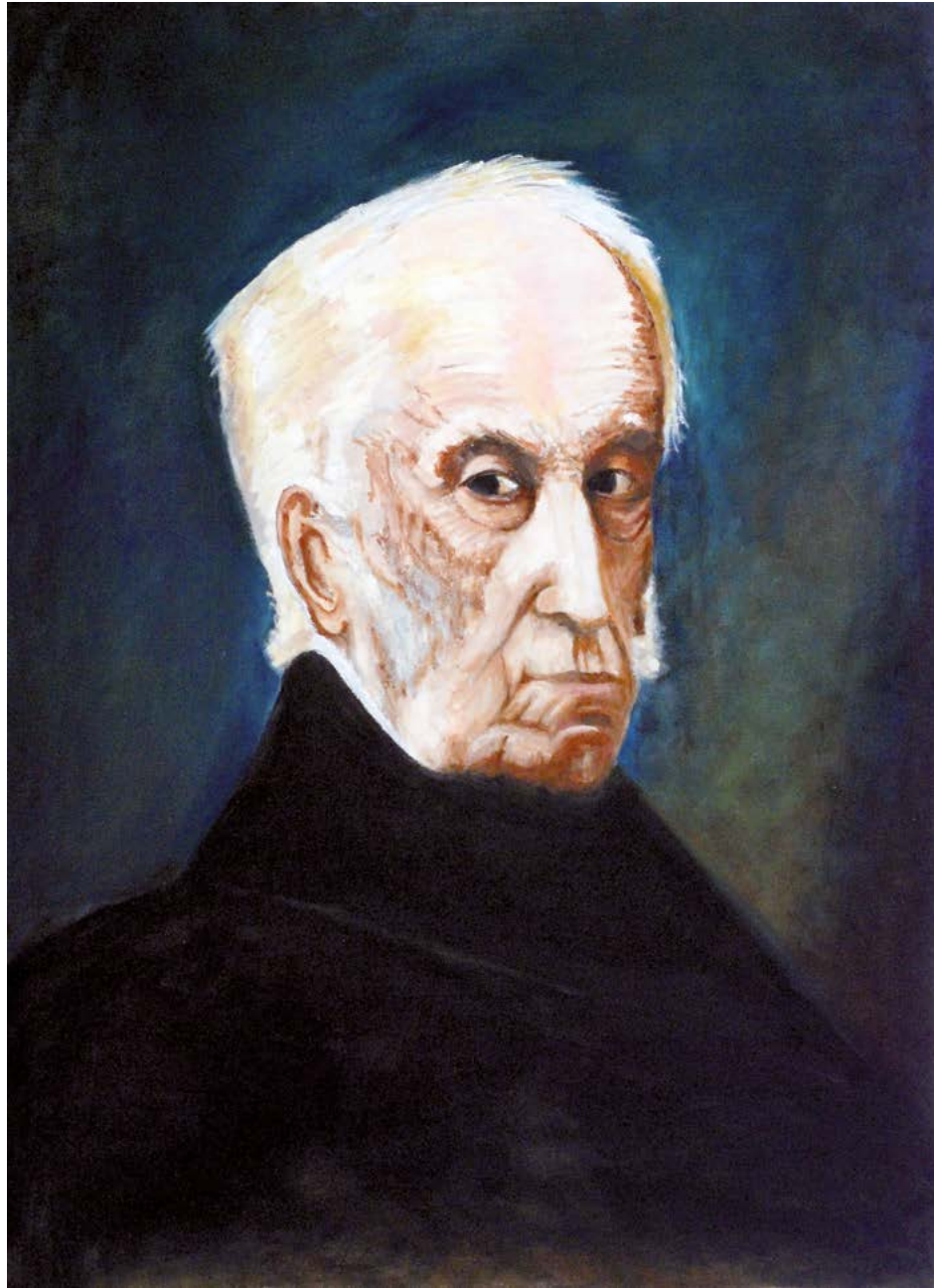
Adam Jerzy Czartoryski (1770–1861)

Polski mąż stanu, minister spraw zagranicznych Imperium Rosyjskiego w latach 1804–1806, wielki podkomorzy dworu królewskiego Mikołaja I Romanowa w 1830 roku, wiceprezes Rządu Tymczasowego Królestwa Polskiego w 1815 roku, senator-wojewoda Królestwa Polskiego (1815), prezes Rządu Narodowego Królestwa Polskiego (1831), prezes Senatu, pisarz, poeta, mecenas sztuki i kultury, został odznaczony Orderem Orła Białego (w 1815), wielki skarbnik Katolickiego Wielkiego Przeoratu w Rosji kawalerów maltańskich w 1798. Założyciel politycznego obozu konserwatywno-liberalnego Hotel Lambert.

Adam Jerzy Czartoryski

60 x 80 cm,

olej, płótno

**MARTA
BIELAWSKA**

Przyszła na świat 8 listopada 1948 r. w Myśliborzu. Dzieciństwo, okres nauki i pracy zawodowej spędziła na Sądecczyźnie, głównie w Starym Sączu, Żegiestowie, Muszynie, Rytrze i Piwnicznej. Od 2006 r. mieszka w Nowym Sączu. Jest absolwentką Liceum Pedagogicznego w Starym Sączu (1968) i Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Krakowie (1980). Studiowała również sztuki plastyczne w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej – Edukacja Artystyczna w Nowym Sączu (2015-17). Swoje artystyczne pasje realizuje od czasów młodości poprzez uprawianie malarstwa, rzeźby i pisanie wierszy. W okresie pracy zawodowej prezentowała swoją sztukę w rejonie zamieszkania i poza nim.

Od 2006 r. jest członkiem Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Nowym Sączu, gdzie działa jako twórca i współorganizator wielu projektów artystycznych. Od października 2006 do lutego 2021 r. wzięła udział w 16 plenerach malarskich i 242 krajowych i zagranicznych wystawach, w tym – 18 indywidualnych. Wypowiada się w wielu technikach i w różnorodnej tematyce. Jest doceniana i nagradzana.

Leopold „Lis” Kula (1896–1919)

Przyszedł na świat 11 listopada 1896 w Kosinie pod Rzeszowem. Jego pradziadek był powstańcem styczniowym. W rodzinie kultywowano tradycje patriotyczne. Gdy wybuchła I wojna światowa trafił do Legionów Polskich. Był jednym z najwyższ ocenianych oficerów, przedstawiany jako wzór. Po kryzysie przysięgowym w 1917 został internowany, a następnie – jako obywatel austriacki – wysłany na front włoski. Powrót do Polski nie oznaczał dla niego końca walk. Odradzające się państwo musiało samo wywalczyć sobie przebieg wschodniej granicy. Na południowo-wschodnich Kresach toczyły się walki z Ukraińcami o Kijów. To właśnie tam został posłany Leopold Lis-Kula. W wieku zaledwie 22 lat został dowódcą tamtejszej Polskiej Organizacji Wojskowej. W nocy z 6 na 7 marca 1919 poprowadził polskie wojska przeciwko Ukraińcom zajmującym miasto Torczyn. To nie był najważniejszy i największy bój, w jakim przyszło mu brać udział, okazał się jednak ostatnim. Leopold Lis-Kula, ulubieniec Józefa Piłsudskiego, zmarł kilka godzin po zwycięskiej bitwie z upływem krwi.

Pułkownik Leopold „Lis” Kula

40 x 50 cm,

olej, płótno

ALINA
BOŻYK

Mieszka w Nowym Sączu, z zawodu jest pielęgniarką, przez 35 lat pracowała na Oddziale Anestezjologii i Intensywnej Terapii tamtejszego Szpitala Specjalistycznego. Pierwsze szkice, plakaty i wiersze tworzyła w liceum, do pisania powróciła w 2010 r., a przygodę z barwną grafiką rozpoczęła rok później. Wykorzystuje rozmaite techniki graficzne i malarskie. W 2013 r. wydała pierwszy, autorski tomik poezji „Alina Bożyk i jej kolorowy świat”, a w 2020 książkę „Pisane na mur”. Prace i teksty Artystki można odnaleźć na Jej kanale YouTube, profilu Facebook, prowadzonych przez Nią blogach: www.rysunkialinybozyk.blogspot.com i www.wierszealinybozyk.blogspot.com, a także na portalu www.bajkownia.org.

Od lipca 2014 r. jest członkiem, a od listopada – Prezesem Zarządu Głównego Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Nowym Sączu. Na przestrzeni ostatnich pięciu lat uczestniczyła w wielu wystawach zbiorowych i indywidualnych, w kraju i za granicą. Za działalność kulturalną została wyróżniona medalem „Polonia Minor” oraz „Srebrnym i Złotym Jabłkiem Sądeckim”.

Józef Dwernicki (1779–1857)

Od 1809 w armii Księstwa Warszawskiego. Uczestnik kampanii napoleońskich 1809–1814. W wojsku Królestwa Polskiego był generałem brygady. Stoczył zwycięską bitwę pod Stoczkiem Łukowskim podczas powstania listopadowego (14 lutego 1831) i awansował na generała dywizji. Dowodził wyprawą na Wołyń, gdzie miało wybuchnąć powstanie. Nie doszło jednak do tego. Żadne posiłki nie zostały przysłane. Dość owacyjnie przyjęto Polaków w Radziwiłłowie przez obywateli galicyjskich. Również graniczne władze austriackie urządziły festyn na cześć korpusu polskiego. Austriacy przyjęli do swoich szpitali chorych, rannych i część zbędnego taboru. W dniach 24–26 kwietnia dochodziło do małych utarczek. Wobec otoczenia oddziałów polskich i ich rozbicia zdecydował się na przekroczenie granicy austriackiej 27 kwietnia 1831. Korpusowi polskiemu wyznaczono rejonu pobytu koło wsi Terpilówka i Klebanówka. Polacy złożyli broń.

Generał Józef Dwernicki herbu Sas

50 x 60 cm ,
akryl, płótno

**JADWIGA
BUCZAK**

Urodziła się w Oświęcimiu, od 2017 r. mieszka w Rzeszowie. Jest absolwentką Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach, studiów podyplomowych z Muzealnictwa na Uniwersytecie Jagiellońskim, doktoratu broniła na Wydziale Humanistycznym Akademii Pedagogicznej w Krakowie. Przez wiele lat prowadziła bibliotekę w Państwowym Muzeum Auschwitz-Birkenau w Oświęcimiu, opracowała „Bibliografię KL Auschwitz za lata 1981-2006”. Należy do Regionalnego Stowarzyszenia Twórców Kultury: od 1985 r. w Oświęcimiu „Grupa na Zamku”, a od 2017 r. – w Rzeszowie, jest członkiem Klubu Plastyków przy Wojewódzkim Domu Kultury w Rzeszowie, Klubu Literackiego przy 21 Brygadzie Strzelców Podhalańskich i Dyskusyjnego Klubu Książki Wojewódzkiej i Miejskiej Biblioteki Publicznej w Rzeszowie – Filia nr 5.

Jej pasją jest malarstwo olejne i rysunek. Swoje prace Artystka prezentowała na licznych wystawach zbiorowych i indywidualnych, brała udział i organizowała plenery malarskie. Jej ulubionym tematem obrazów jest portret, lubi też malować zwierzęta, szczególnie psy. Rzadziej maluje widoki i kwiaty. Rysunek – to głównie sceny rodzajowe. Nagrała dwie części wykładu „Pędzlem po płótnie. Jak malować obraz”, dostępne na platformie YouTube. Pisze też opowiadania, dotychczas wydała trzy tomiki wierszy i powieść – komedię kryminalną.

Julian Ursyn Niemcewicz (1757–1841)

Wychowanek Szkoły Rycerskiej. Od 1777 adiutant księcia Adama Kazimierza Czartoryskiego. Działacz stronnictwa patriotycznego w czasie Sejmu Czteroletniego. Współredaktor „Gazety Narodowej i Obcej. Podczas powstania kościuszkowskiego w 1794 był adiutantem Naczelnika. Po klęsce maciejowickiej został osadzony wraz z nim w Twierdzy Petropawłowskiej. W latach 1797–1807 przebywał w USA. W czasach Księstwa Warszawskiego i Królestwa Polskiego był m.in. sekretarzem Rady Stanu i Senatu, wizytatorem szkół, a w latach 1810–1813 pierwszym prezesem Dyrekcji Rządowej Teatru Narodowego. Po klęsce liberalnej opozycji odsunął się od polityki i w 1822 osiadł w Ursynowie pod Warszawą. Był przeciwnikiem powstania listopadowego. Po jego wybuchu wszedł do Rządu Narodowego. W 1833 osiadł na emigracji w Paryżu. Był członkiem Towarzystwa Historyczno-Literackiego w Paryżu oraz Amerykańskiego Towarzystwa Filozoficznego.

Julian Ursyn Niemcewicz

40 x 50 cm,

olej, płótno

Eliza Orzeszkowa (1841–1910)

Urodziła się 6 czerwca 1841 w Milkowszczyźnie. W latach 1852–1857 kształciła się na pensji sakramentek w Warszawie, gdzie poznała Marię Wasiłowską, późniejszą Konopnicką. Po ślubie z Piotrem Orzeszko w 1858 zamieszkała w jego majątku w Ludwinowie koło Kobrynia gdzie włączyła się w działalność środowiska powstańców styczniowych. W swoim dworze ukrywała Romualda Traugutta, następnie przewiozła go do granicy Królestwa Polskiego. Po zesłaniu męża w głąb Rosji powróciła do Milkowszczyzny i uzyskała unieważnienie małżeństwa. Od 1869 mieszkała w Grodnie.

Eliza Orzeszkowa

50 x 80 cm,

olej, płótno

Stefan Aleksander Okrzeja (1886–1905)

Robotnik, członek PPS i Organizacji Bojowej PPS, działacz niepodległościowy i socjalistyczny. Schwytyany przez policję w trakcie zamachu bombowego na cyrkuł policyjny na warszawskiej Pradze. Aresztowany i osadzony w Cytadeli Warszawskiej gdzie został skazany na śmierć przez powieszenie. Stał się symbolem walk rewolucyjnych i niepodległościowych.

Stefan Aleksander Okrzeja

40 x 50 cm,

olej, płótno

Juliusz Kossak (1824–1899)

Znakomity akwarelista, ilustrator, malarz. Piewca stanu szlacheckiego. Podróżując po Wołyniu, Podolu i Ukrainie malował stadniny, polowania i podobizny koni. Od 1856 przebywał w Paryżu. Do kraju powrócił w 1861. W latach 1862–1868 był kierownikiem artystycznym „Tygodnika Ilustrowanego”. Malował sceny batalistyczne, historyczno-rodzajowe, rodzajowe oraz jeźdźców w ujęciu portretowym. Głównym tematem jego prac były konie. Wykonał ilustracje m.in. do Trylogii Henryka Sienkiewicza. Działacz Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych krakowskiego oddziału Muzeum Narodowego. W 1890 został uhonorowany Krzyżem Kawalerskim Orderu cesarza Franciszka Józefa.

Juliusz Kossak

40 x 50 cm,

olej, płótno

KATARZYNA
CESARZ

Przyszła na świat w Rzeszowie, w 1971 r. Ukończyła studia artystyczne w Zielonej Górze, szykując pracę dyplomową w pracowni interdyscyplinarnej prof. Jana Berdyszaka. Prowadzi zajęcia interdyscyplinarne i zajęcia warsztatowe z dziećmi i młodzieżą oraz z dorosłymi. Tematy jej prac są reakcją na zastaną rzeczywistość. Poszukuje dla siebie różnych form wyrazu. Tematem przewodnim wielu prac jest pamięć, ślad emocji, odczuć i nastrojów oraz pozostawione w czasie historii istnienia miejsc i osób. Przestrzeń artystyczna w działaniu z młodymi twórcami nieustannie inspiruje ją do poszukiwań i odkrywania nowych form kreacji.

Od 1997 wystawia w kraju i za granicą, od 2006 r. eksponuje swoje prace z artystami działającymi przy ZPAMiG o. Rzeszów. Od 2019 r. działa w autorskiej pracowni artystycznej „Twórczej Doświadczalni Te De” i współtworzy z grupą Supeł Art w Majdanie Królewskim, od roku prowadzi też Galerię PUNKT przy Samorządowym Centrum Kultury w dworcu Błotnickich w Dzikowcu.

W swoim środowisku organizuje wydarzenia kulturalne i artystyczne, koncerty, konkursy, zajmuje się promocją młodych talentów poprzez organizację im wystaw i spotkań z publicznością. Jej prace znajdują się w kolekcjach prywatnych osób i w zbiorach Galerii Sztuki Współczesnej w Kolbuszowej.

Stanisław Wyspiański (1869–1907)

W latach 1884–1885 oraz 1887–1895 studiował w Szkole Sztuk Pięknych w Krakowie głównie u Władysława Łuszczkiewicza i Jana Matejki. W okresie 1887–1890 i 1896–1897 historię sztuki na Uniwersytecie Jagiellońskim. Początkowo zajmował się głównie malarstwem. Od 1897 członek Towarzystwa Artystów Polskich „Sztuka”, od 1902 Towarzystwa Polska Sztuka Stosowana. Ulubioną techniką Wyspiańskiego był pastel, który zaczął stosować w Paryżu. Ważne miejsce w jego dorobku zajmowały projekty witraży i polichromii wnętrz. W dziedzinie literatury stał się największym oprócz romantyków twórcą dramatu, zwłaszcza tragedii. Inspiracji dla swych utworów szukał w konkretnych wydarzeniach, w dziełach sztuki traktowanych jak wyzwanie, z którym trzeba się zmierzyć, i sytuacji społeczno-politycznej. Najważniejszym dramatem i zarazem dziełem teatralnym Wyspiańskiego było „Wesele”, twórczo wykorzystujące poetykę symbolizmu, ukazujące gorzki obraz bezsilny społeczeństwa krępowanego podwójną niewolą – politycznego ucisku i bezwładu narodowej tradycji.

Stanisław Wyspiański

700 x 511 cm

WIOLETTA CIELECKA

Urodziła się w Przemyślu. Po studiach ekonomicznych przez kilkanaście lat pracowała w marketingu, prowadziła też własną działalność gospodarczą. W 2012 r. zrezygnowała z dalszego prowadzenia biznesu, znalazła czas na powrót do marzeń. Malarstwo stało się pasją Jej życia. Artystka odnalazła swój środek wyrazu w akwareli, która jest Jej ulubioną techniką. Maluje także obrazy akrylowe na płótnie oraz wykonuje malowidła ścienne.

Jest członkiem Związku Plastyków Artystów Rzeczypospolitej Polskiej, Stowarzyszenia Akwarelistów Polskich oraz Regionalnego Stowarzyszenia Twórców Kultury w Rzeszowie. Współredaguje Almanach RSTK w Rzeszowie „Przestrzenie wyobraźni”, jest autorką ilustracji do licznych publikacji. Jej akwarele biorą udział w różnych aukcjach charytatywnych. Koordynuje projekt artystyczny „Malujemy Rzeszów”, organizując kolejne edycje pleneru miejskiego oraz wystawy poplenerowe.

Dotychczas brała udział w 16 plenerach malarskich oraz 12 wystawach indywidualnych i 30 zbiorowych, w kraju i za granicą. Od 2012 r. zdobywa liczne nagrody i wyróżnienia, trzykrotnie reprezentowała Polskę w konkursie International Watercolor Society. W lipcu 2019 r. ukazał się jej autorski album „Zaproszenie do Rzeszowa”.

Maria Konopnicka (1842–1910)

Związana ze środowiskiem liberalnej inteligencji. w latach 1884–1886 współredaktorka pisma dla kobiet „Świt”. Od 1890 przebywała głównie w Niemczech, Austrii, Szwajcarii, Włoszech, Francji, utrzymywała jednak ściśle kontakty z krajem. W 1908 napisała „Rotę”. W 1903 osiadła w Żarnowcu koło Krosna, w dworku otrzymanym w darze od narodu. Uznana za wybitną poetkę swej epoki, zyskała ogromną popularność i autorytet społeczny dzięki liryce patriotycznej (kontynuującej tradycje poezji romantycznej) i społecznej, w której z gorzką ironią opisywała nędzę i krzywdę ludzką, ujawniając słabość pozytywistycznego programu społecznego. Największym osiągnięciem poetyckim Konopnickiej stały się liryki o tematyce wiejskiej i ludowej, oparte na folklorze z wyrazistą kreacją chłopskiego narratora. Popularność zyskały głównie nowele Konopnickiej o tematyce społecznej i psychologicznej, wolne od powierzchownej tendencyjności, o precyzyjnej konstrukcji, stawiające Konopnicką w rzędzie czołowych twórców polskiej nowelistyki.

Maria Konopnicka

akryl, płótno

AGNIESZKA CIURA

Urodziła się w Rzeszowie, w 1996 r. Ukończyła studia magisterskie w Instytucie Sztuk Pięknych Uniwersytetu Rzeszowskiego – w pracowni Malarskiej I, pod kierunkiem prof. Tadeusza Boruty. Jest zwyciężczynią XII edycji Nagrody im. Jerzego Panka za najlepszy dyplom artystyczny Instytutu Sztuk Pięknych Uniwersytetu Rzeszowskiego. Brała udział w projektach artystyczno-naukowych, organizowanych przez swoją Alma Mater, a zwieńczonych recenzowanymi monografiami.

Zajmuje się malarstwem i kostiumografią. Jej inspiracją jest sztuka XIX w., często wykorzystuje ją w swoich obrazach, stosując figuracje bądź stroje z epoki. Zajmuje się rekonstrukcją gorsetów i elementów garderoby z okresu napoleońskiego i wiktoriańskiego. Uczestniczyła w kilku studenckich plenerach malarskich, w tym w Pleneriadzie, organizowanej przez Galerię Stalową w Kazimierzu Dolnym. Brała też udział w kilku wystawach zbiorowych w kraju i za granicą, jest laureatką konkursów międzynarodowych, zorganizowanych – między innymi – w Rosji i w Chinach.

Anna Henryka Pustowójtówna (1838–1881)

Córka Polki i carskiego generała pochodzenia węgierskiego. Za udział w manifestacjach patriotycznych w 1861 w Lublinie i Żytomierzu skazano ją na uwięzienie w prawosławnym klasztorze, skąd zbiegła do Michalen w Mołdawi. Tam przeszła przeszkolenie wojskowe i sanitarne. Na wieść o wybuchu powstania styczniowego przedarła się do Królestwa Polskiego. Wzięła udział w kampanii Langiewicza, podczas której wsławiła się męstwem. Aresztowana wraz z Langiewiczem i więziona w Krakowie. Po powstaniu udała się na emigrację, najpierw do Szwajcarii, a następnie do Francji.

Anna Henryka Pustowójtówna

60 x 70 cm,

olej, płótno

Eliza Orzeszkowa (1841–1910)

W okresie 1879–1882 była współwłaścicielką wypożyczalni i księgarni wydawniczej w Wilnie, publikującej polskie książki i kalendarze. Po zamknięciu firmy przez władze rosyjskie została skazana na kilkuletnie internowanie w Grodnie; mieszkała tam do końca życia. W 1894 poślubiła wieloletniego przyjaciela Stanisława Nahorskiego. Poświęcała wiele czasu na akcje filantropijne i społeczne. Korespondowała z wieloma wybitnymi osobistościami ówczesnego życia społecznego i literackiego. Współpracowała z tygodnikiem „Błuszcz”. Jej twórczość dokumentująca życie społeczeństwa polskiego na ziemiach wschodnich w drugiej połowie XIX w., cieszyła się znaczną popularnością. Dwukrotnie wysuwano jej kandydaturę do Nagrody Nobla (1905, 1909).

Eliza Orzeszkowa

60 x 70 cm,

olej, płótno

**ANNA
CYRAN-POLNIK**

Od wielu lat mieszka i pracuje na Górnym Śląsku. Jej pierwsze próby kontaktu ze sztuką zrodziły się w latach 70., w Domu Kultury w Jastrzębiu Zdroju, gdzie uczestniczyła w zajęciach plastycznych dla dorosłych. Pasję Artystki rozbudził wtedy wspaniały artysta – Marian Rak. Po wielu latach spotkała Go w Rybnickim Centrum Kultury, gdzie prowadził Zespół Twórców Nieprofesjonalnych „Oblicza”. W Rybniku mieszka od połowy lat 80. Po długiej przerwie na nowo odkryła w sobie pasję tworzenia, co zaowocowało współpracą z ZTN „Oblicza”. Realizuje się w różnych technikach malarskich. Do tej pory wzięła udział w przeszło 40 plenerach malarskich oraz wystawach zbiorowych i indywidualnych.

Henryk Sienkiewicz (1846–1916)

Pochodził ze zubożałej rodziny szlacheckiej. Od 1855 przebywał w Warszawie, gdzie w okresie 1866–1871 studiował w Szkole Głównej Warszawskiej, potem na Cesarskim Uniwersytecie Warszawskim. Nie złożył jednak egzaminu końcowego. W latach 1872–1887 współpracował z prasą warszawską różnych orientacji. Początkowo pozostawał pod wpływami pozytywizmu, w latach 80. zbliżył się do obozu konserwatywnego. W 1876–1878 przebywał w Stanach Zjednoczonych, później – we Francji. Pod koniec 1879 wrócił do Warszawy. Wiele czasu spędził za granicą, przebywając w kraju, najchętniej odwiedzał Zakopane. W 1914, po wybuchu I wojny światowej, wyjechał do Szwajcarii i osiadł w Vevey, gdzie zmarł i został pochowany. Jego prochy sprowadzono do ojczyzny w 1924. Zostały złożone w podziemiach katedry Św. Jana w Warszawie.

Henryk Sienkiewicz

50 x 70 cm,

olej, płótno

Karol Szymanowski (1882–1937)

Kompozytor, pianista, pedagog i pisarz. Był przedstawicielem Młodej Polski w muzyce. Wzrastał w środowisku kultywującym polskie tradycje patriotyczne. W latach 1901–1905 studiował w Warszawie – kompozycję u Marka Zawirskiego i Zygmunta Noskowskiego. W 1905 przyłączył się do grupy młodych kompozytorów (G. Fitelberg, L. Różycki, A. Szeluto), zw. Młodą Polską. Lata I wojny światowej spędził w Tymoszwówe i na okresowych podróżach koncertowych z Pawłem Kochańskim do Kijowa, Moskwy i Petersburga. W 1927–1929 był dyrektorem Konserwatorium, a 1930–1932 rektorem Wyższej Szkoły Muzycznej w Warszawie. W 1929 otrzymał Państwową Nagrodę Muzyczną.

Karol Szymanowski

50 x 70 cm,
olej, płótno

Ignacy Prądzyński (1792–1850)

Wybitny strateg. Od 1807 w armii Księstwa Warszawskiego. Uczestnik kampanii 1809 i 1812. W okresie 1823–1824 opracował technicznie projekt budowy Kanału Augustowskiego. Był członkiem Związku Kosynierów i jednym ze współzałożycieli Towarzystwa Patriotycznego. Więziony, 1826-1829, za przynależność do organizacji tajnych. W latach 1830-1831, podczas powstania listopadowego podkomendant Twierdzy Zamość, następnie kwatermistrz generalny Sztabu Głównego, dowódca korpusu inżynierów i – od 16 sierpnia do 19 sierpnia 1831 – wódz naczelny. Strateg, rzecznik zdecydowanych działań zaczepnych. 10 kwietnia 1831 odniósł zwycięstwo pod Iganiami. Po upadku powstania w latach 1832-1833 na zesłaniu w Wiatce. W 1834 powrócił do Królestwa Polskiego. Schorowany, leczyl się między innymi na wyspie Helgoland. Tam utonął w trakcie kąpieli morskiej i tam też został pochowany. Od 1997 urna z prochem z miejsca jego pochówku znajduje się w Krypcie Zasłużonych w podziemiach poznańskiego kościoła św. Wojciecha.

Generał Ignacy Prądzyński

60 x 80 cm,

olej, płótno

**ANDRZEJ RYSZARD
CZERWIŃSKI „ARCZER”**

Mieszka w Tychach, malarstwem zajmuje się od 1993 r. Jest samoukiem, swój warsztat doskonalił współpracując z profesjonalnymi malarzami oraz z katowickim marszandem, zajmującym się kopiowaniem dzieł artystów flamandzkich, holenderskich i szkoły monachijskiej. Maluje, rysuje i rzeźbi w drewnie. Preferuje portrety i pejzaże, maluje konie, wykonuje także kopie. Jego prace znajdują się w zbiorach prywatnych w kraju i za granicą.

Od 1997 r. jest członkiem, a od 2009 r. Prezesem Stowarzyszenia Twórców Kultury w Tychach. Jego dorobek obejmuje 95 wystaw indywidualnych i ponad 200 zbiorowych, od 2001 r. zajmuje się również organizacją wystaw w plenerze. Jest zdobywcą wielu nagród i wyróżnień, w 2011 r. otrzymał Odznakę Honorową „Zasłużony dla Kultury Polskiej” oraz Medal Honorowy im. Jakuba Wojciechowskiego.

Dionizy Czachowski (1810–1863)

Pułkownik, naczelnik wojenny województwa sandomierskiego w powstaniu styczniowym. W 1863 podczas powstania, wśród oddziałów, którymi dowodził powstała pieśń powstańcza „Marsz, marsz Polonia” zwana też marszem Czachowskiego. Należał do najwybitniejszych wodzów powstania styczniowego. Odważny partyzant, wykonawca poleceń trudnych, uparty żołnierz, surowy przełożony, sam zresztą trochę niekarny, stosował względem wroga prawo odwetu, przez co ściągnął na siebie szczególniejszą jego nienawiść i miano okrutnika. Mimo przekroczenia 53. roku życia, odznaczał się odpornością organizmu na wszelkie trudy i niewygody. Poległ pod Jaworem Soleckim. Rosjanie wywieźli zwłoki bohatera do Radomia, a po sprawdzeniu tożsamości zabitego, wydali je rodzinie. Na wyraźny rozkaz władz rosyjskich został pochowany na cmentarzu wiejskim w Bukównie.

Dionizy Czachowski

40 x 50 cm,

akryl, płótno

Jan Paweł Woronicz (1757–1829)

W latach 1783-1784 studiował teologię w seminarium św. Krzyża ks. Misjonarzy (Warszawa). Podczas Sejmu Czteroletniego pracował w komisji do spraw religijnych. Był autorem mów sejmowych napisanych dla biskupów Kaspra Cieciszowskiego i Macieja Garnysza. Od 1794 był kanonikiem chełmskim. W czasie insurekcji kościuszkowskiej był komisarzem Komisji Porządkowej Księstwa Mazowieckiego. 12 marca 1795 objął kanonię warszawską. W 1800 wycofał się z życia hierarchii kościelnej i osiadł na probostwie w Kazimierzu Dolnym. Utrzymywał jednak żywy kontakt z Warszawą, działając między innymi w Towarzystwie Przyjaciół Nauk. Członek Izby Najwyższej Wojennej i Administracji Publicznej w 1806. Po utworzeniu Księstwa Warszawskiego mianowany został w 1808 członkiem Rady Stanu, a w 1810 członkiem Sekcji Spraw Wewnętrznych i Obrządków Religijnych. W 1812 przystąpił do Konfederacji Generalnej Królestwa Polskiego. W 1815 cesarz Aleksander I mianował go biskupem diecezjalnym krakowskim i senatorem Królestwa Polskiego. W 1827 został arcybiskupem metropolitą warszawskim i prymasem Królestwa Polskiego. Przewodniczył uroczystościom koronacyjnym cesarza Mikołaja I, który koronował się sam, prymas podał mu jedynie koronę. Zmarł w 1829. Pochowany został 8 stycznia 1830 w Krakowie na Wawelu.

Jan Paweł Woronicz

40 x 50 cm,

akryl, płótno

Jan Zygmunt Skrzynecki (1787-1860)

Oficer armii Księstwa Warszawskiego, uczestnik kampanii napoleońskiej i Królestwa Polskiego. W czasie powstania listopadowego odznaczył się w bitwie pod Grochowem. 26 lutego 1831 mianowany naczelnym wodzem. Po klęsce pod Ostrołęką i załamaniu ofensywy armii powstańczej usunięty z dowództwa i z armii. W latach 1832-1839 przebywał na emigracji. Był generałem dywizji w armii belgijskiej. W 1839 powrócił do Krakowa, gdy ogłoszono amnestię dla emigrantów. Zmarł w Krakowie w styczniu 1860.

Jan Zygmunt Skrzynecki

40 x 50 cm,

akryl, płótno

Julian Stachiewicz (1890–1934)

Działacz niepodległościowy, historyk wojskowości, generał brygady Wojska Polskiego, szef Wojskowego Biura Historycznego. W czasie I wojny światowej walczył w Legionach Polskich. Współtworzył plan operacji kijowskiej. Współpracował też z marszałkiem Piłsudskim przy pisaniu „Roku 1920”. Działał w Towarzystwie Wiedzy Wojskowej.

Julian Stachiewicz

40 x 50 cm,

akryl, płótno

Michał Karaszewicz-Tokarzewski (1893–1964)

W latach 1914–1917 w Legionach Polskich. Od 1918 w Wojsku Polskim. Podczas kampanii wrześniowej 1939 był dowódcą grupy operacyjnej w Armii „Pomorze”, następnie brał udział w obronie Warszawy. Założyciel, a następnie główny dowódca Służby Zwycięstwu Polski. Od grudnia 1939 komendant obszaru nr 3 Lwów ZWZ. Aresztowany przez NKWD w marcu 1940. Po uwolnieniu w 1941 dowódca 6. dywizji piechoty Armii Polskiej w ZSRR, w latach 1943–1944 zastępca dowódcy Armii Polskiej na Wschodzie. W 1946 dowódca II Korpusu Polskiego, następnie służył w Polskim Korpusie Przysposobienia i Rozmieszczenia. Po wojnie pozostał na uchodźstwie w Wielkiej Brytanii.

Michał Karaszewicz-Tokarzewski

40 x 50 cm,

akryl, płótno

Lucjan Żeligowski (1865–1947)

Pułkownik piechoty Armii Imperium Rosyjskiego oraz generał broni Wojska Polskiego znany z tzw. Buntu Żeligowskiego, podczas którego zajął Wilno i jego okolice. W 1918 mianowany przez gen. Józefa Hallera dowódcą Wojska Polskiego na Wschodzie i awansowany do stopnia generała podporucznika. Dowodził kilkoma grupami operacyjnymi w wojnie polsko-bolszewickiej. Odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Virtuti Militari. W 1927 przeszedł w stan spoczynku. W latach 1935–39 był posłem na sejm. Podczas II wojny światowej był członkiem Rady Narodowej RP w Londynie. Po wojnie pozostał na emigracji.

Lucjan Żeligowski

40 x 50 cm,

akryl, płótno

JERZY DEMSKI

Mieszka w Bieruniu. Jest pracownikiem Kopalni Węgla Kamiennego „Piaś”. W swojej branży pełni wiele funkcji społecznych i zawodowych. Przyznaje, iż „nigdy nie myślał, że kiedykolwiek namaluje własny obraz”. Tymczasem jest autorem ponad 150 obrazów wykonanych różnymi technikami, ale wystawia je bardzo rzadko. Żadnego z nich nigdy nie sprzedał i nie zamierza sprzedać w celach komercyjnych, swoje dzieła oddaje lub wykonuje je z myślą o aukcjach na cele charytatywne. Część z nich znajduje się w rękach kolekcjonerów prywatnych, w kraju i za granicą. Jest Prezesem Regionalnego Stowarzyszenia Twórców Kultury „Grupa na Zamku” Oświęcim.

Józef Piłsudski (1867–1935) i Roman Dmowski (1864–1939)

Okazja do odrodzenia wolnej Polski nadarzyła się podczas pierwszej wojny światowej, w której brali udział wszyscy zaborcy Rzeczypospolitej. W tym też okresie należało wybrać ścieżkę, która miała doprowadzić do odzyskania wolnego i suwerennego państwa. Teoria nowo powstałego państwa według Józefa Piłsudskiego jest także antagonizmem do twierdzeń Dmowskiego. Najważniejszym elementem miało być przesunięcie granicy Rzeczypospolitej jak najdalej na wschód i utworzenie niepodległych państw (Litwy, Ukrainy, Białorusi) powiązanych sojuszami z Polską. Państwa te miały być niejako buforami oddzielającymi Polskę od Rosji. Roman Dmowski natomiast uważał, że państwo Polskie powinno być krajem narodowym, złożonym głównie z Polaków. Zakładał, że granica na wschodzie powinna znajdować się tam, gdzie ludność byłaby w pełni zasymilowana z Polską kulturą i tradycją. Miało to zapobiegać buntom na tle narodowościowym, a także pozwolić na utrzymanie silnego spójnego państwa.

Józef Piłsudski i Roman Dmowski

50 x 60 cm,

akryl, płótno

**URSZULA
DRYŹDŹYK-DZIUDZIEL**

Jest mieszkanką Oświęcimia. Ukończyła studia na Wydziale Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, pracowała 31 lat, obecnie jest na emeryturze. Przygodę ze sztuką rozpoczęła w dzieciństwie, od rysunku. Artystka wspomina, że zachwyciła Ją wówczas Mona Lisa, urzekł jej uśmiech.

Należy do Regionalnego Stowarzyszenia Twórców Kultury „Grupa na Zamku” Oświęcim, a od 2015 r. także do Stowarzyszenia Autorów Polskich. Jej poezja jest zapisem osobistych przeżyć, obserwacji, doświadczeń i refleksji, jednocześnie niesie metaforyczny i uniwersalny przekaz dotyczący kondycji ludzkiej, zapisanej na osi czasu. Artystka została wyróżniona Odznaką Honorową „Zasłużony dla Kultury Polskiej”.

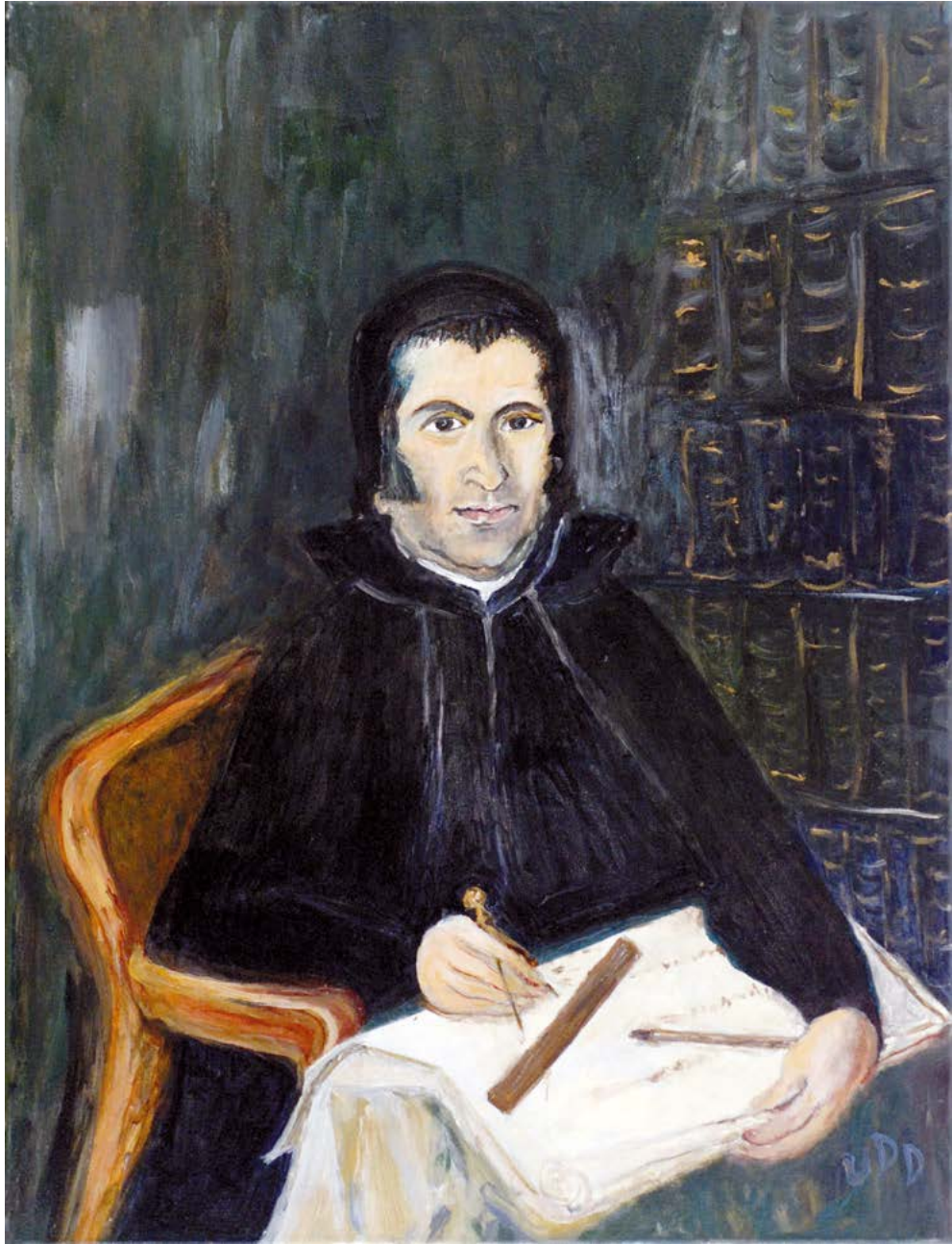
Stanisław Konarski (1700-1773)

W istotny sposób przyczynił się do modernizacji polskiej oświaty w XVIII w. Jego program opierał się na wzorach niemieckiego oświecenia, a inspiracje filozoficzne czerpał m.in. z poglądów R. Descartes'a, F. Bacona, J. Locke'a i B. Spinozy, natomiast dydaktyczne J.Á. Komenskiego i sensualistów. Cechowało go utylitarne nastawienie do kształcenia. Istotnym celem reformy Konarskiego było włączenie do edukacji wychowania patriotycznego i obywatelskiego młodzieży, a także zaznajomienie jej z osiągnięciami nauki nowożytnej. Reforma wychowania była wyraźnie sprzężona z celami politycznymi. Postulował zniesienie liberum veto, przywrócenie znaczenia sejmu jako organu ustawodawczego, a przez edukację – przeciwstawienie się anarchii magnackiej.

Stanisław Konarski

50 x 60 cm,

akryl, płótno

**ALEKSANDER
DWORSKI**

Urodził się w 1952 r. na Dalekim Wschodzie. W 1962 r. ukończył szkołę średnią we Lwowie, a w latach 1972-1977 studiował w tamtejszym Państwowym Instytucie Sztuki Użytkowej i Dekoracyjnej. W latach 1977-1979 pracował jako nauczyciel Katedry Tkactwa Artystycznego, zaś w latach 1979-1999 – w Fabryce Sztuki. Od 1999 r. do dnia dzisiejszego jest zatrudniony jako główny artysta plastyk w Muzeum Iwana Franko we Lwowie. Artysta uczestniczył w regionalnych i międzynarodowych wystawach sztuki. Od 2006 r. jest członkiem Lwowskiego Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych. Tworzy w sferze malarstwa olejnego, akwareli i malarstwa portretowego.

January Suchodolski (1797-1875)

W 1830 roku Suchodolski wziął udział w powstaniu listopadowym. Walczył on między innymi pod Wawrem, Grochowem i Iganiami. W wolnym czasie zajmował się szkicowaniem scen z udziałem żołnierzy oraz portretów swoich kolegów. Po upadku powstania zdecydował się nie wyjeżdżać z kraju i przyjąć rządowe stypendium artystyczne. Zdobył popularność jako autor romantycznych obrazów o charakterze patriotycznym i batalistycznej tematyce. Malował głównie sceny historyczno-batalistyczne z okresu wojen napoleońskich i powstania listopadowego. Uprawiał malarstwo amatorsko, jako formę deklaracji obywatelskiej. Znany jako malarz koni, malował kuligi, pokazy konne, portery końskie. Dzięki niemu konie pojawiają się po raz pierwszy jako samodzielny temat – kontynuowany później m.in. przez Juliusza Kossaka.

January Suchodolski

olej, płótno

**BARBARA
FRASZCZYŃSKA**

Mieszka w Jaworznie. Twórczość artystyczną rozpoczęła od fotografii, prezentowanych na licznych wystawach indywidualnych w latach 2004-2009. W 2007 r. zaczęła malować, wiodącym motywem w Jej twórczości są krajobrazy. Najczęściej posługuje się farbami akrylowymi, chętnie sięga też po suche pastele, akwarele, gwasze. Artystka uczestniczy w warsztatach, licznych plenerach i corocznych przeglądach malarskich. Swoje obrazy najchętniej eksponuje na wystawach indywidualnych, rodzinnych, na zbiorowych wystawach Stowarzyszenia Twórców Kultury w Jaworznie oraz Robotniczego Stowarzyszenia Twórców Kultury w Chełmku. Swoje obrazy przekazuje na cele charytatywne.

W latach 2005-2009 pełniła funkcję sekretarza Zarządu STK Jaworzno, w 2010 r. wstąpiła do RSTK Chełmek. Artystka była też komisarzem serii imprez kulturalnych, dedykowanych Kongresowi Kultury Województwa Śląskiego, inicjatorką cyklu „Jesiennych Spotkań Poetyckich” oraz współorganizatorką ogólnopolskiego konkursu poetyckiego „O Złotą Lirę”.

Andrzej Artur Zamoyski (1800-1874)

Od 1842 w swej rezydencji w Klemensowie organizował tzw. zjazdy klemensowskie ziemian, połączone z pokazami rolniczymi i dyskusjami na tematy gospodarki. Od 1842 współwydawca „Roczników Gospodarstwa Krajowego”. W 1848 założył Spółkę Żeglugi Parowej, otrzymał monopol na urządzenie komunikacji parowej na Wiśle, uruchomił produkcję statków parowych i barek. Inicjator i prezes Towarzystwa Rolniczego. We wrześniu 1863 roku po zamachu na Fiodora Berga dokonanego z Pałacu Zamoyskich, na rozkaz cara Aleksandra II musiał opuścić Królestwo Polskie. Po wydaleniu przebywał w Paryżu i Dreźnie.

Andrzej Artur Zamoyski

50 x 70 cm,

akryl, płótno

**KAROLINA
HEBDA**

Przyszła na świat w 1997 r. w Nowym Sączu. Jest absolwentką Edukacji Artystycznej w Zakresie Sztuk Plastycznych. Uczestniczyła w kilkunastu wystawach grupowych w Nowym Sączu, Muszynie i Krynicy, współorganizowała warsztaty artystyczne i fotograficzne dla dzieci. Była również członkiem jury II Międzyszkolnego konkursu na film lub prezentację multimedialną w języku niemieckim. Obecnie uczęszcza na studia drugiego stopnia na kierunku Sztuka Współczesna na Uniwersytecie Pedagogicznym w Krakowie.

Irena Benschówna (?-1918)

Sanitariuszka w wojsku pruskim 6 pułku, legionistka, bohaterska obrończyni Przemyśla w czasie walk polsko-ukraińskich. Na początku była sanitariuszką, następnie założyła mundur legionisty i z okrzykiem „Bracia za mną naprzód” rzuciła się na wroga. Zginęła pod Nizankowicami ugodzona kulą w głowę.

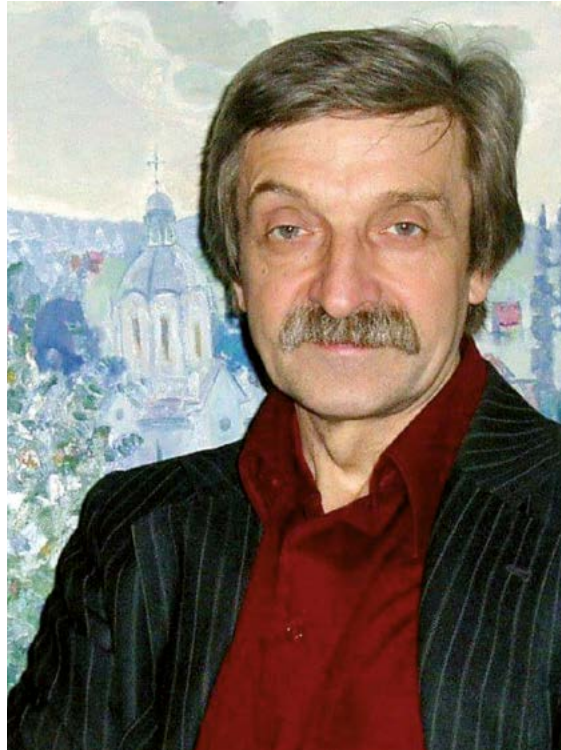
Irena Benschówna

60 x 60 cm,

olej, płótno

**BORYS
JAWORSKI**

Urodził się w 1949 r. w obwodzie tarnopolskim. Jest absolwentem Lwowskiego Państwowego Instytutu Sztuki Dekoracyjnej i Stosowanej im. Iwana Trusza. W 1979 r. ukończył Lwowską Narodową Akademię Sztuk Pięknych. Od 1979 r. pracuje na stanowisku docenta w Katedrze Rysunku Lwowskiej Narodowej Akademii Sztuk Pięknych. Uczestniczył w wystawach regionalnych i międzynarodowych. Od 1995 r. jest członkiem Związku Ukraińskich Artystów Plastyków, a od 2008 r. – członkiem Lwowskiego Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych. Tworzy w dziedzinie malarstwa sztalugowego i monumentalnego.

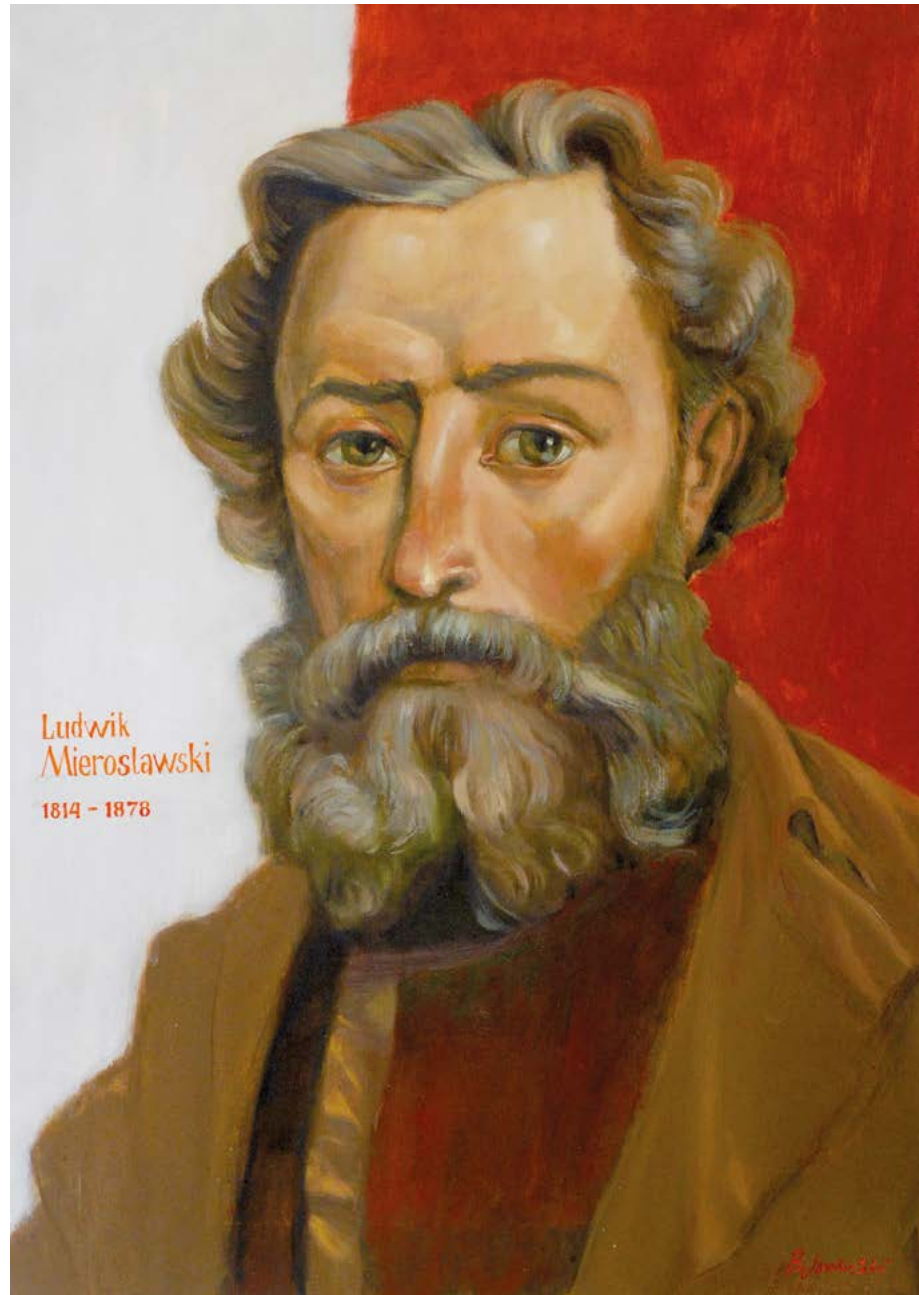
Ludwik Mierosławski (1814–1878)

Uczestnik powstania listopadowego 1830–1831, po którego upadku udał się na emigrację do Francji. W 1845 wyznaczony na wodza przygotowywanego powstania trójzaborowego. Aresztowany i sądzony w procesie berlińskim w 1847. Skazany na śmierć. Po uwolnieniu w marcu 1848 został naczelnym wodzem oddziałów powstańczych w Wielkopolsce. Od końca lat 50. XIX w. głosił program powstańczy i wywierał znaczny wpływ na radykalną młodzież w kraju. W swoich działaniach dążył do ponownego powstania. W 1863 był dyktatorem powstania styczniowego z ramienia Tymczasowego Rządu Narodowego. Po dwóch przegranych starciach pod Krzywosądem i Nową Wsią, mając problemy z realiami wojny partyzanckiej, zdecydował się na powrót do Paryża (nie zrezygnował jednak z godności dyktatora), skąd rozprzestrzenił informacje o fatalnym zorganizowaniu powstania w Polsce. Po powstaniu znalazł się już jednak na marginesie polskiego życia politycznego, z którego ostatecznie wycofał się po wojnie francusko-pruskiej.

Ludwik Mierosławski

50 x 70 cm,

olej, płótno

Ludwik
Mierostawski
1814 - 1878

Jarosław Dąbrowski (1836–1871)

Oficer wojsk rosyjskich, działacz tajnego Koła Oficerskiego w Petersburgu, następnie w Warszawie, Komitetu Oficerów Rosyjskich w Polsce. Od wiosny 1862 członek Komitetu Miejskiego, następnie Komitetu Centralnego Narodowego. Opracował plan powstania styczniowego. Aresztowany w sierpniu 1862, nadal utrzymywał kontakty z KCN (przekazał plan opanowania Modlina). W 1864 skazany na 15 lat katorgi. W drodze na Sybir zbiegł. Od 1865 przebywał we Francji. Był działaczem Zjednoczenia Emigracji Polskiej. W czasie oblężenia Paryża 1870 przez wojska pruskie publicznie krytykował niedołęstwo francuskiego dowództwa. Po wybuchu Komuny Paryskiej, wypowiedział się za natychmiastowym atakiem na Wersal. Zwolennik ustanowienia dyktatury wojskowej. Dowodził oddziałami broniących przepawy przez Sekwanę, wstawił się obroną Neuilly. 28 kwietnia 1871 mianowany dowódcą 1. armii, w początku maja wodzem naczelnym sił zbrojnych Komuny. Został śmiertelnie ranny 23 maja podczas walk na barykadzie. Pochowany na cmentarzu Père-Lachaise.

Jarosław Dąbrowski

50 x 70 cm,

olej, płótno

**IGOR
KMETYK**

Jest członkiem Narodowego Związku Artystów Plastyków Ukrainy, wykładowcą Lwowskiej Narodowej Akademii Sztuk Pięknych. Zajmuje się malarstwem sztalugowym i monumentalnym, a także rysunkiem. Jest też stałym uczestnikiem wystaw ogólnoukraińskich, zagranicznych i międzynarodowych oraz licznych plenerów. Jego prace znalazły się w zbiorach muzeów, galeriach i kolekcjach prywatnych na terenie Ukrainy, Polski, Czech, Słowacji, Węgier, Austrii, Niemiec, Wielkiej Brytanii, Francji, Szwecji, Kanady, USA, Libanu, Izraela czy Litwy.

Wiktor Heltman (1796–1874)

Polski działacz polityczny, publicysta. Współzałożyciel Związku Wolnych Polaków, redaktor i wydawca jego organu „Dekada Polska”. Aresztowany w 1821, następnie wcielony do wojska rosyjskiego. Walczył w powstaniu listopadowym, był jednym z inicjatorów powstania i przywódców Towarzystwa Demokratycznego Polskiego. W 1848 r. uczestniczył w wydarzeniach Wiosny Ludów na terenie Galicji. Opracował Dzieje Wielkiej Emigracji.

Wiktor Heltman

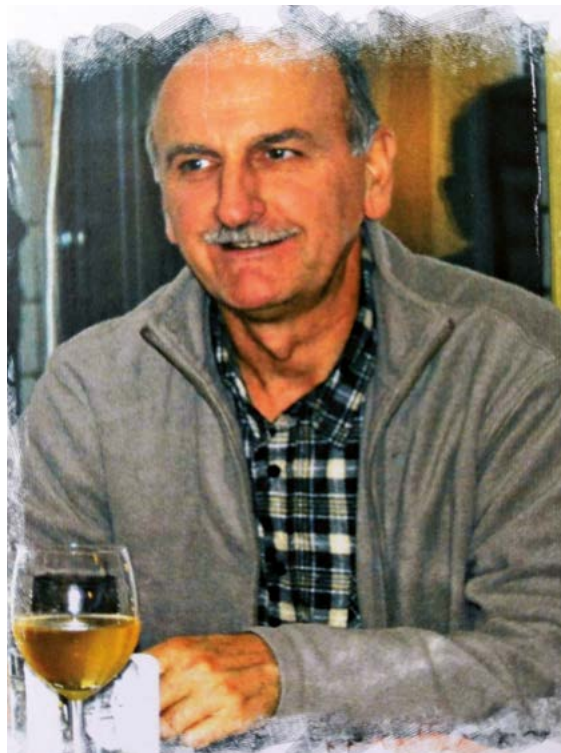
50 x 70 cm,

olej, płótno

**MIECZYŚLAW
KOŁODZIEJ**

Urodził się w Rzeszowie, w 1960 r., obecnie mieszka w Czudcu. Jest członkiem Regionalnego Stowarzyszenia Twórców Kultury w Rzeszowie. Jego prace to głównie obrazy malowane farbami olejnymi i pastelami. Pierwszą wystawę indywidualną miał w 2012 r., brał udział w licznych wystawach w Zakopanem, Rzeszowie oraz w Orońsku. Jest uczestnikiem Ogólnopolskiego Pleneru Malarskiego w Boguchwale. W 2015 r. zdobył nagrody w konkursie rękodzieła artystycznego „Ścieżkami Tradycji” w Czudcu i na Powiatowej Wystawie Sztuki Ludowej dla dorosłych „Tradycja”.

Ignacy Jan Skorupka (1893–1920)

Ksiądz katolicki, kapelan Wojska Polskiego. Ochotnik w wojnie polsko-bolszewickiej, poległ w bitwie pod Ossowem na przedpolach Warszawy. Jego śmierć stała się jednym z symboli Bitwy Warszawskiej. W okresie międzywojennym czczony jako bohater narodowy, popularyzowany zwłaszcza wśród młodzieży. W 2010 został pośmiernie odznaczony Orderem Orła Białego.

Ks. Ignacy Skorupka

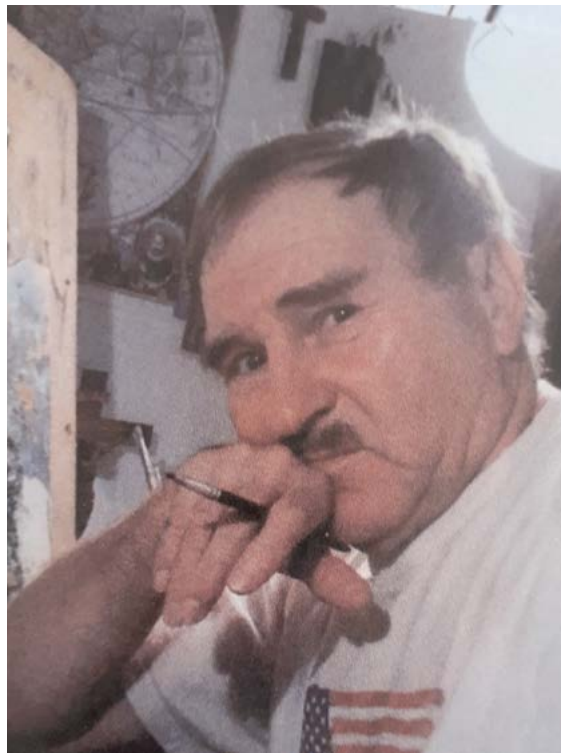
50 x 60 cm,

ołówek na papierze

Ks. Józef Skarupka (1893-1920)

**T A D E U S Z
K O R C Z Y Ń S K I**

Od dziecka przejawiał zdolności plastyczne. Od 10 roku życia pobierał prywatne lekcje rysunku i malarstwa u artysty malarza Antoniego Brade'a w Świdnicy. Jest absolwentem Liceum Plastycznego w Opolu i Art Institute of Chicago.

W swojej karierze odbył wiele wystaw i plenerów, w kraju i za granicą. Spory dorobek artystyczny zostawił w Chicago, gdzie malował polichromie i plafony w kościołach i obiektach użyteczności kulturalnej. Prace o tematyce folklorystycznej, batalistycznej i narodowej wystawiał w galeriach Chicago i Nowego Jorku, wpływając na postawy patriotyczne Polonii i promując Polskę za oceanem.

Przez wiele lat zajmował się zawodowo plastyką i fotografią – pracował we Wrocławskich Kopalniach Surowców Mineralnych, był członkiem Dolnośląskiego Stowarzyszenia Artystów Plastyków. Na emeryturze nadal oddaje się tej szlachetnej pasji.

Władysław Belina-Prażmowski (1888–1938)

Pułkownik kawalerii Wojska Polskiego, urzędnik samorządowy II Rzeczypospolitej, kawaler Orderu Virtuti Militari. Studiował na Politechnice Lwowskiej. Od 1909 r. był członkiem Związku Walki Czynnej. W latach 1914-1917 oficer Legionów Polskich. Po zakończeniu I wojny światowej w Wojsku Polskim stoczył wiele bitew w wojnie z Ukraińcami i bolszewikami. Sławny ze zdobycia Wilna w 1919. Po wystąpieniu z wojska pełnił między innymi funkcję Prezydenta Miasta Krakowa, a następnie wojewody lwowskiego.

Witold Belina-Prażmowski

50 x 70 cm

olej, płótno

Józef Dwernicki (1779–1857)

Po krótkim internowaniu wyjechał do Paryża na emigrację (listopad 1831). Tu dość wczesnie rozpoczął działalność patriotyczną. Był współzałożycielem Komitetu Narodowego Polski i Ziem Zabrzanych oraz Towarzystwa Wzajemnej Pomocy, Szkoły Narodowej Polskiej w Paryżu i czynnym działaczem politycznym. Cieszył się uznaniem i szacunkiem innych. W 1848 Dwernicki otrzymał zezwolenie na powrót do kraju (do Galicji). Jego przybycie do Lwowa stało się uroczystością narodową i rzadko kto był tak przyjmowany z czcią i uniesieniem. Zamieszkał tam na stałe. Czas spędzał na polowaniu i rozmowach. Ostatnie lato spędził w 1857 w Łopatynie, gdzie zmarł 23 listopada. Tam też został pochowany i do dziś znajdują się tam jego prochy.

Gen. Józef Dwernicki

50 x 70 cm,
olej, płótno

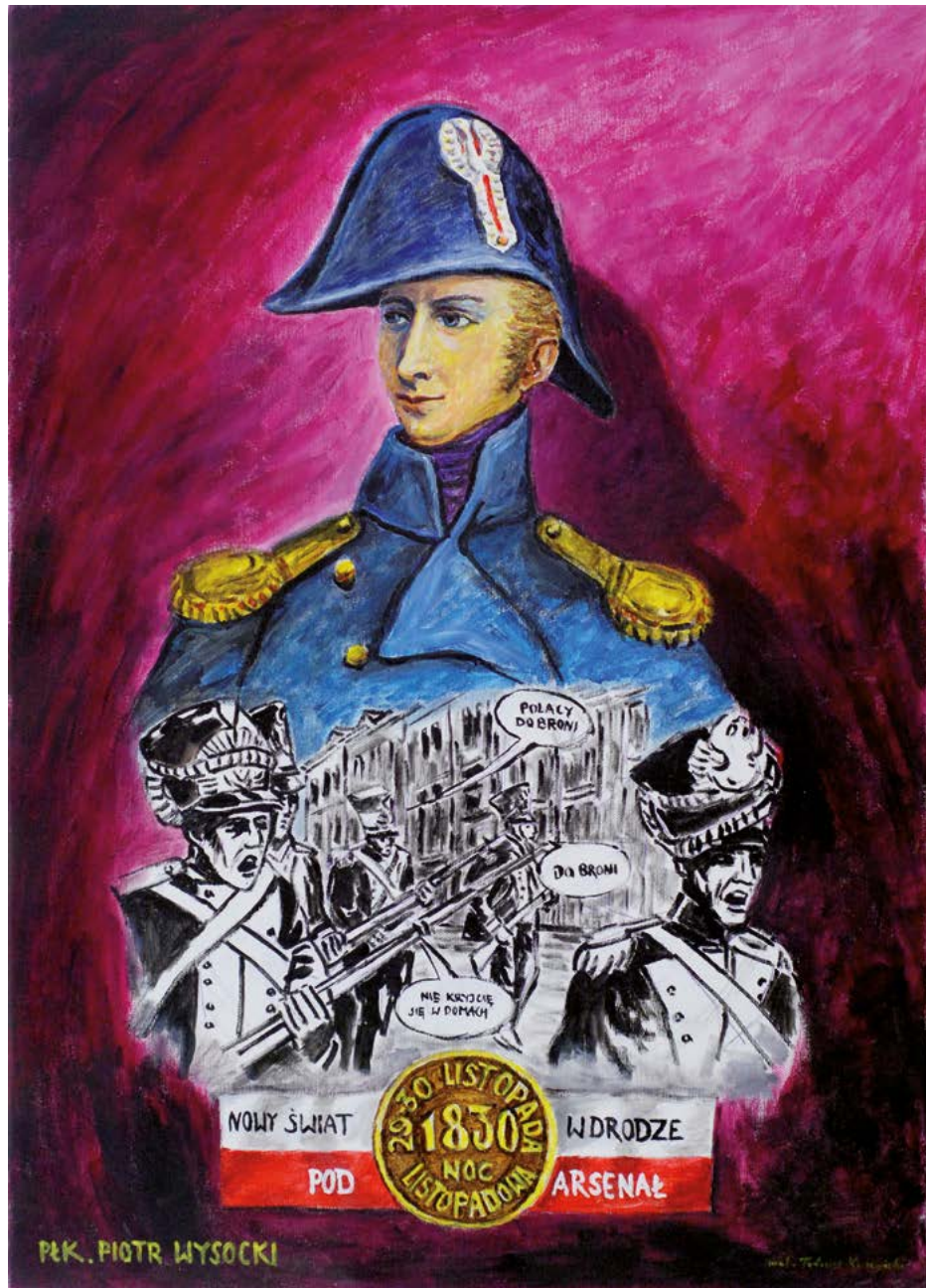
Piotr Wysocki (1797–1875)

Wieczorem 29 listopada 1830 r. poderwał do powstania podchorążych, wygłaszając mowę: „Polacy! Wybiła godzina zemsty. Dziś umrzeć lub zwyciężyć potrzeba! Idźmy, a piersi wasze niech będą Termopilami dla wrogów”. Po wybuchu powstania został mianowany kapitanem, dosłużył się stopnia pułkownika, był adiutantem naczelnego wodza Michała Radziwiła. Uczestniczył w bitwach: pod Wawrem, pod Grochowem, pod Dobrem i pod Okuniewem. Brał także udział w wyprawie generała Józefa Dwernickiego na Wołyń, przeszedł granicę austriacką, ale uniknął internowania i przedostał się z powrotem do kraju. We wrześniu 1831 roku, będąc dowódcą 10 pułku piechoty liniowej, został ranny podczas walk w obronie reduty na Woli i 6 września 1831 roku dostał się do niewoli rosyjskiej. Dwukrotnie skazany na karę śmierci przez powieszenie lecz ukaz carski zamienił wyrok na 20 lat ciężkich robót na Syberii. Po próbie ucieczki, za co skazano go na karę chłosty został karnie przeniesiony na katorgę do kopalni miedzi w Akatui, gdzie po trzech latach pobytu pozwolono mu na „wolne” osiedlenie się. Niebawem otworzył firmę, która zajmowała się wytwarzaniem mydła. Na mocy amnestii carskiej 24 lipca 1857 roku otrzymał zgodę na powrót do kraju, z tym jednak zastrzeżeniem, że miał się trzymać z dala od Warszawy.

Pułk. Piotr Wysocki

50 x 70 cm

olej, płótno

NOWY ŚWIAT

W DRODZE

POD

ARSENAŁ

29-30 LISTOPADA
1850
NOC LISTOPADOWA

PEŁK. PIOTR WYSOCKI

mal. Tadeusz Kozłowski

Thomas Woodrow Wilson (1856–1924)

Prezydent Stanów Zjednoczonych. Za prezydentury Wilsona Stany Zjednoczone nawiązały stosunki dyplomatyczne z II Rzeczypospolitą. Pod bezpośrednim wpływem Ignacego Jana Paderewskiego Wilson umieścił w swoim ultimatum uzależniającym podpisanie przez Stany Zjednoczone traktatu wersalskiego 13. punkt domagający się zgody stron traktatu na suwerenność Polski. W 1919 Wilson został uhonorowany Pokojową Nagrodą Nobla „ za powołanie Ligi Narodów”.

Prezydent USA Woodrow Wilson

60 x 80 cm,
olej, płótno

Kazimierz Sosnkowski (1885–1969)

General Wojska Polskiego i bliski współpracownik Józefa Piłsudskiego; współtwórca Legionów Polskich, założyciel Związku Walki Zbrojnej. W okresie międzywojennym minister spraw wojskowych. Po śmierci gen. Sikorskiego w katastrofie lotniczej w 1943 r. Sosnkowski został Naczelnym Wodzem Sił Zbrojnych. Był odznaczony dwukrotnie Orderem Virtuti Militari oraz Złotym Krzyżem Zasługi. Czterokrotnie otrzymał Krzyż Walecznych.

Gen. Kazimierz Sosnkowski

70 x 80 cm,

olej, płótno

Gen. Kazimierz Sosnkowski

mala Tadeusz Komajski

Gen. Tadeusz Rozwadowski

mal. Tadeusz Korycki

Tadeusz Rozwadowski (1866–1928)

Polski wojskowy, feldmarschalleutnant cesarskiej i królewskiej Armii, generał broni Wojska Polskiego. Miał istotny wkład w zwycięstwo polskie w wojnie polsko-ukraińskiej. Szef sztabu Generalnego Wojska Polskiego w czasie bitwy warszawskiej 1920.

Gen. Tadeusz Rozwadowski

70 x 80 cm,
olej, płótno

Józef Piłsudski (1867–1935)

Polski działacz społeczny i niepodległościowy, żołnierz, polityk, mąż stanu; od 1892 członek Polskiej Partii Socjalistycznej i jej przywódca w kraju, twórca Organizacji Bojowej PPS (1904) i Polskiej Organizacji Wojskowej (1914), kierownik Komisji Wojskowej i Tymczasowej Rady Stanu (1917), od 11 listopada 1918 naczelny wódz Armii Polskiej, w latach 1918–1922 naczelnik państwa, pierwszy marszałek Polski (1920); przywódca obozu sanacji po przewrocie majowym (1926), dwukrotny premier Polski (1926–1928 i 1930); wywarł decydujący wpływ na kształt polityki wewnętrznej i zagranicznej II RP.

Marszałek Józef Piłsudski

60 x 80 cm,

olej, płótno

ANTONI KORYCIK

Urodził się w 1942 r. w Chełmku. Całe swoje życie zawodowe związał z tamtejszymi zakładami skórzanymi, jest emerytem. Maluje unikatową techniką własną (piksele). Ów malarz i rzeźbiarz z zamiłowania jest społecznikiem, organizatorem ruchu twórców nieprofesjonalnych, krzewi i szeroko propaguje kulturę. Jest inicjatorem i współorganizatorem kilkudziesięciu plenerów lokalnych, ogólnopolskich i zagranicznych dla malarzy, rzeźbiarzy i ceramików. Należy do Regionalnego Stowarzyszenia Twórców Kultury „Grupa na Zamku” Oświęcim i Regionalnego Stowarzyszenia Twórców Kultury w Chełmku. Został wyróżniony Odznaką Honorową „Zasłużony dla Kultury Polskiej” oraz odznaczony Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”.

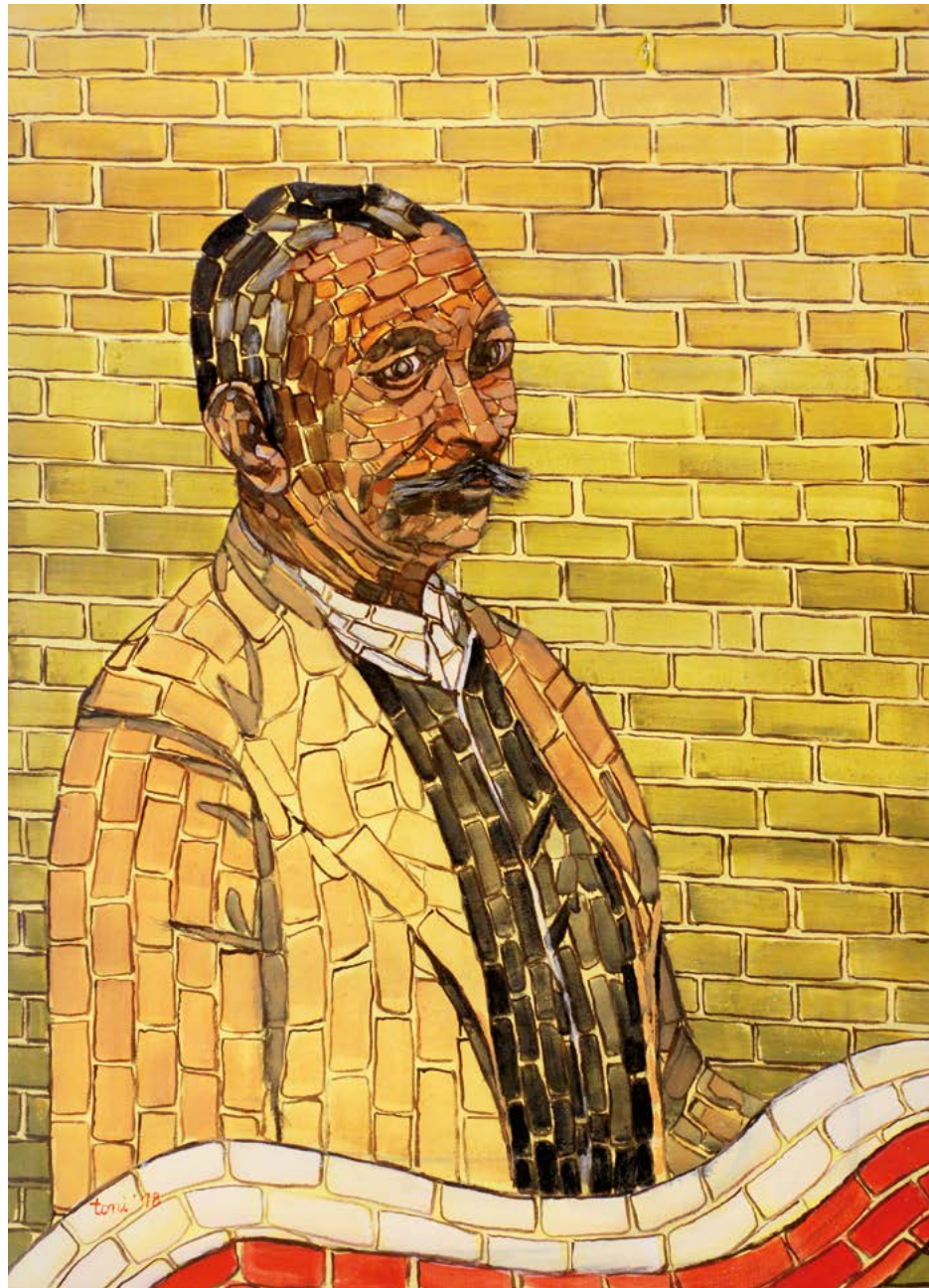
Wincenty Witos (1874–1945)

Jeden z najwybitniejszych i wpływowych polityków II Rzeczypospolitej. Polski polityk, działacz ruchu ludowego, jeden z ojców niepodległej Polski. Trzykrotny premier Rzeczypospolitej Polskiej. Jego rząd został obalony w wyniku przewrotu majowego. Od 1895 r. w Stronnictwie Ludowym. W latach 1908–1914 poseł do galicyjskiego Sejmu Krajowego. Od 1908–1931 wójt Wierzchosławic. Kawaler Orderu Orła Białego.

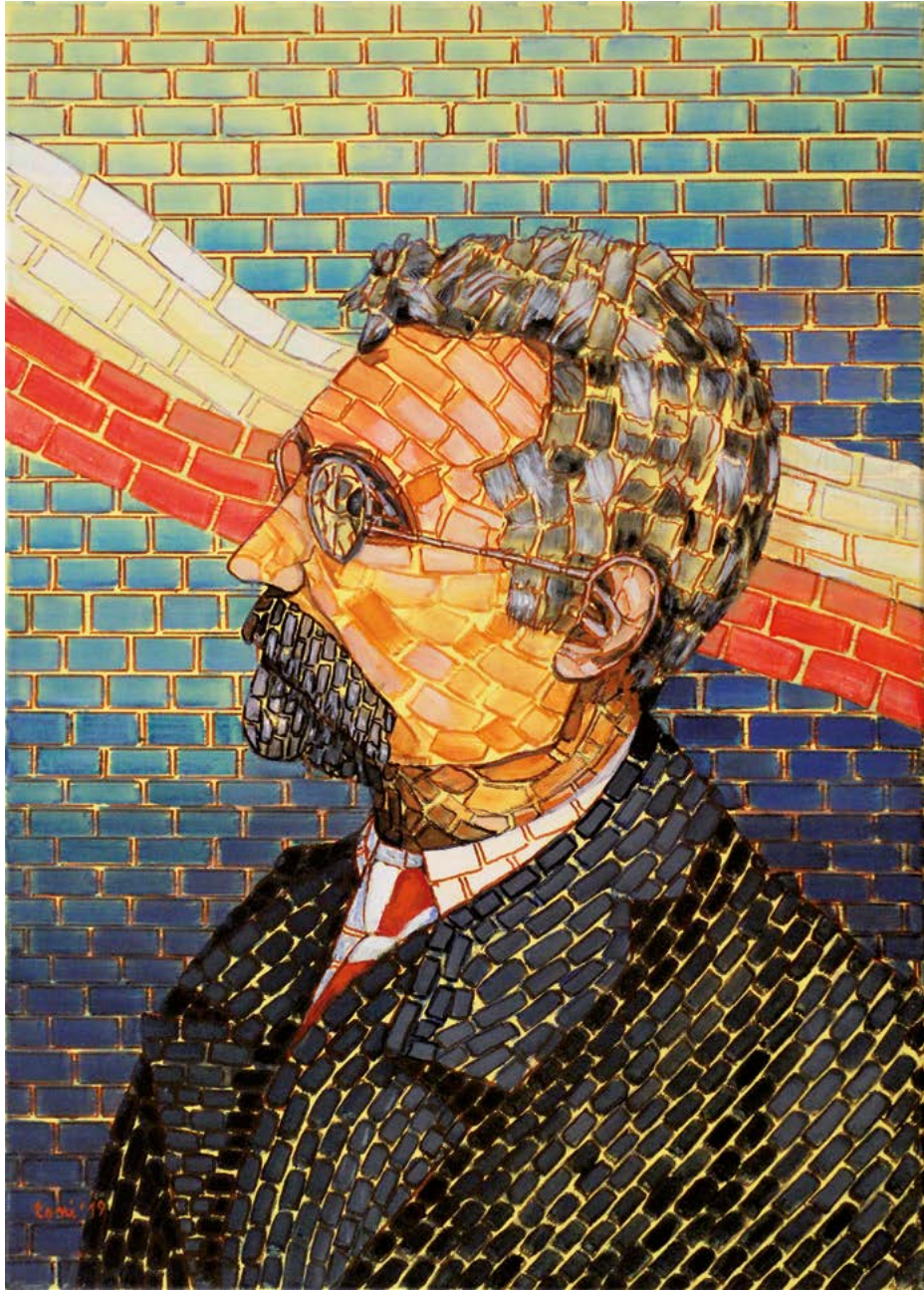
Wincenty Witos

50 x 70 cm,

akryl, płótno

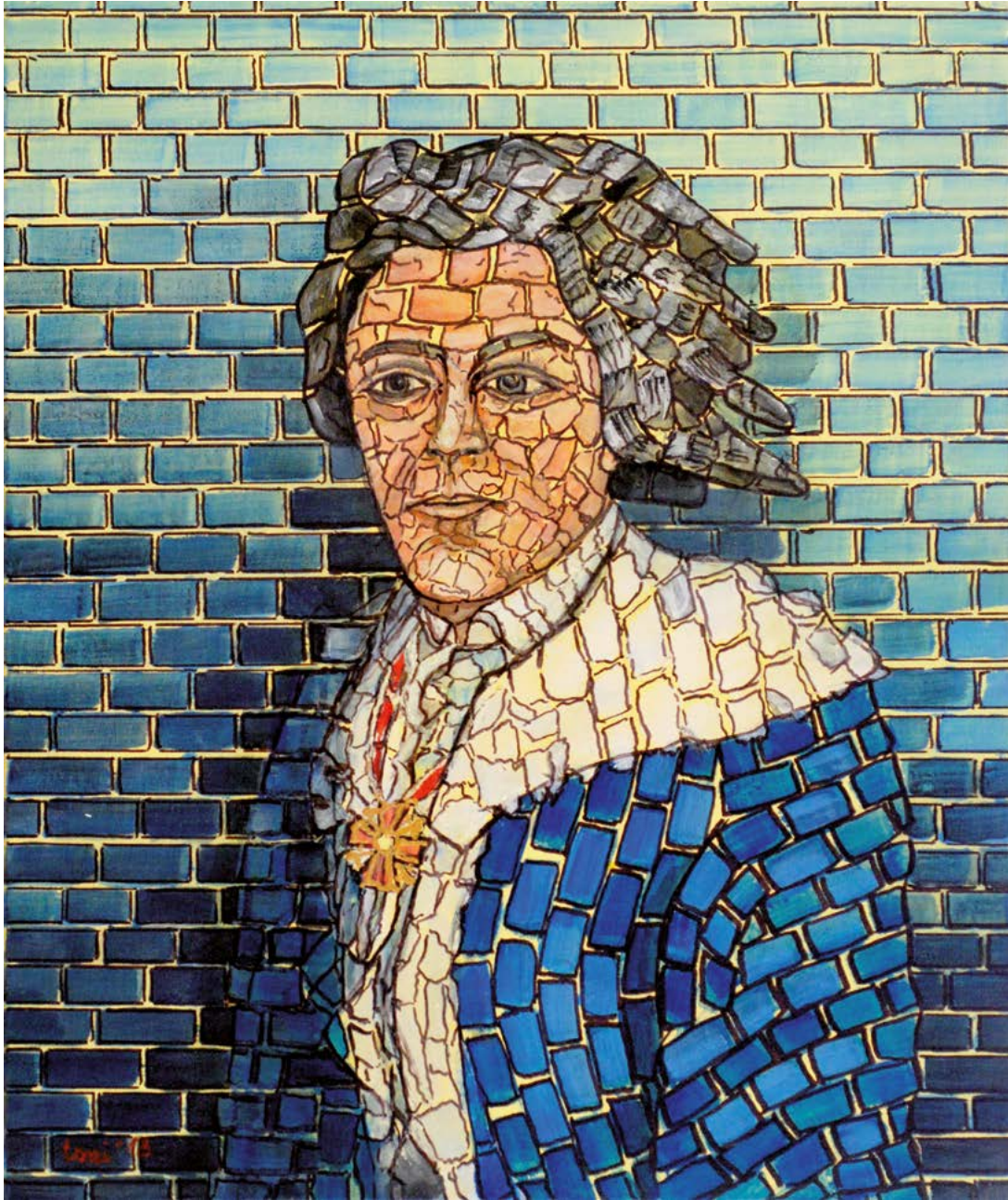
Bolesław Prus (1847–1912)

Właściwie Aleksander Głowacki. Pochodził ze zubożałej rodziny ziemiańskiej. Po wczesnej stracie rodziców wychowywał się u krewnych. Do szkół uczęszczał w Lublinie i w Siedlcach, skąd przeniósł się do Kielc, gdzie nauczycielem był jego starszy brat Leon, działacz „czerwonych”. Walczył w powstaniu styczniowym w latach 1863–1864. Ranny znalazł się w szpitalu, a potem w więzieniu. Po odbyciu kary ukończył gimnazjum w Lublinie i 1866 rozpoczął studia na Wydziale Matematyczno-Fizycznym Szkoły Głównej Warszawskiej. Rozpoczął także współpracę z wieloma czasopismami. Prozaik, nowelista i publicysta okresu pozytywizmu. Współtwórca polskiego realizmu, kronikarz Warszawy, myśliciel i popularyzator wiedzy, działacz społeczny, propagator turystyki pieszej i rowerowej.

Bolesław Prus

50 x 70 cm,

akryl, płótno

Ignacy Potocki (1750–1809)

Członek Komisji Edukacji Narodowej. Przewodził opozycji antykrólewskiej. W okresie Sejmu Czteroletniego (1788–1792) faktyczny przywódca stronnictwa patriotycznego, przeciwnik przymierza z Rosją i zwolennik orientacji pruskiej, współtwórca reform i projektów ustawodawczych. W celu zrealizowania programu przemian doprowadził opozycję do pojednania i współdziałania ze Stanisławem Augustem. Jeden z autorów Konstytucji 3 maja. Po najeździe Rosji na Rzeczpospolitą 1792 był przeciwny przystąpieniu króla do konfederacji targowickiej.

Ignacy Potocki

50 x 65 cm,

akryl, płótno

Stanisław Małachowski (1736–1809)

Jeden z przywódców stronnictwa patriotycznego, zwolennik reform, popierał dążenia mieszczan do rozszerzenia praw politycznych. Brał udział w pracach nad przygotowaniem Konstytucji 3 maja i zasłużył się w jej uchwaleniu. W swych dobrach oczynszował chłopów oraz zwolnił ich od niektórych powinności. Wystąpił z manifestem potępiającym konfederację targowicką. W Księstwie Warszawskim pełnił role prezesa Komisji Rządzącej, Rady Ministrów, Senatu. Miał opinię człowieka nieposzlakowanej uczciwości. Zmarł 29 grudnia 1809 roku. Pochowany w warszawskim kościele św. Krzyża.

Stanisław Małachowski

50 x 65 cm,

akryl, płótno

ANDRZEJ KORZEC

Przyszedł na świat w Żarach, w 1959 r. Dyplom krakowskiej ASP uzyskał w 1989 r. u prof. Jana Szancenbacha. Jest malarzem pracującym głównie w technice olejnej. Na co dzień maluje w swojej pracowni w Rzeszowie oraz prowadzi zajęcia z rysunku i malarstwa w Zespole Szkół Plastycznych. W jego dorobku znalazły się liczne wystawy indywidualne i grupowe oraz plenery malarskie, w kraju i za granicą. Regularnie przekazuje swoje prace na aukcje charytatywne. Prace Artysty znajdują się w prywatnych kolekcjach w Europie i Ameryce Północnej, Australii, Nowej Zelandii i Japonii.

W latach 1996-2002 pełnił funkcję prezesa Okręgu Rzeszowskiego ZPAP. Zainicjował cykl wystaw „Piórkiem i pędzlem po Rzeszowie” oraz Międzynarodowy plener malarsko-rzeźbiarski „Rakszawa” i „Orzechówka”. W 2006 r. brał udział w polsko-francuskim projekcie „Piękno natury”, był stypendystą Ministra Kultury i Sztuki za rok 1996/97, a w 2002, na zaproszenie Burmistrza – artystą rezydentem w Klagenfurcie (Austria). Jest laureatem wielu konkursów malarskich, otrzymał Odznakę Honorową „Zasłużony dla Kultury Polskiej” oraz Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”, a także Nagrodę Miasta Rzeszowa w dziedzinie kultury i sztuki – za osiągnięcia artystyczne w twórczości plastycznej.

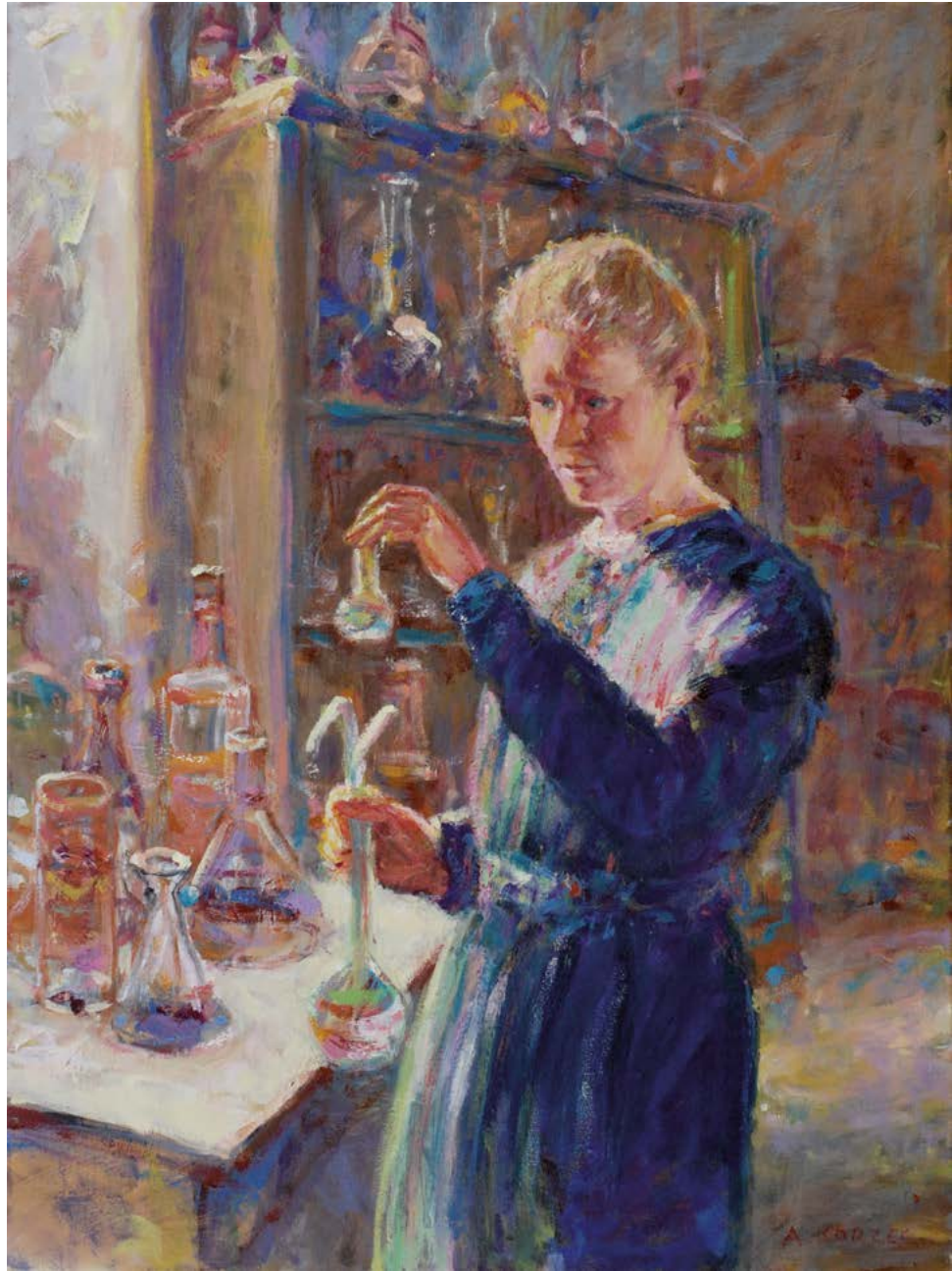
Maria Curie-Skłodowska (1867–1934)

Rosyjski uniwersytet w Warszawie nie przyjmował kobiet, więc w 1891 wyjechała do Paryża i rozpoczęła studia na Sorbonie. W 1893 uzyskała dyplom z fizyki, w następnym roku z matematyki. We Francji pozostała do końca swojego życia. Utrzymywała jednak bardzo ściśle związki z Polską. Odwiedzała ojczyznę, wygłaszała odczyty, publikowała w polskich czasopismach naukowych. W jej instytucie w Paryżu (Laboratoire Curie) stale pracowali stypendyści z Polski. Przyczyniła się bardzo do rozwoju badań nad promieniotwórczością w Polsce. Na zaproszenie Towarzystwa Naukowego Warszawskiego zgodziła się objąć w 1912 zdalne kierownictwo Pracowni Radiologicznej im. Mirosława Kernbauma i 1913 skierowała do niej swych współpracowników: Jana Kazimierza Danysza i Ludwika Wertensteina, którzy mieli ją zastępować w Warszawie. Z jej inicjatywy rozpoczęto w Warszawie budowę Instytutu Radowego, w którego otwarciu 1932 wzięła udział, ofiarowując tej placówce 1 g radu. Laureatka dwóch Nagród Nobla.

Maria Curie-Skłodowska

80 x 60 cm,

olej, płótno

Józef Poniatowski (1763–1813)

Początkowo oficer austriacki, od 1789 w wojsku polskim. W wojnie z Rosją z 1792 dowódca główny części sił polskich, stoczył m.in. zwycięską bitwę pod Zieleńcami. Po przystąpieniu króla do Targowicy złożył dymisję. Uczestniczył w powstania kościuszkowskiego 1794; objął dowództwo tworzącej się armii Księstwa Warszawskiego. W kampanii w 1809 przeciw Austrii odznaczył się w bitwie pod Raszynem, następnie przeprowadził udaną operację w głąb Galicji, zmuszając Austriaków do opuszczenia granic Księstwa. W kampanii przeciw Rosji 1812 dowodził V Korpusem armii francuskiej. W czasie bitwy pod Lipskiem, mianowany marszałkiem Francji. Poległ w czasie przeprawy przez Elsterę, osłaniając odwrót armii francuskiej. W 1819 zwłoki jego złożono w katedrze na Wawelu. Pośmiertnie postać Poniatowskiego została w Polsce otoczona kultem, związanym z legendą napoleońską.

Książę Józef Poniatowski

70 x 90 cm,

olej, płótno

**MAŁGORZATA
KOSSAKOWSKA**

Urodziła się w Nawojowej, mieszka i pracuje w Nowym Sączu. W 2016 r. ukończyła Państwową Wyższą Szkołę Zawodową w Nowym Sączu – kierunek edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych, specjalność – cyfrowa kreacja obrazu – profil akademicki. Jej – wyróżniona – praca dyplomowa, wzięła udział w Międzynarodowym Biennale Grafiki w Guanlan (Chiny) w 2017 r.

Pierwszą Jej pasją była – i nadal jest – fotografia; w 2014 r. ukazał się album pt. „Moje jest królestwo”, łączący 34 autoportrety z poezją Bogumiła Staszka. Skupia się na fotografii artystycznej – portretach oraz na grafice komputerowej. Artystka maluje od 2013 r., sięgając po różnorodną tematykę. Posługuje się akrylami, czasem wplata w obrazy materię. Malarstwo traktuje jako wyzwanie, zajęcie kształtujące cierpliwość i pokorę, a także – dające przyjemność. W latach 2006-2020 uczestniczyła w niemal 40 wystawach fotografii, malarstwa i sztuki, w kraju i za granicą, część z nich – zorganizowała sama.

Józef Zaliwski (1797–1855)

W 1818 wstąpił do piechoty Królestwa Polskiego. Był instruktorem w Szkole Podchorążych w Warszawie. Jeden z współtwórców Sprzysiężenia Wysockiego. W czasie nocy listopadowej kierował atakiem na warszawski Arsenał. Był jednym z najwybitniejszych polskich dowódców partyzanckich w 1831. Sformował oddział tzw. „Kurpików Ostrołęckich”, który operując z Puszczy Kurpiowskiej skutecznie przecinał linie zaopatrzenia armii rosyjskiej. Po upadku powstania listopadowego udał się na emigrację do Francji. W marcu 1833 organizował oddziały powstańcze. Miały one być zarzewiem dla wywołania nowego powstania. Próby te na większą skalę nie powiodły się. W rezultacie tych mało przemyślanych działań nastąpiły aresztowania w Królestwie i Galicji. Wiele osób przypłaciło wyprawę życiem lub katogą. Został aresztowany przez Austriaków i skazany na karę śmierci, zamienioną na 20 lat więzienia w twierdzy Kufstein. W 1834 roku skazany przez władze rosyjskie na powieszenie za udział w powstaniu listopadowym. Po amnestii w 1848 wyjechał ponownie do Francji i działał w Towarzystwie Demokratycznym Polskim. Zmarł w Paryżu.

Pułk. Józef Zaliwski

50 x 40 cm,
akryl, płótno

MATEUSZ MIKOŁAJ
KRASOŃ

Urodził się w 1987 r. w Tarnowie, jest absolwentem Instytutu Sztuk Pięknych Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Ukończył z wyróżnieniem malarstwo sztalugowe w pracowni dr. hab. Mariusza Drzewińskiego. Mieszka i prowadzi atelier w Dębicy, zajmuje się malarstwem olejnym, ale także grafiką i rysunkiem. Szczególnie bliskie są mu motywy marynistyczne. Ma też doświadczenie w konserwacji i renowacji zabytków, pasjonuje się modelarstwem.

Obrazy tego Artysty znajdują się w zbiorach Muzeum Regionalnego w Dębicy, a także w prywatnych kolekcjach w kraju i za granicą. Na swoim koncie ma udział w kilku znaczących wydarzeniach artystycznych z lat 2017-2021. Na platformie facebook prowadzi profil: Mateusz-Mikołaj-Krasoń-Art.

Cyprian Kamil Norwid (1821-1883)

W 1840 debiutował na łamach prasy warszawskiej wierszami osadzonymi w konwencji romantycznej, odbiegającymi jednak od modelu poezji Mickiewiczowskiej. W 1842 opuścił Warszawę, by już nigdy nie powrócić do kraju. Podróżował po Europie. W 1846 w Berlinie został na skutek nieporozumienia aresztowany (w więzieniu nabawił się trapiącej go odtąd częściowej głuchoty). Uwolniony, wyjechał do Brukseli, a następnie do Rzymu, przyjmując dobrowolnie status emigranta. Zmarł w Paryżu. „Odkryty” w Młodej Polsce, był uważany za prekursora modernizmu. W 20-leciu międzywojennym zainteresowanie wzbudziły dramaty, szczególną popularność zdobyła jednak liryka, wywierająca po dziś dzień nieprzerwany wpływ na polskich twórców. Współcześnie jest uważany za jednego z najoryginalniejszych poetów i myślicieli nie tylko XIX w.

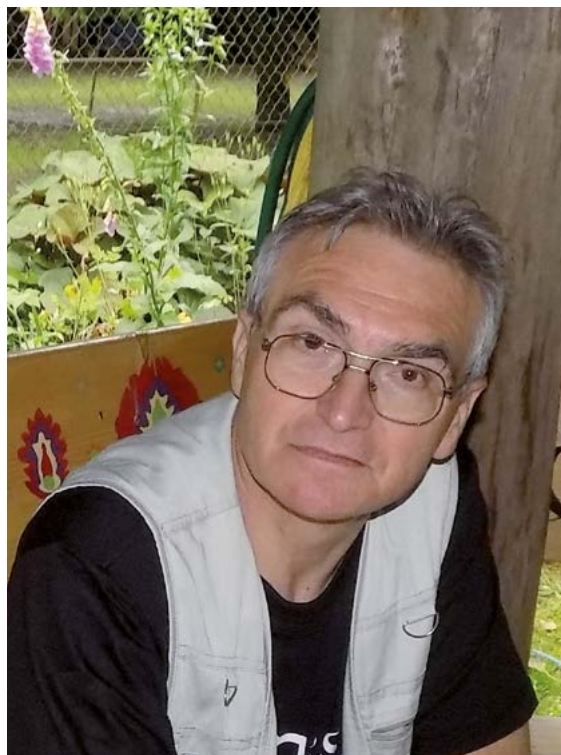
Cyprian Kamil Norwid

40 x 50 cm,

olej, płótno

ZBIGNIEW KRAWIEC

Dla przyjaciół „Maciek” – jest absolwentem Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, z zamiłowania zaś – artystą, pasjonatem sztuki oraz... żeglarstwa. W latach 1983-2015 był zawodowo związany z górnictwem.

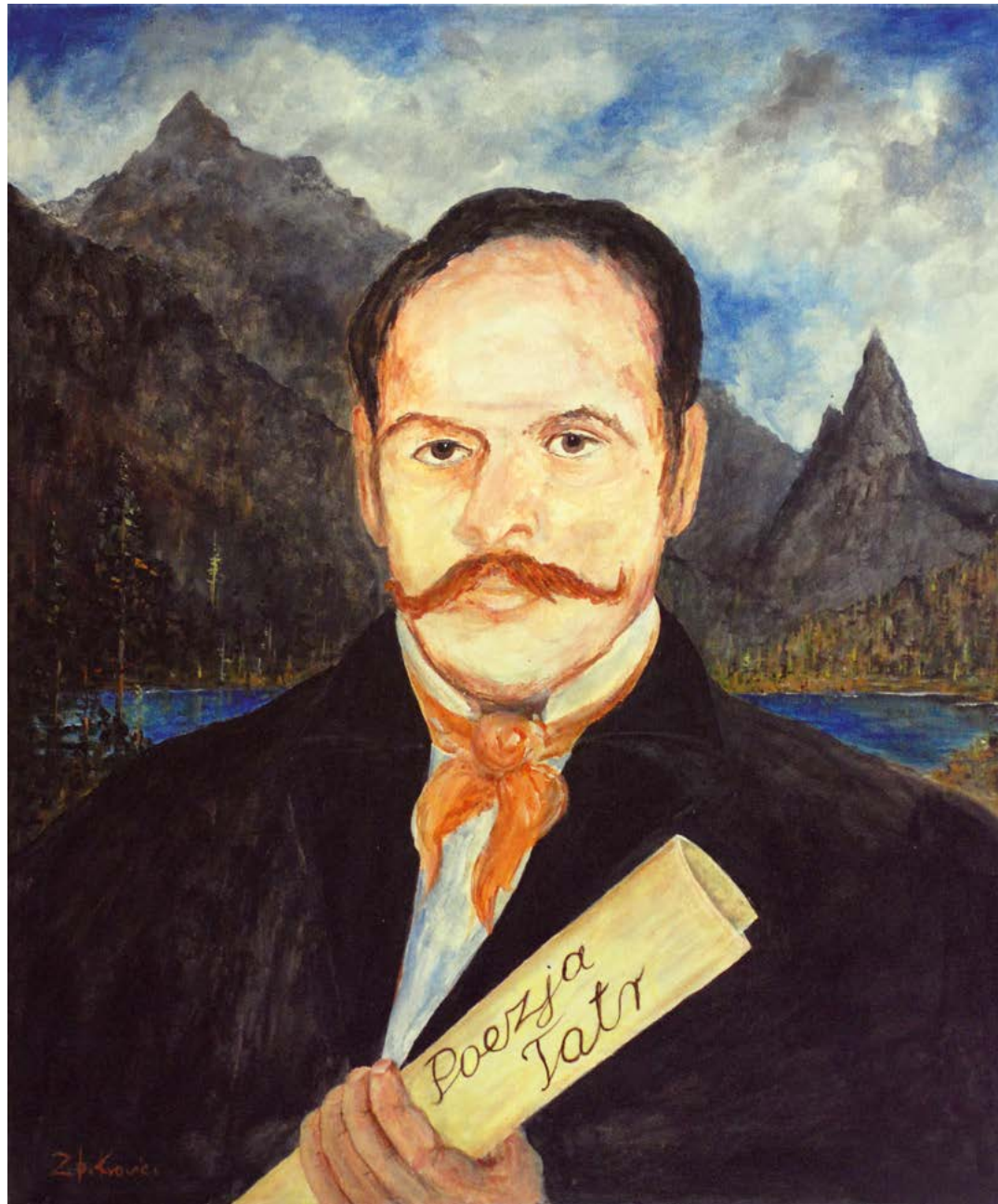
Od 1995 roku współpracuje z „Grupą Twórców Nieprofesjonalnych, Tworzących Pod Patronatem Muzeum w Chrzanowie”. Bierze udział w plenerach, organizowanych w Kalwarii Zebrzydowskiej oraz w krajowych wystawach i konkursach. Reprezentuje Stowarzyszenie Twórców Kultury „In Gremio” w Chrzanowie, jest członkiem Regionalnego Stowarzyszenia Twórców Kultury „Grupa na Zamku” w Oświęcimiu. Został wyróżniony Odznaką Honorową „Zasłużony dla Kultury Polskiej”.

Kazimierz Przerwa-Tetmajer (1865–1940)

Polski poeta modernistyczny, nowelista, powieściopisarz, dramaturg, przedstawiciel Młodej Polski. Studiował filozofię na Uniwersytecie Jagiellońskim. Podczas I wojny światowej był ideowo związany z Legionami Józefa Piłsudskiego. Uważany był za jednego z największych piewców piękna Tatr. W latach 1914-1915 organizował Komitet Narodowy w Zakopanem.

Kazimierz Przerwa-Tetmajer

50 x 60 cm,
olej, płótno

JOLANTA
KUĆKA-NOWORYTA

Jest absolwentką kierunku wychowanie techniczne w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Opolu i kierunku konserwacja obiektów zabytkowych na Politechnice Śląskiej w Gliwicach. Przez wiele lat była nauczycielem i dyrektorem w Zespole Szkół Budowlanych w Oświęcimiu. Pasjonuje ją dziedzictwo historyczno-kulturowe Małopolski.

Określa się mianem „artysty bez wykształcenia”. Maluje akrylami, olejem, pastelami i akwarelą, tworzy również ikony. Należy do Regionalnego Stowarzyszenia Twórców Kultury „Grupa na Zamku” w Oświęcimiu i Regionalnego Stowarzyszenia Twórców Kultury w Chełmku. Bierze udział w licznych plenerach i wystawach zbiorowych.

Bolesław Wieniawa-Długoszowski (1881–1942)

Wojskowy, polityk i dyplomata. W 1914 r. zaangażował się w tworzenie Legionów Polskich. Był osobistym adiutantem Józefa Piłsudskiego, pomagając w przygotowaniu wyprawy wileńskiej i kampanii kijowskiej. Po wojnie polsko-bolszewickiej został odznaczony Krzyżem Walecznych.

Bolesław Wieniawa-Długoszowski

50 x 60 cm,
akryl, płótno

**GRAŻYNA
KULIG**

Maluje od najmłodszych lat, jest absolwentką Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Nowym Sączu – kierunku edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych. Uprawia tkaninę artystyczną, kolaż, rzeźbę i malarstwo, stosując różne techniki – olej, akryl, akwarelę, pastel. Inspiracją dla jej twórczości jest pejzaż, martwa natura, kwiaty oraz portret. Ma na swoim koncie kilkanaście wystaw indywidualnych oraz niemal sto zbiorowych i tematycznych na terenie całej Polski. Jej obrazy znajdują się w muzeach, kościołach i zbiorach prywatnych, w kraju i za granicą. Artystka chętnie udziela się w pracy społecznej, a Jej przeżycia i osiągnięcia stały się inspiracją dla znanej pisarki, Jadwigi Marzec, do napisania biografii „Marzenia nie liczą lat”.

W latach 2002-2006 była prezesem, obecnie zaś – jest wiceprezesem Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Nowym Sączu. Została wyróżniona Medalem 700-lecia Miasta Nowego Sącza, Odznaką Honorową „Zasłużony Działacz Kultury” oraz Tarczą Herbową Miasta Nowego Sącza, odznaczona Srebrnym Krzyżem Zasługi i Brązowym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”.

Ignacy Łukasiewicz (1822–1882)

Polski farmaceuta i przedsiębiorca, założyciel pierwszej na świecie kopalni ropy naftowej w Bóbrce koło Krosna. Wynalazca lampy naftowej, pionier przemysłu naftowego w Europie. Rewolucjonista i działacz niepodległościowy. Agent Centralizacji Towarzystwa Demokratycznego Polskiego w Rzeszowie. Studiował na Uniwersytecie Jagiellońskim i Uniwersytecie Wileńskim.

Ignacy Łukasiewicz

45 x 60 cm,

olej, płótno

Stefan Żeromski (1864–1925)

Patriota, społecznik i moralista, był jednocześnie poetą urody i pełni życia, zarówno w impresjonistycznych i lirycznych opisach przyrody, jak i w obrazach fascynacji miłosnej. Odchodząc od epickiego obiektywizmu, rozwinął typ narracji przepelnionej liryzmem, prowadzonej często w formie „utajonego pamiętnika”, fikcję fabularną łączył z elementami publicystyki i rozważaniami erudycyjnymi.

Stefan Żeromski (wizerunek młody)

45 x 60 cm,

olej, płótno

Stefan Żeromski (1864–1925)

Świat jego utworów, choć przepojony mrokiem i smutkiem, zawiera jednak wielką siłę krzepiącą, płynącą z protestu przeciw krzywdzie i cierpieniu. W 1924 kandydował do Nagrody Nobla. W 1925 był pierwszym laureatem Państwowej Nagrody Literackiej. Zmarł 20 listopada 1925 w Warszawie.

Stefan Żeromski (wizerunek dojrzały)

45 x 60 cm,

olej, płótno

**JOLANTA
KUPIEC**

Jest oświęcimianką z urodzenia, absolwentką historii sztuki oraz studiów podyplomowych z zakresu muzealnictwa na Uniwersytecie Jagiellońskim. Przez wiele lat była związana z Państwowym Muzeum Auschwitz-Birkenau, jako kustosz opublikowała kilkanaście artykułów o pracach obozowych artystów i książki: „Cóż po nas pozostanie...? Życie i twórczość więźnia obozu Auschwitz Mieczysława Kościelniaka”, „Auschwitz w rzeźbie – ze zbiorów Państwowego Muzeum Auschwitz-Birkenau w Oświęcimiu” oraz „U kresu sił... Obrazy byłej więźniarki KL Auschwitz-Birkenau Janiny Tollik”.

Artystka od dzieciństwa pasjonuje się rysunkiem i malarstwem o różnorodnej tematyce, głównie jednak portretem i rysunkiem wykonanym piórkiem. W sferze jej zainteresowań znalazła się także rzeźba, ceramika artystyczna i użytkowa, od 2015 roku poświęciła się dodatkowo pracy literackiej – jest współautorką książki „Instrukcje przebudzenia. Nieznane korzenie religii na Ziemi” i autorką kilkunastu artykułów w miesięczniku „Nieznany Świat”.

Od 1985 roku należy do Regionalnego Stowarzyszenia Twórców Kultury „Grupa na Zamku” w Oświęcimiu. Uczestniczyła w wielu wystawach indywidualnych i zbiorowych, ilustrowała foldery RSTK oraz wydawnictwa literackie. Artystka została odznaczona: Srebrnym Krzyżem Zasługi, Odznaką „Zasłużony Działacz Kultury”, Odznaką Honorową „Zasłużony dla Kultury Polskiej”, a za całokształt twórczości artystycznej nagrodzona dyplomem i statuetką przez prezydenta miasta Oświęcim.

Emilia Broel-Plater (1806–1831)

Polska hrabianka, kapitan Wojska Polskiego w czasie powstania listopadowego. Walczyła przebrana za mężczyznę. Była jedną z pierwszych inicjatorek samodzielnego powstania na Litwie. Jako kobieta nie została jednak dopuszczona do narad komitetu kierującego w Wilnie. Dziewczyna natychmiast przystąpiła do działania, obcięła swoje długie włosy, kazała sobie i swej towarzyszce Marii Prószyńskiej (obie przyjaźniły się od dawna) uszyć stroje męskie. Uzbrojona w pistolety i sztylet wyruszyła walczyć w powstaniu. Sformowany przez nią oddział partyzancki liczył 280 strzelców, kilkuset chłopów kosynierów i 60 kawalerzystów. Wkrótce dołączyła do regularnych walk. Zmarła w czasie przeprawy do Warszawy, wycieńczona wojennymi trudami

Emilia Plater

50 x 60 cm,

akryl, płótno

Hugo Kołłątaj (1750–1812)

Związany ze stronnictwem królewskim. Od 1786 był referendarzem litewskim. W Warszawie skupił wokół siebie grono osób zainteresowanych reformą ustroju. W tym czasie zbliżył się do opozycji antykrólewskiej, która konsolidowała się w przeddzień Sejmu Czteroletniego 1788–1792. Przyczynił się do pozyskania Stanisława Augusta Poniatowskiego dla wspólnej akcji reformatorskiej, w szczególności ułożenia Konstytucji 3 maja 1791. Był jednym z jej autorów. Współuczestniczył w przygotowaniu powstania kościuszkowskiego w 1794. Kierował wydziałem skarbu w Radzie Najwyższej Narodowej, stał się wówczas rzecznikiem radykalnych reform społeczno-gospodarczych, głoszonych przez tzw. jakobinów polskich. Po rzezi Pragi dokonanej przez wojska rosyjskie uszedł z Warszawy. Został aresztowany w 1794 w Galicji przez Austriaków. W latach 1794–1802 był więziony w twierdzy Josefstadt i w Ołomuńcu. Po uwolnieniu osiadł na Wołyniu. W styczniu 1807 został internowany przez władze rosyjskie i na rozkaz Aleksandra I Romanowa wywieziony do Moskwy, gdzie przebywał do maja 1808. Ostatni okres życia Kołłątaj spędził w Księstwie Warszawskim, gdzie zmarł w 1812.

Hugo Kołłątaj

50 x 60 cm,

akryl, płótno

AGATA KUŚ

Pochodzi z Mokrej Wsi koło Podegrodzia. Od dzieciństwa pociągała ją przyroda i malarstwo, jednak zamiast do upragnionej szkoły plastycznej, trafiła do... szkoły rolniczej. Przez dekadę była przede wszystkim gospodynią domową, malować zaczęła zaś w 2004 roku, za namową brata - Tomasza, pochłoniętego wówczas rzeźbiarstwem. Próbowала tworzyć na różnych materiałach, z wykorzystaniem rozmaitych technik, wreszcie - przed dwoma laty - sięgnęła po jedwab, którego używa po dziś dzień. Artystka - matka pięciorga dzieci - podkreśla, że gdy ktoś ma w życiu jakieś powołanie, to będzie to robił bez względu na wykształcenie i przeciwności losu, a może - na przekór wszystkiemu.

Wacław Iwaszkiewicz (1871-1922)

Generał major Armii Imperium Rosyjskiego, generał dywizji Wojska Polskiego. Za udział w bitwie pod Łodzią w 1914 awansowany do stopnia generała majora i nagrodzony Złotą Szablą. W czasie wojny polsko-bolszewickiej dowodził frontem Galicyjsko-Wołyńskim, Galicyjskim, Podolskim. 1 stycznia 1920 Naczelnik Państwa i Naczelny Wódz Józef Piłsudski mianował go członkiem Kapituły Tymczasowej Orderu Wojskowego Virtuti Militari oraz nadał mu Krzyż Srebrny tego orderu.

Generał Wacław Teodor Iwaszkiewicz-Rudoszański

50 x 70 cm,

olej, płótno

**ANNA
LEPIARCZYK**

Urodziła się w Łodzi, od 30 lat mieszka w Rybniku. Ukończyła Studium Rysunku i Malarstwa przy PWSSP w Łodzi i Wydział Organizacji i Zarządzania Przedsiębiorstwem na Politechnice Śląskiej w Gliwicach. Odziedziczone po ojcu zdolności plastyczne sprawiły, że zabawa pędzlem bardzo szybko przerodziła się w Jej życiową pasję. Od zawsze tworzy techniką olejną, pastelami, piórkiem – portrety, pejzaże, kwiaty, a także kolaż. Zafascynowana techniką watercolours, od roku 2014 rozpoczęła swoją przygodę z akwarelą, która trwa nadal. Dominacja ciepłych barw odzwierciedla Jej optymistyczne nastawienie do otaczającej rzeczywistości, wrażliwość na piękno pozwala na stwarzanie własnych wizji, a w efekcie – na tworzenie z pasją. Znaczna część prac malarki znajduje się w zbiorach prywatnych w kraju oraz poza jego granicami.

Artystka uczestniczyła w wielu wystawach indywidualnych na terenie Śląska, oraz wystawach zbiorowych i plenerach, w kraju i za granicą. Jest laureatką pierwszej nagrody Ogólnopolskiego Pleneru Malarskiego malarzy nieprofesjonalnych Mielno-Unieście 1991. Od 2016 r. jest członkiem ZPARP, od 2018 r. – członkiem wspierającym SAP, należy też do Grupy Twórczej „Art Jan” w Jankowicach oraz Grupy Malarskiej „Oblicza” przy Teatrze Ziemi Rybnickiej.

Artur Grottger (1837–1867)

Był artystą, wobec którego formułowano skrajne opinie. Jego twórczość określano jako romantyczną i jednocześnie akademicką, a jego styl jako nowatorski i zarazem konserwatywny. Uznawany jest powszechnie za przedstawiciela romantyzmu, choć urodził się kiedy fala romantyzmu w malarstwie opadała, a zmarł, gdy jeszcze nie pojawił się neoromantyzm. Jednocześnie można mu więc przypisać w polskim malarstwie rolę epigona oraz prekursora. Ze względu na tematykę wielu jego dzieł inspirowanych wydarzeniami z historii Polski uchodzi za jednego ze znaczących przedstawicieli nurtu polskiej narodowej szkoły malarstwa historycznego. Grottger był artystą płodnym i mimo przedwczesnej śmierci zostawił po sobie duży dorobek artystyczny.

Artur Grottger

60 x 80 cm,

olej, płótno

Jan Matejko (1838–1893)

W młodości przeżył bombardowanie Krakowa przez Austriaków podczas Wiosny Ludów w kwietniu 1848, a później powstanie styczniowe. Pod wpływem narodowych klęsk postanowił porzucić malarstwo religijne, które uważał za swoje powołanie i poświęcił się prawie wyłącznie malarstwu historycznemu. Sama historia była jego obsesją. Nie potrafił o niej pisać ani opowiadać, więc ją malował. Zarzucano mu swobodne podejście do historii. Traktował swoje obrazy jako głos w polemice dotyczącej przeszłości i przyszłości kraju, a nie wyraz ideologii. Był on zagorzałym patriotą. Dofinansowywał miasto, biednych i kulturę, pokazując swoje obrazy za darmo lub przekazując je państwu. Prace jego były od tej pory analizowane w ramach przekazu ideowego. Często umieszczał na swoich płótnach osoby, których nie było w danym miejscu ponieważ nie przedstawiał faktów, lecz syntezę historiozoficzną. Mimo krytyki historyków, wiele wydarzeń historycznych w publicznej świadomości funkcjonuje tak, jak przedstawił je na swych dziełach malarz.

Jan Matejko

60 x 80 cm,

olej, płótno

Fryderyk Chopin (1810–1849)

Chopin do dziś uważany jest za największego polskiego kompozytora. Do jego twórczości nawiązywali prawie wszyscy polscy kompozytorzy następnych pokoleń. Jej rola wykraczała poza ramy muzyki. Jego utwory, zwłaszcza polonezy i mazurki, traktowane były jak synonim polskości, odwoływano się do niej w momentach o specjalnej wymowie patriotycznej.

Fryderyk Chopin

60 x 80 cm,
olej, płótno

Juliusz Słowacki (1809–1849)

Mimo iż żył zaledwie 39 lat, jego twórczość literacka była obfita i różnorodna; poeta pozostawił po sobie 13 dramatów, blisko 20 poematów, setki wierszy, listów oraz jedną powieść. Stworzył również spójny system filozoficzny, który nazwał filozofią genezyjską. Jego spuścizna literacka jest bardzo bogata tematycznie. Od dziecka przekonany był o swoim geniuszu poetyckim i przeznaczaniu do roli przewodnika narodu, co podsyciała w nim matka, Salomea. Zdaniem poety istnieją dwie drogi do poznania absolutu. Pierwsza to poznanie naukowe, które jest jednak tylko częściowe i wymaga żmudnych, długotrwałych badań; druga natomiast polegała na objawieniu, natychmiastowo zapewniała wiedzę o wszechświecie. Objawienie staje się jednak udziałem jedynie jednostek wybitnych. Stąd przekonanie artysty, iż owe wybrane jednostki (natchnieni poeci) powinni, przyjmować rolę duchowego przewodnika reszty narodu.

Juliusz Słowacki

60 x 80 cm,

olej, płótno

Szarża pod Rokitną (13 czerwca 1915)

Szarża ułanów 2 szwadronu II Brygady Legionów Polskich podczas I wojny światowej w dniu 13 czerwca 1915. W celu wyparcia oddziałów rosyjskich z pozycji we wsi Rokitna oba szwadrony dywizjonu miały zaatakować z lewej flanki, wspierając piechotę szturmującą potrójne okopy rosyjskie. Rotmistrz Zbigniew Dunin-Wąsowicz osobiście poprowadził swoich ułanów do walki. Po przekroczeniu bagnistych brzegów rzeczki Rokitnianski, Dunin-Wąsowicz skierował 3. szwadron do odwodu, a ze szwadronem 2. ruszył do ataku. W ciągu około 15 minut ułani przedarli się przez 3 linie wroga. Z atakujących 64 ułanów wróciło 6. Szarża nie została wykorzystana, oddziały piechoty w niedostatecznym stopniu wsparły ułanów.

Szarża ułanów pod Rokitną

60 x 80 cm,

olej, płótno

Zbigniew Dunin-Wąsowicz (1882-1915)

Polski dowódca wojskowy, rotmistrz Legionów Polskich. Dowodził między innymi oddziałem Sokołów Konnych przy oddziałach Piłsudskiego. Brał udział w kampanii na Huculszczyźnie. Zginął 13 czerwca 1915 prowadząc szarżę pod Rokitną. Odznaczony Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari.

Zbigniew Dunin-Wąsowicz

60 x 80 cm,

olej, płótno

Antoni Stawarz (1889–1955)

Studiował prawo na Uniwersytecie Jagiellońskim. Kapitan piechoty Wojska Polskiego, organizator oswobodzenia Krakowa spod władzy austriackiej w 1918. Za walki w szeregach armii austro-węgierskiej został odznaczony Medalem Zasługi Wojskowej Signum Laudis i Krzyżem Zasługi Wojskowej.

Antoni Stawarz

60 x 80 cm,

olej, płótno

Artur Oppman (1867–1931)

Pseudonim „Or-Ot”, polski poeta okresu Młodej Polski, publicysta, varsavianista. Tytułarny pułkownik Wojska Polskiego. Studiował filologię polską na Uniwersytecie Jagiellońskim. Jego patriotyczne wiersze deklamowano na różnych koncertach, akademiach, inauguracjach. Otrzymał wiele nagród i odznaczeń, między innymi Krzyż Oficerski Polonia Restituta, Legię Honorową klasy 5 oraz nagrodę literacką miasta Warszawa.

Artur Oppman

60 x 80 cm,

olej, płótno

**MIECZYŚLAW
MAŁAWSKI**

Urodził się 24 maja 1946 roku w Żytomierzu. W tym mieście ukończył szkołę średnią i zdobył podstawy wykształcenia artystycznego. W latach 1972-1977 studiował na wydziale ceramiki artystycznej w Akademii Sztuk Pięknych we Lwowie. Od ukończenia studiów do 2015 r. pracował w Lwowskiej Narodowej Akademii Sztuk Pięknych jako profesor katedr: ceramiki artystycznej, malarstwa oraz sztuki sakralnej. Swą wszechstronną, nader interesującą twórczość realizuje za pomocą różnorodnych technik: malarstwa olejnego, akwareli, tempery.

Artysta uczestniczy w międzynarodowych plenerach malarskich, w wystawach zbiorowych i indywidualnych, organizowanych na Ukrainie i w Polsce. W 2002 r. został prezesem Lwowskiego Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych, jest członkiem Związku Ukraińskich Artystów Plastyków, a od 15 marca 2001 r. – także Związku Polskich Artystów Plastyków. Za zasługi dla kultury polskiej otrzymał w 2009 r. Krzyż Kawalerski Orderu Zasługi Rzeczypospolitej Polskiej, a w 2018 r. – Medal Stulecia Odzyskanej Niepodległości.

Adam Naruszewicz (1733–1796)

Był bliskim współpracownikiem króla Stanisława Augusta Poniatowskiego, zwolennikiem Konstytucji 3 maja. Z woli władcy został proboszczem w Niemenczynie. Po przystąpieniu króla do Targowicy zgłosił także swój akces do niej, jednak z zastrzeżeniem, że nie będzie sprawował jakichkolwiek funkcji publicznych. W 1781 król mianował go „kościelnym” pisarzem wielkim litewskim. W 1787 roku towarzyszył królowi Stanisławowi Augustowi Poniatowskiemu w czasie spotkania z cesarzową Rosji Katarzyną II w Kaniowie, której ofiarował swoje utwory. W wyniku tego Rosjanie przyznali mu specjalny jurgiel dla literatów. W latach 1787 i 1788 otrzymywał z kasy rosyjskiej 500 dukatów rocznie. Cesarzowa przyznała mu pensję 1500 dukatów, której zrzekł się pod koniec 1788 roku, gdy jako biskup smoleński wszedł do Senatu. Był członkiem konfederacji Sejmu Czteroletniego. W 1775 został kawalerem Orderu Świętego Stanisława. W 1783 odznaczony Orderem Orła Białego, w 1771 otrzymał złoty Medal Merentibus. Zmarł w Janowie Podlaskim i został pochowany w „swojej kolegiacie”, a na skromnym grobie polecił umieścić napis: „Serce moje i ciało moje spoczywa w nadziei”.

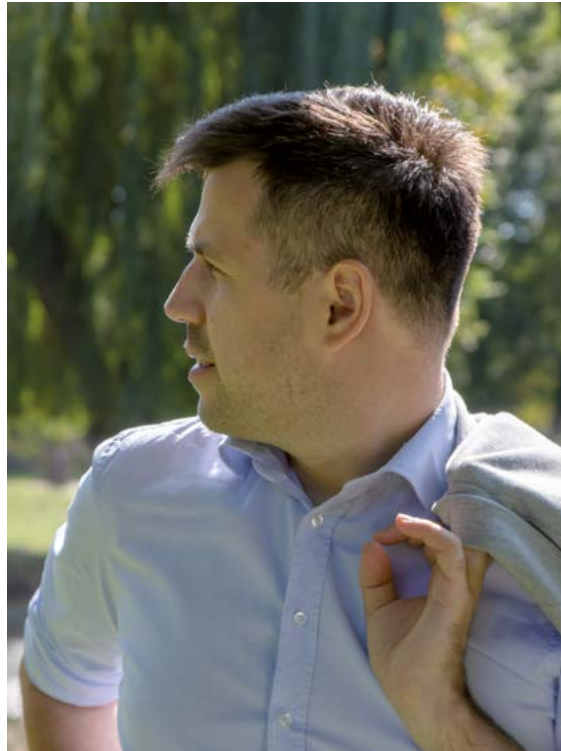
Adam Naruszewicz

60 x 80 cm,

olej, płótno

WŁADYSŁAW MAŁAWSKI

Urodził się w Żytomierzu na Ukrainie. W 2001 r. zdobył kwalifikacje w dziedzinie ceramiki artystycznej w Lwowskim Państwowym Instytucie Sztuki Dekoracyjnej i Stosowanej im. Iwana Trusza. Dyplom magistra uzyskał z wyróżnieniem w 2008 r., na Wydziale Sztuki Sakralnej Lwowskiej Narodowej Akademii Sztuk Pięknych. Tworzy w tradycyjnych technikach malarskich. Zajmuje się pisaniem ikon i artystycznym malarstwem ściennym, prowadzi warsztaty z pisania ikon i malowania akwareli. W swoim dorobku ma kilka wystaw indywidualnych, uczestniczy w wystawach zbiorowych w kraju i za granicą oraz w międzynarodowych plenerach artystycznych.

Jest prezesem Klubu Młodych Artystów „Skrzydła”, członkiem Lwowskiego Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych, a od 2012 r. – także Związku Polskich Artystów Plastyków. W 2014 r. otrzymał Odznakę Honorową „Zasłużony dla Kultury Polskiej”. W latach: 2015 i 2017 otrzymał stypendia od Prezydenta Miasta Lublina.

François de Rochebrune (1830–1870)

Okolo 1857 r. opuścił Kraków i zaciągnął się do 62. pułku piechoty liniowej francuskiej. Z pułkiem tym popłynął do Chin gdzie odbył całą kampanię aż do roku 1861. Rok później jako podoficer powrócił do Krakowa. Otworzył tam szkołę fechtunku, do której przystąpili przeważnie dawni jego uczniowie (wcześniej był guwernerem) ze sfer towarzyskich. Szkoła ta przerodziła się w szkołę wojskową. Uczył tam musztry, używając komendy francuskiej i regulaminu piechoty francuskiej. Po wybuchu powstania, w styczniu 1863, zgłosił swoje usługi polskim władzom powstańczym i wyruszył z grupą wychowanków do obozu powstańczego w Ojcowie. Tam, opierając się na wzorach francuskich stworzył oddział nazwany żuawami śmierci. Pierwszy raz weszli do walki 17 lutego w bitwie pod Miechowem, w której, mimo utraty elementu zaskoczenia, osobiście poprowadził atak na bagnety na pozycje rosyjskie na cmentarzu, wyrywając karabiny z rąk Rosjan. Po powrocie do Francji, został odznaczony Legią Honorową za udział w polskim powstaniu. Poniósł śmierć 19 listopada 1870, w walce pod Montretout.

Franciszek Rochebrune

60 x 80 cm,

olej, płótno

**LECH
MARSZAŁEK**

Przyszedł na świat w 1982 r. w Warszawie. Jest absolwentem Europejskiej Akademii Sztuk w pracowni profesora Antoniego Fałata. Zajmuje się malarstwem figuratywnym w technice olejnej i akrylowej oraz grafiką użytkową. Pracował jako rysownik dla jednej z instytucji państwowych, tworząc komiksy edukacyjne dla dzieci, jako grafik współpracował z TVP, projektował materiały graficzne dla muzeów. Bierze udział w działaniach kulturalnych na Warszawskiej Pradze. W malarstwie skupia się na człowieku jako części postindustrialnego świata. Uczestniczył w kilku wystawach zbiorowych i indywidualnych, zorganizowanych na terenie Warszawy.

Jakub Jasiński (1761-1794)

Wychowanek Szkoły Rycerskiej, a od 1789 dowódca korpusu inżynierów litewskich. Uczestnik wojny polsko-rosyjskiej w 1792. W 1794 na czele sprzyśniętych, wznicił powstanie w Wilnie, od maja do czerwca był naczelnym wodzem insurekcji litewskiej. Został usunięty przez Tadeusza Kościuszkę za radykalizm. Zginął w obronie Warszawy, był jednym z dowódców obrony Pragi. Był także poeta, a jego twórczość obejmuje wiersze, satyry, bajki, piosenki, poematy heroikomiczne w stylu wolteriańskiego, utwory polityczne o charakterze rewolucyjnym i patriotycznym.

Płomienny Generał i Poeta Jakub Jasiński

60 x 90 cm,

olej, płótno

**IGOR
MIKUŁA**

Urodził się w 1965 r. we Lwowie. W 1989 r. ukończył Lwowski Państwowy Instytut Sztuki Użytkowej i Dekoracyjnej. Zajmuje się malarstwem, sztuką sakralną, malarstwem monumentalnym i grafiką. Od 1998 r. prowadzi działalność naukową i pedagogiczną na Katedrze Malarstwa Akademickiego Lwowskiej Narodowej Akademii Sztuk Pięknych.

Miał kilkanaście wystaw indywidualnych. W Jego dorobku w zakresie sztuki monumentalnej znalazły się, między innymi: malowidła ścienne w Kościele Chrystusa Króla w Filadelfii (1995), ikonostas dla Cerkwi Przemienienia Pańskiego Ukraińskiego Kościoła Grekokatolickiego w Manchesterze (2005), ikonostas w Katedrze Ukraińskiego Kościoła Prawosławnego p.w. Św. Trójcy w Nowym Jorku (2006), malowidła ścienne w Cerkwi Św. Borysa i Gleba we Lwowie (2014). Artysta wykonał też ilustracje, projekty kart przedtytułowych i winiet do „Przygód dobrego wojaka Szwejka” J. Haška (wydawnictwo „Kamieniarz”, 1998).

Francesco Nullo (1826–1863)

W kwietniu 1863 przybył z Włoch do Krakowa. Mianowany został przez Rząd Narodowy generałem. 3 maja na czele Legii Włosko-Francuskiej przekroczył granicę Królestwa Polskiego pod Krzeszowicami. Pierwsze starcie było pomyślne dla Nulla, pokonał oddziały rosyjskie pod Podlężem. Zginął w bitwie pod Krzykawką 5 maja 1863. Został pochowany na cmentarzu w Olkuszu.

Francesco Nullo

50 x 70 cm,
olej, płótno

**MARIA WIKTORIA
MOSTEK**

Jest absolwentką Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych w Rzeszowie i Studium Pedagogicznego przy Politechnice Rzeszowskiej. Mieszka w Rudnej Wielkiej koło Rzeszowa, od kilkunastu lat zajmuje się wyłącznie pracą twórczą. Realizuje się głównie jako pejzażystka i portrecistka. Uprawia malarstwo sztalugowe olejne i akrylowe, a także rysunek, pastel, akwarelę i techniki własne. W dorobku ma kilkanaście wystaw indywidualnych oraz udział w licznych wystawach zbiorowych i plenerach malarskich w kraju i za granicą.

Artystka prowadziła zajęcia i warsztaty plastyczne dla dzieci i młodzieży, dwukrotnie została nagrodzona przez BWA w Rzeszowie za osiągnięcia w pracy pedagogicznej w zakresie wychowania przez sztukę oraz za całokształt pracy w upowszechnianiu plastyki. Bierze udział w aukcjach charytatywnych, między innymi na rzecz Podkarpackiego Hospicjum dla Dzieci. Zasiada w komisjach konkursowych, należy do Grupy Plastycznej „Droga”. Jest laureatką nagród i wyróżnień w Międzywojewódzkiej Wystawie Akwareli im. M. Strońskiego „Ściana Wschodnia” oraz poplenerowych wystawach w Sokołowie Małopolskim i Głogowie Małopolskim.

Ignacy Jan Paderewski (1860–1941)

Po wybuchu I wojny światowej zaczął prowadzić szeroko zakrojoną działalność dyplomatyczną na rzecz Polski i Polaków, wykorzystując swą popularność na Zachodzie. Paderewski zbierał m.in. fundusze na pomoc ofiarom wojny i był jednym ze współzałożycieli komitetów pomocy Polakom w Paryżu i Londynie. W 1915 roku wraz z Henrykiem Sienkiewiczem założył w Vevey Szwajcarski Komitet Generalny Pomocy Ofiarom Wojny w Polsce. W tym samym roku wyjechał do Stanów Zjednoczonych, gdzie kontynuował działalność. Przed każdym występowaniem przemawiał na temat postulowanej przez niego niepodległości Polski. W krótkim czasie udało mu się zbliżyć do doradcy prezydenta Wilsona, Edwarda House'a. Później spotkał się z samym prezydentem, któremu w styczniu 1917 roku przekazał memoriał na temat Polski (zawierający m.in. koncepcję utworzenia Stanów Zjednoczonych Polski). Być może z tego powodu sprawa polskiej niepodległości znalazła się w słynnych 14 punktach Wilsona. W sierpniu 1917 roku został przedstawicielem na USA Komitetu Narodowego Polski.

Ignacy Jan Paderewski

80 x 78 cm,

olej, płótno

Ignacy Daszyński (1866–1936)

Polski działacz socjalistyczny i niepodległościowy, premier Tymczasowego Rządu Ludowego Rzeczypospolitej Polskiej w 1918. Publicysta i redaktor naczelny pisma socjalistycznego „Gazeta Robotnicza”. Współzałożyciel PPSD, później PPS. Wieloletni poseł, marszałek sejmu (1928-1930). Obok Józefa Piłsudskiego jeden z najwybitniejszych polityków lewicy niepodległościowej II Rzeczypospolitej.

Ignacy Daszyński

80 x 78 cm,

olej, płótno

Wincenty Pol (1807-1872)

Po ukończeniu gimnazjum we Lwowie i kolegium jezuickiego w Tarnopolu, rozpoczął studia na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Lwowskiego. Trzy lata po ich ukończeniu w 1830, został zastępcą lektora języka i literatury niemieckiej na Uniwersytecie Wileńskim. Brał udział w powstaniu listopadowym jako podchorąży 10. Pułku Ułanów Litewskich, był ranny w czasie walk. W uznaniu zasług został odznaczony orderem Virtuti Militari i awansowany do stopnia podporucznika. Po upadku powstania 5 października 1831 roku przeszedł z oddziałem granicę z Prusami w okolicach Jastrzębia. Został internowany wraz z blisko 20-tysięczną armią w zabudowaniach klasztoru franciszkanów w Brodnicy, gdzie przebywał do 12 października. Po powrocie do Galicji w 1832 angażował się w ruchu patriotycznym u boku Ksawerego Krasickiego. Stopniowo zmieniając poglądy na bardziej konserwatywne, związał się z ugodowym Komitetem Patriotycznym. W czasie pracy konspiracyjnej poznał Seweryna Goszczyńskiego. Rok później odbył podróż po Wołyniu, Podolu i Ukrainie. W obawie przed represjami ze strony zaborców przez kilka miesięcy ukrywał się w Zakopanem, co dało początek jego zainteresowaniu Tatrami.

Wincenty Pol

80 x 78 cm,

olej, płótno

Wojciech Kossak (1856–1942)

Studiował w Krakowie, Monachium i Paryżu. Od 1916 był profesorem Szkoły Sztuk Pięknych w Warszawie. Jego twórczość ukształtowała się pod wpływem dzieł ojca i Józefa Brandta. Malował cieszące się wielką popularnością sceny historyczne i batalistyczne, głównie z wojen napoleońskich i powstania listopadowego, rodzajowe, portrety oraz konie.

Wojciech Kossak

80 x 78 cm,

olej, płótno

ŚP. JANUSZ MUCHA

Miał wyższe wykształcenie techniczne. Przez wiele lat pracował w Zakładach Kolejowych „Fablok” w Chrzanowie. Pracę zawodową łączył z wieloma pasjami: za pomocą fotografii i ukochanego rysika dokumentował przyrodę i architekturę Małopolski, kochał turystykę, a piękno natury starał się uwiecznić suchymi pastelami. Malował i rysował różnymi technikami, wypracował swój niepowtarzalny, rozpoznawalny styl. Uczestniczył w wielu plenerach malarskich i przeglądach artystycznych. Wykonane przez Niego karykatury, rysunki, szkice i grafiki zarazem intrygują i ekscytują.

Artysta był członkiem Regionalnego Stowarzyszenia Twórców Kultury „Grupa na Zamku” Oświęcim oraz Robotniczego Stowarzyszenia Twórców Kultury w Chełmku. Niestety, zmarł w 2020 r.

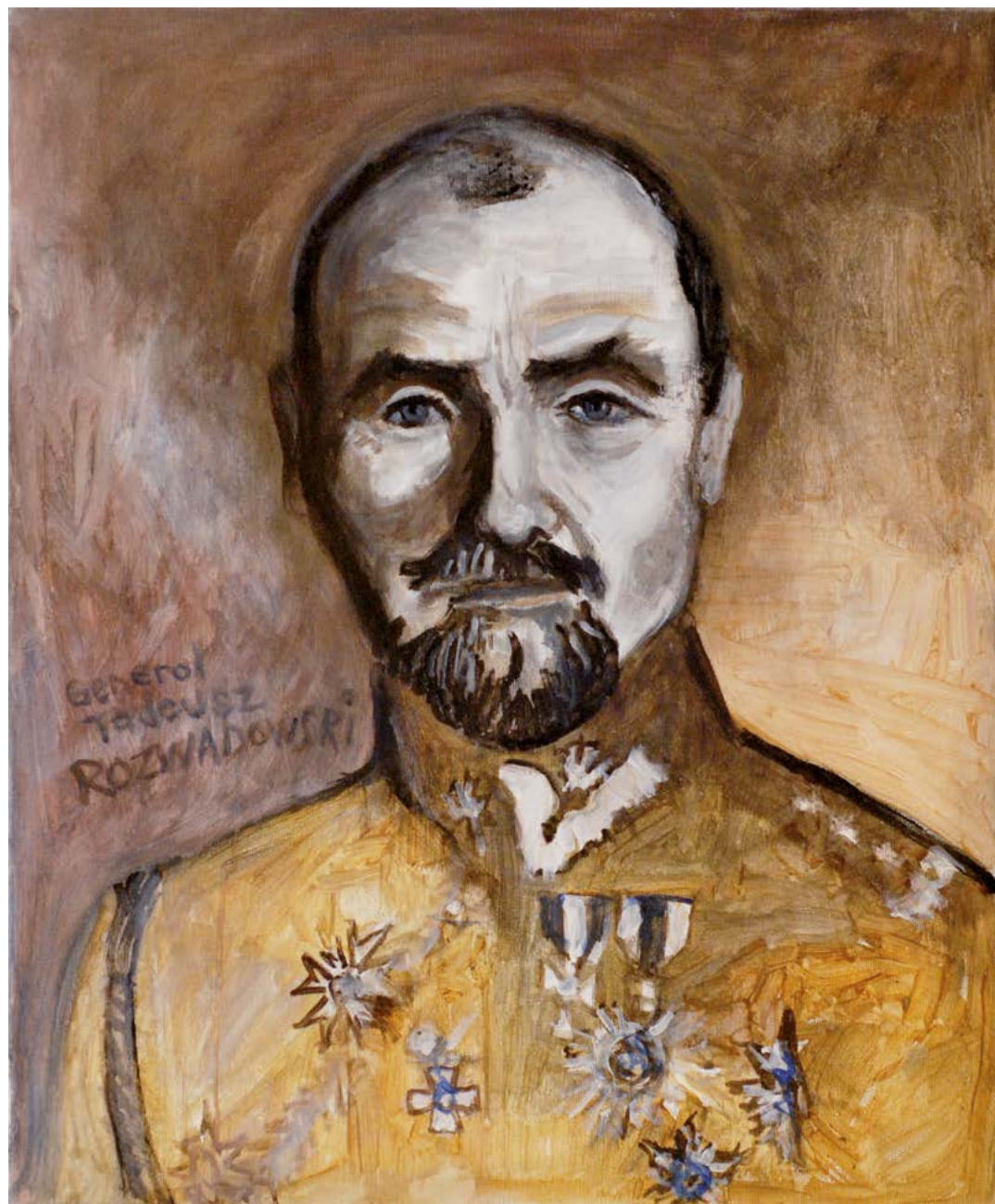
Tadeusz Rozwadowski (1866–1928)

Polski wojskowy, feldmarschalleutnant cesarskiej i królewskiej Armii, generał Broni Wojska Polskiego. Miał istotny wkład w zwycięstwo polskie w wojnie polsko-ukraińskiej. Szef sztabu Generalnego Wojska Polskiego w czasie Bitwy Warszawskiej 1920 r. Był konstruktorem i wynalazcą wojskowym, przede wszystkim w zakresie artylerii. Odznaczony między innymi Krzyżem Komandorskim Orderu Wojennego Virtuti Militari, Krzyżem Srebrnym Orderu Wojskowego Virtuti Militari oraz 4-krotnie Krzyżem Walecznych.

Gen. Tadeusz Rozwadowski

50 x 60 cm,

olej, płótno

Generał
Tadeusz
ROZWADOWSKI

GRAŻYNA OBERSZTYN

Przyszła na świat w Nowej Rudzie, mieszka w Jaryszowie. Z wykształcenia jest pedagogiem, prowadzi kółka plastyczne dla dzieci i młodzieży, warsztaty plastyczne i artystyczne. Uczestniczy w plenerach malarskich, jest laureatką wielu konkursów plastycznych. Tworzy przede wszystkim obrazy olejne, których motywem przewodnim jest przyroda – pejzaże, kwiaty, zwierzęta. W orbicie zainteresowań Artystki znajduje się również martwa natura oraz portrety. Utrzymane w ciepłej kolorystyce obrazy są pełne życia i pozytywnej energii. Przez lata prowadziła grupę „Artystów spod Draboża”, jest członkiem Regionalnego Stowarzyszenia Twórców Kultury „Grupa na Zamku” Oświęcim.

Stanisław Staszic (1755-1826)

Wykształcenie zdobył w Seminarium Duchownym w Poznaniu. Na przełomie 1778 i 1779 przyjął święcenia kapłańskie, prowadził jednak świecki tryb życia. w latach 1779-1781 studiował nauki przyrodnicze w Lipsku, Getyndze i Paryżu, następnie aż do 1797 był nauczycielem i wychowawcą synów kanclerza Zamoyskiego oraz doradcą jego rodziny. W okresie Sejmu Czteroletniego działał w obozie reform. Był jednym z najwybitniejszych reprezentantów myśli polskiego oświecenia. Wywarł wielostronny wpływ na życie umysłowe kraju, szczególnie po 1800. Jako publicysta polityczny zadebiutował krytykując wady ustroju Rzeczypospolitej, w których widział główną przyczynę jej słabości, i postulując m.in. rozszerzenie praw mieszczaństwa. W swych dziełach zawierał wskazówki odnoszące się do organizacji państwa w duchu oświeceniowego racjonalizmu i była wyrazem poparcia dla profrancuskiej orientacji.

Stanisław Staszic

50 x 60 cm,

olej, płótno

RRZESTROGI
DLA
POLSKI

Z TERAZNIEJSZYCH
POUTYCZNYCH

EUROPY

ZWIAZKOW...

Z PRAW NATURY
WYPADAJĄCE

STANISŁAW
STASZIC

**DANIELA
PACHNICKA**

Zdała maturę z wynikiem celującym i rekomendacją na studia plastyczne. W 1965 r. ukończyła studium nauczycielskie na kierunku technik i wychowania plastycznego. Studia magisterskie na Politechnice Warszawskiej ukończyła w trybie zaocznym w 1975 r. Pracowała w resorcie oświaty, głównie jako pedagog wychowania plastycznego. Równolegle doskonaliła swój warsztat artystyczny, kopiując dzieła mistrzów. Tworzyła też własne prace w różnych technikach – głównie pejzaże, portrety i martwe natury. Wiele z nich znalazło się w zbiorach prywatnych i muzeach, w kraju i za granicą. Aktywnie działała w środowiskach twórczych stolicy: „Klubie Nauczycielskim”, „Centrum Artystycznym Radomska” na Ochocie i Grupie „Wiarus” przy DWP na Mokotowie, przez 12 lat kierowała „Grupą Paleta”. Obecnie kieruje sekcją malarską w Grupie „Eco Arte”, prowadząc, między innymi, warsztaty artystyczne dla dzieci i dorosłych oraz organizując wystawy i plenery. Za swą twórczość i działalność w zakresie edukacji plastycznej otrzymała liczne nagrody i wyróżnienia, w tym – „Asa Ochoty”.

Józef Haller (1873–1960)

General broni Wojska Polskiego, Naczelny Dowódca wszystkich Wojsk Polskich od 4 października 1918 r., komendant Legionów od marca do kwietnia 1915 r. Twórca Armii Polskiej we Francji (Błękitnej Armii). Podporucznik artylerii w c.k. armii. Przeprowadził reformę nauczania i wprowadził do szkół oficerskich język polski. Po wystąpieniu z wojska Haller działał aktywnie w ruchu spółdzielczym. Związał się także z Towarzystwem Gimnastycznym „Sokół”. Zajmował się też spolszczeniem ruchu skautowego i przekształceniem go w harcerstwo. Szczególny wkład wniósł w stworzenie Krzyża Harcerskiego proponując połączenie w nim wzoru krzyża maltańskiego z polskim krzyżem Virtuti Militari.

General Józef Haller

70 x 50 cm,
akwarela, papier

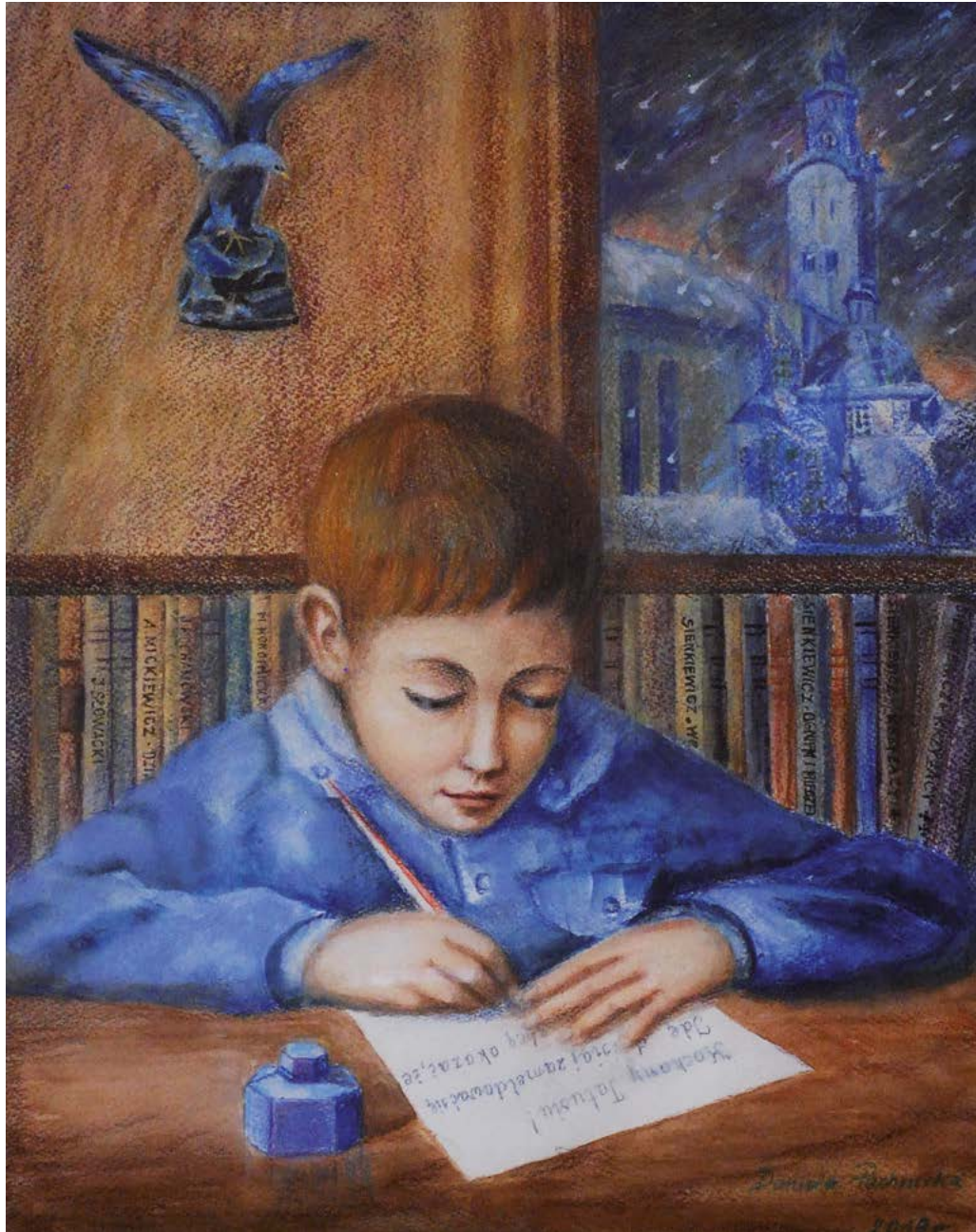
Jerzy Bitschan (1904–19618)

Po rozpoczętej w listopadzie 1918 polskiej obronie Lwowa w trakcie wojny polsko-ukraińskiej pragnął wziąć udział w walkach. 17 listopada, tuż po przebytej anginie, odwiedziła go w domu matka, służąca w tym czasie walk w innej części miasta. Na drugi dzień odprowadził matkę do linii frontu, pozostając na rogu ulicy Leona Sapiehy.

Jurek Bitchan Tragiczny chrzest bojowy Jurka Bitchana

81 x 100 cm,
olej, płótn

Jerzy Bitschan (1904–19618)

Pomimo braku zgody ze strony ojczyma, dr. Romana Zagórskiego, w dniu 20 listopada 1918 opuścił dom i udał się w rejon walk. Pozostawił wiadomość w formie bileciku o treści: „Kochany tatusiu! Idę dzisiaj zameldować się do wojska. Chcę okazać, że znajdę na tyle sił, by móc służyć i wytrzymać. Obowiązkiem też moim jest iść, gdy mam dość sił, a wojska braknie ciągle dla oswobodzenia Lwowa. Z nauk zrobiłem już tyle, ile trzeba było”.

Jurek Bitschan List do taty

70 x 50 cm,

technika mieszana akwarela, pastel, papier

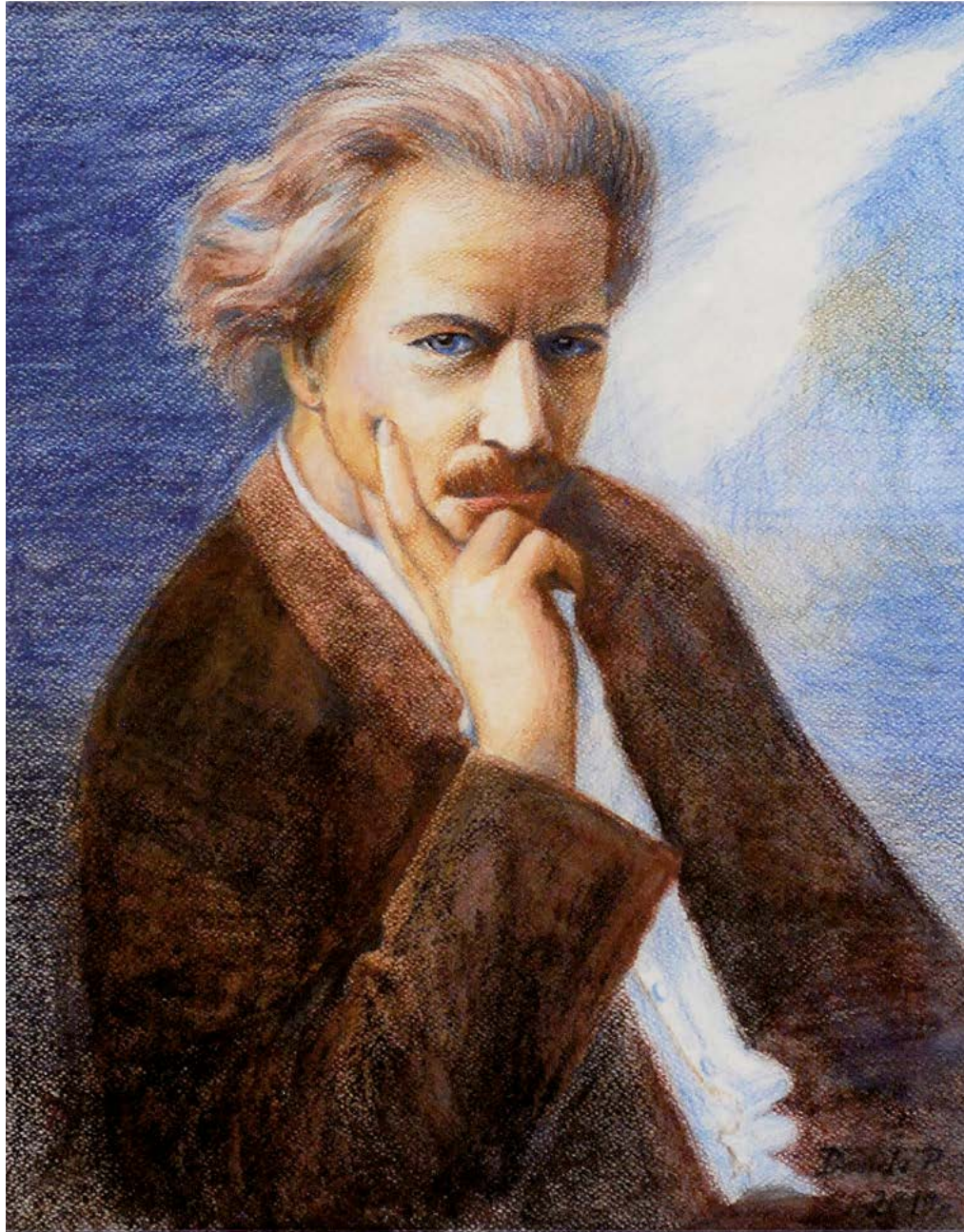
Ignacy Jan Paderewski (1860–1941)

16 stycznia 1919 roku został premierem, pełniąc również funkcję ministra spraw zagranicznych. Wraz z Romanem Dmowskim jako delegat pełnomocny reprezentował Polskę na konferencji pokojowej w Paryżu, zakończonej podpisaniem traktatu wersalskiego, kończącego I wojnę światową. Nie udało mu się zrealizować wszystkich założeń strony polskiej, jednak dał się poznać jako sprawny negocjator i dyplomata. Pomimo tego jego bezpartyjny rząd był krytykowany w kraju zarówno przez lewicę, jak i prawicę. Paderewski wiedział, że jego gabinet ma charakter przejściowy, dlatego w grudniu 1919 podał się do dymisji. Następnie wyjechał do Szwajcarii, aby odpocząć od polityki. Powrócił jednak do Polski w kulminacji wojny polsko-bolszewickiej w 1920 roku. Został wysłannikiem rządu polskiego do Ligi Narodów. Wkrótce jednak zrezygnował z tej funkcji w 1921 roku.

Ignacy Paderewski

70 x 50 cm,

akwarela, papier

BEATA PIKSA

Urodziła się w 1974 r. w Wodzisławiu Śląskim. Od najmłodszych lat interesowała się sztuką, jednak dopiero w 2013 r. całkowicie poświęciła się twórczości malarskiej. Podstawowym elementem Jej malarstwa są pejzaże, martwa natura (przeważnie z kwiatami), portrety. Uprawia malarstwo sztalugowe (olej i akryl), maluje również akwarelami, rysuje pastelami, ołówkiem i węglem. Jej obrazy znajdują się w kolekcjach prywatnych w Polsce, w Niemczech i w Stanach Zjednoczonych. Interesuje się również ceramiką i rękodziełem.

Artystka uczestniczyła w wielu krajowych i międzynarodowych plenerach malarskich, brała udział w wystawach zbiorowych i indywidualnych, w kraju i za granicą. Jest laureatką „Międzynarodowego Konkursu Sztuki Nieprofesjonalnej im. Emilii Michalskiej” w Strumieniu, zdobyła też kilka wyróżnień. Udziela się charytatywnie, swoje obrazy przekazuje na licytacje dla potrzebujących. Należała do Grupy Twórczej „Art. Jan”, obecnie zaś – do Grupy Malarskiej „Oblicza” przy Teatrze Ziemi Rybnickiej w Rybniku, a także do Grupy Malarskiej „Feniks”, działającej w Jankowicach.

Adam Mickiewicz (1798–1855)

Obok czysto literackiej spuścizny i testamentu Adama Mickiewicza, jednym z ważniejszych i wyjątkowo trwałym zapisem poety było stworzenie przez niego zrębów prądu filozoficzno-historycznego, znanego jako mesjanizm polski. To właśnie on spopularyzował ten pogląd i połączył go z pierwiastkami narodowej historii, mistyki religijnej. Tenże program, bardziej niż jakikolwiek ściśle rozumiany prąd literacki dał podstawy nie tylko wizji Polski męczeńsko-odkupicielskiej, która miała być jutrzenką wolności narodów, ale także do utrwalenia się i ważności postaci wieszczki narodowego. Tak widziany wieszcz to nie zwykły poeta czy pisarz tylko autentyczny prorok religii mesjanistycznej. Dawało to wyraz w wielu określeniach mesjanizmu polskiego używanych przez samego poetę, jak np. „Polska – Chrystusem Narodów”.

Adam Mickiewicz

60 x 80 cm,

olej, płótno

Tadeusz Kościuszko (1746–1817)

W Polsce tradycje demokratyczne związane z postacią Kościuszki i osnutą wokół niego legendą są niezwykle silne i nasilały się w przełomowych momentach historycznych. Do tradycji kościuszkowskich sięgały niemal wszystkie nurty polityczne, odwołując się w zależności od własnej polityki do jego walki o Niepodległość lub poparcia, jakiego udzielał chłopom. Jego osoba jest czczona w Ameryce; wzniesiono wiele jego pomników, Akademia Wojskowa Stanów Zjednoczonych w West Point nosi jego imię, w 1925 powstała Fundacja Kościuszkowska. W Australii imię Kościuszki nosi najwyższy szczyt tego kontynentu.

Tadeusz Kościuszko

60 x 80 cm,
olej, płótno

KAZIMIERZ PIKSA

Urodził się w 1971 r. w Rybniku. Malarstwem interesował się od lat szkolnych, jednak praca zawodowa pochłaniała zbyt wiele czasu twórcy. Realizację swoich pasji malarskich zaczął kilka lat temu, po przejściu na emeryturę. Uprawia malarstwo sztalugowe (olej i akryl), maluje akwarelami. W Jego twórczości dominuje martwa natura, pejzaże i marynistyka. Brał udział w wielu plenerach krajowych i międzynarodowych, w wystawach zbiorowych w kraju i za granicą, może poszczycić się wystawą indywidualną w czeskich Petrovicach koło Karviny. Prace Artysty znajdują się w prywatnych kolekcjach na terenie Polski i Czech, wiele obrazów przekazał na aukcje charytatywne. Należy do Grupy Malarskiej „Oblicza”, działającej przy Teatrze Ziemi Rybnickiej w Rybniku i grupy „Feniks” w Jankowicach.

Jan Henryk Dąbrowski (1755–1818)

Generał był niedoceniany na ogół przez współczesnych. Nazywano go „Niemcem”, „kondotierem”, „Bernardem Weimarskim”; jednak w nowszej historiografii doczekał się bardziej pozytywnej oceny jako pełen energii i poświęcenia wskrzesiciel oręża polskiego i wybitny generał posiadający ogromny talent dowódczy i organizacyjny. Stworzył też Świątynię Zwycięstwa, w której zgromadził bogatą kolekcję broni, pamiątek patriotycznych oraz bibliotekę. W swym testamencie przekazał je Towarzystwu Przyjaciół Nauk w Warszawie. Po Powstaniu Listopadowym zaborca rosyjski skonfiskował zbiory i wywiózł do Petersburga. Część z nich odzyskano na mocy traktatu ryskiego po zwycięstwie w wojnie polsko-bolszewickiej 1919–1921. Obecnie znajdują się w Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie. Dla Legionów Dąbrowskiego Józef Wybicki, żołnierz i poeta, w 1797 napisał „Pieśń Legionów Polskich we Włoszech”, która od początku przyjęta z aplauzem przez wojsko generała, nazywana była Mazurkiem Dąbrowskiego. Po odzyskaniu przez Polskę Niepodległości stała się hymnem państwowym.

Henryk Dąbrowski

60 x 80 cm,

olej, płótno

IWONA
PITYŃSKA

Artystka urodziła się w 1986 r. w Ulanowie. Jest absolwentką grafiki projektowej na Wydziale Sztuki Uniwersytetu Rzeszowskiego oraz historii sztuki na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Od wielu lat zajmuje się malarstwem, projektowaniem graficznym, ilustracją i fotografią artystyczną. Zamiłowanie do tradycji rodzinnego, flisackiego miasteczka wyraża w barwnych formach i kształtach. Fantastyczne postaci, abstrakcyjne krajobrazy, boginie, dobre duchy to przedstawienia płynące z sennych wizji, połączonych z zamiłowaniem do lokalnej przyrody. Artystka może pochwalić się serią wystaw Jej prac, zorganizowanych w latach 2018-2019 w Jarocinie, Stalowej Woli i Rzeszowie.

Wincenty Witos (1874–1945)

We wrześniu 1945 wydał swą ostatnią odezwę, zatytułowaną „Do braci chłopów”, w której pisał: „...i znowu po latach ciężkiej rozłąki, schodzimy się razem w wolnej, niepodległej Polsce... Budujemy więc to nasze państwo na ruinach, zgliszczach i popiołach, stawiamy gmach, w którym stale i niepodzielnie królować winny samodzielność, wolność, prawo i sprawiedliwość... Pomni przeszłości, budując w warunkach jak najtrudniejszych, baczmy pilnie, aby do tego gmachu nie dostały się zarazki zgnilizny i rozkładu mające go zniszczyć, gdy on ma stać wiecznie... Świadomi swoich praw i obowiązków, jak i odpowiedzialności przed przyszłością i narodem, stańcie razem do pracy, pracy wytrwałej, tworząc dobra konieczne dla współczesnych i potomnych...”

Wincenty Witos

50 x 70 cm,

akryl, płótno

Wojciech Korfanty (1873–1939)

Polski przywódca narodowy Górnego Śląska, związany z chrześcijańską demokracją. Jedną z najwybitniejszych postaci Śląska i jego walki o przyłączenie do Polski. Jeden z ojców Niepodległej Polski. W 1918 wystąpił w Reichstagu z głośnym żądaniem przyłączenia do państwa polskiego wszystkich ziem polskich zaboru pruskiego i Górnego Śląska.

Wojciech Korfanty

50 x 70 cm,

akryl na płótnie

JENA POLAK

Jest absolwentką kierunku edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie, dyplom obroniła w pracowni malarstwa prof. Leona Macieja. Pracuje jako projektantka wnętrz (ASET), jest członkiem Związku Polskich Artystów Plastyków – okręg w Katowicach.

Artystka wspomina, że Jej sztuka rodzi się z obserwacji i analizy. Szuka uzasadnień istnienia, dowartościowuje zwyczajność i codzienność, rozwija świadomość. Analizuje, wnioskuje, dyskutuje, przekazuje osobiste przeżycia, emocje, myśli poważne i ogólne – bogactwo nas samych. W jej bogatym dorobku znalazł się udział w 35 wystawach zbiorowych (2004-2020) i indywidualnych (2003-2020), w kraju i za granicą.

Henryk Wieniawski (1835–1880)

Jeden z najwybitniejszych polskich skrzypków i kompozytorów w historii. Jako 11-latek ukończył Konserwatorium Paryskie. Komponować zaczął jako cudowne dziecko. Koncertował we wszystkich większych miastach Imperium Rosyjskiego. Od 1860 sprawował funkcję pierwszego skrzypka dworu carskiego i solisty Rosyjskiego Towarzystwa Muzycznego.

Wieniawski

70 x 50 cm,

olej, płótno

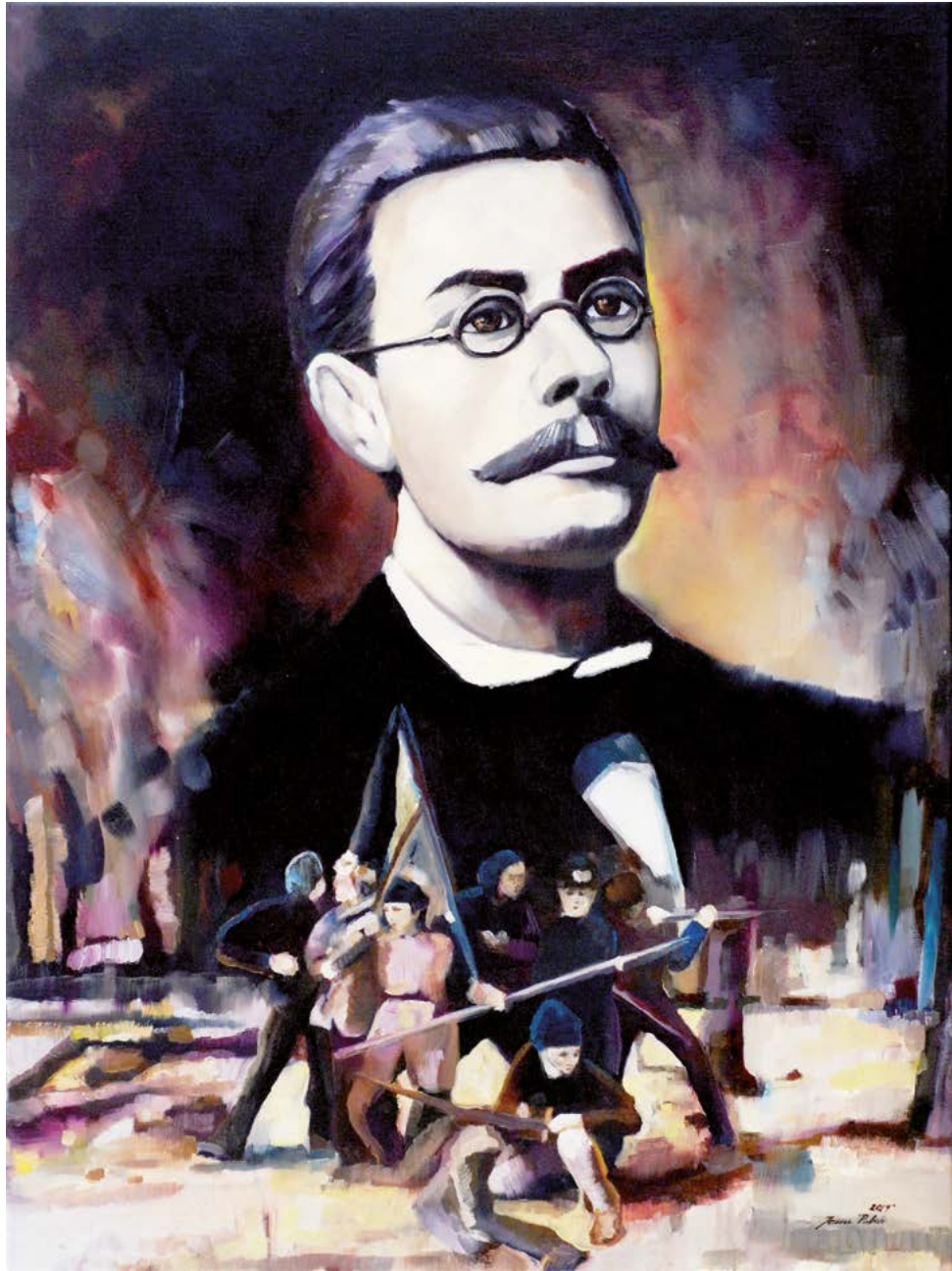
Romuald Traugutt (1826-1864)

Zaraz po śmierci Dyktatora zaczął kształtować się swoisty kult jego osoby. Wielu świadków jego egzekucji przyrównywało tę śmierć do męki Chrystusa. We wrześniu 1864 roku w piśmie polskim „Ojczyzna” wydawanym w Szwajcarii po raz pierwszy pojawiły się nekrologi poświęcone Trauguttowi, wskazujące iż prowadził on życie prawdziwie święte. Opisywany był jako osoba niezłomna i dokonująca nadludzkich wysiłków. Legendę Traugutta kontynuowała obszerna biografia pióra bliskiego Dyktatorowi Mariana Karola Dubieckiego, który był w tym samym czasie co on więźniem w Cytadeli Warszawskiej. Za swego patrona Traugutta obierały sobie grupy o skrajnie różnych poglądach – jego imię nosiły zarówno oddziały Armii Krajowej, jak i Ludowego Wojska Polskiego.

Traugutt

70 x 50 cm,

olej, płótno

**EUGENIUSZ
POTAPOW**

Urodził się w 1949 r. we Lwowie. Ukończył Wydział Architektury na Politechnice Lwowskiej, pracuje w Centrum Twórczości Dzieci i Młodzieży „Galicja” we Lwowie, gdzie pełni funkcję kierownika szkoły plastycznej dla dzieci i młodzieży. Uprawia malarstwo sztalugowe olejne i akrylowe. Brał udział w ponad stu wystawach międzynarodowych i na Ukrainie. Jest członkiem Związku Artystów Plastyków Ukrainy oraz Lwowskiego Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych.

Szymon Askenazy (1865–1935)

Historyk żydowskiego pochodzenia. Profesor Uniwersytetu Lwowskiego i następnie Warszawskiego. W swoich poglądach politycznych zbliżony do obozu legionowo-piłsudczykowski. Twórca lwowskiej szkoły historycznej nazywanej też szkołą Askenazego.

Szymon Askenazy

50 x 70 cm,

olej, płótno

**KLAUDIA
POTAPOWA**

Urodziła się w 1951 r. w Tarnopolu. Jest absolwentką Wydziału Architektury na Politechnice Lwowskiej, pracuje w Centrum Twórczości Dzieci i Młodzieży „Galicja” we Lwowie, a także - jako wykładowca rysunku i grafiki - w szkole plastycznej dla dzieci i młodzieży. Uprawia malarstwo sztalugowe olejne, akrylowe i akwarelowe. Należy do Lwowskiego Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych.

W swoim dorobku ma ponad 70 wystaw na Ukrainie i poza jej granicami. W latach 2007-2017 uczestniczyła w międzynarodowych plenerach malarskich we Francji, w Polsce i na Ukrainie, zaś w latach 2009-2015 prace Artystki można było podziwiać na wystawach indywidualnych, zorganizowanych w szeregu miast naszego kraju.

Wilhelm Wilk-Wyrwiński (1882–1918)

Malarz akwarelista, grafik, projektant zabawek, major piechoty Wojska Polskiego, kawaler Orderu Virtuti Militari. Studiował malarstwo w Krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych. W 1908 r. wstąpił do Związku Walki Czynnej. Był także członkiem Związku Strzeleckiego. Przeszedł cały szlak bojowy I Brygady Legionów Polskich.

Wilhelm Wilk

50 x 70 cm,

olej, płótno

**SYLWIA
PRAŻMOWSKA-KULIG**

To Wadowiczanka, urodzona w 1957 r. Jest absolwentką Liceum Sztuk Plastycznych im. A. Kenara w Zakopanem. Pracując zawodowo, przez wiele lat prowadziła kursy malarstwa w Wyższych Szkołach Użyteczności Publicznej (Volkshochschule) w miastach: Recklingshausen, Lampertheim i Heppenheim (Niemcy), zajmowała się też malarstwem teatralnym. Brała udział w wystawach „Wadowickiego Środowiska Artystycznego” oraz w wielu wystawach indywidualnych i zbiorowych na terenie Niemiec i Polski. Tworzy w różnych technikach malarskich, tj. olej, akryl, akwarela i pastel, zajmuje się malarstwem na porcelanie. Jest członkiem Regionalnego Stowarzyszenia Twórców Kultury „Grupa na Zamku” Oświęcim.

Walerian Łukasiński (1786–1868)

Polski działacz niepodległościowy, major 4. pułku piechoty liniowej (Czwartaków), twórca Wolnomularstwa Narodowego i Towarzystwa Patriotycznego. W czasie Powstania Listopadowego wywieziony został jako więzień stanu przez wycofujące się wojska rosyjskie do twierdzy Szlisselburskiej, gdzie spędził resztę życia, więziony mimo upływu wyroku w celi o zaostrzonym rygorze (wilgotnej, ciemnej i bez podłogi). Przez Rosjan był uważany za głównego prowodyrę Powstania Listopadowego i dlatego pozbawiono go należnego mu prawa do amnestii w 1856, która objęła nawet dekabrystów. Dopiero w 1862 otrzymał pozwolenie na spacerowanie po więziennym dziedzińcu, dostęp do wiadomości oraz prawo posiadania materiałów piśmiennych, co umożliwiło mu spisanie pamiętnika. W więzieniu spędził 46 lat i tam zmarł.

Walerian Łukasiński

60 x 80 cm,
olej, płótno

**TERESA
ROGOŃ Z D. GÓRCZYK**

Urodziła się w 1950 r. w miejscowości Brzezna-Litacz, mieszka w Nowym Sączu. W 1969 r. ukończyła Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych w Tarnowie (ze specjalizacją tkactwo artystyczne), w 1973 r. – Studium Reklamy w Warszawie. Pracowała jako plastyk w Zielonej Górze, Wrocławiu i Nowym Sączu. Będąc już na emeryturze, studiowała w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Nowym Sączu, na kierunku edukacji artystycznej z zakresu sztuk plastycznych, była też słuchaczką tamtejszego Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Od 2009 r. należy do Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych i Katolickiego Stowarzyszenia „Civitas Christiana”.

Ma różnorodne zainteresowania – zajmuje się malarstwem, rysunkiem, fotografią i tkactwem artystycznym, sporadycznie rzeźbi, wykonuje grafiki i kolaże. Wciąż poszukuje własnego stylu – odważnie używa kolorów, nie stroni od fantastyki i abstrakcji. Inspiracje czerpie z przyrody Beskidu Sądeckiego i jego mieszkańców.

Artystka uczestniczyła w 80 wystawach zbiorowych i 5 indywidualnych, w Polsce i na Słowacji. W latach 2006-2020 zdobyła liczne nagrody i wyróżnienia za gobeliny, obrazy i zdjęcia. Jej obrazy znajdują się w kolekcjach prywatnych, w Polsce, na Słowacji, w Niemczech, Szwecji, Anglii i Stanach Zjednoczonych.

Józef Maksymilian Ossoliński (1748–1826)

Ossoliński był współpracownikiem 2 czasopism: prowadzącego walkę z nieuctwem i konserwatyzmem szlachty, z zaśmiecaniem języka polskiego obcymi naleciałościami, propagujących tolerancję religijną, działalność przemysłową i podniesienie rolnictwa, wychodzącego od roku 1765 „Monitora” i pierwszego pisma literackiego w Polsce – wychodzących w latach 1770-1777 – „Zabaw przyjemnych i pożytecznych ze sławnych wieku tego autorów zebranych”. Od roku 1800 był członkiem Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Warszawie. Za zasługi naukowe był wybrany w roku 1808 członkiem honorowym Towarzystwa Naukowego w Getyndze oraz towarzystw naukowych w Pradze i Warszawie. W celu umieszczenia swoich zbiorów nabył na własność lwowski klasztor pokarmelitański wraz z ruinami kościoła św. Agnieszki. Kilka miesięcy później wyjednał u cesarza Franciszka I zatwierdzenie statutu Zakładu Narodowego imienia Ossolińskich.

Józef Maksymilian herbu Topór

44,5 x 59,5 cm,

olej, płótno

HALINA ROGOZIŃSKA

Ukończyła Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych w Sędziszowie Małopolskim, aktywnie maluje od 2005 r. Należy do Związku Plastyków Artystów RP. Swoje prace prezentowała podczas kilkunastu wystaw indywidualnych, zbiorowych i poplenerowych, zorganizowanych w latach 2008-2020 na terenie całego kraju oraz na Słowacji.

Józef Chłopicki (1771–1854)

Generał dywizji Wojska Polskiego, uczestnik Insurekcji Kościuszkowskiej, wojen napoleońskich, Powstania Listopadowego, baron cesarstwa, baron w Królestwie Kongresowym. Dyktator Powstania Listopadowego, nie wierzył w jego powodzenie. Wspierany przez stronnictwo konserwatywne, sabotował działania ofensywne i opóźniał organizowanie wojska. Usiłował pertraktować z carem Mikołajem I, co ostatecznie nie przyniosło efektów, wobec carskiego żądania bezwarunkowej kapitulacji sił polskich. 17 stycznia 1831 złożył rezygnację.

Józef Chłopicki

60 x 70 cm,

olej, płótno

Zygmunt Krasiński (1812–1859)

Hrabia, jeden z trójcy wieszczów, największych poetów polskiego romantyzmu. Największy wpływ na jego poglądy i całe życie miał ojciec – Wincenty Krasiński, generał napoleoński, zwolennik „obozu klasyków”, a później lojalny poddany cara Rosji. Mimo buntu młodego jeszcze poety nigdy nie udało mu się wyrwać spod wpływu ojca, który ingerował zarówno w jego poglądy polityczne, jak i w życie osobiste. Pod wpływem ojca nie wziął udziału w Powstaniu Listopadowym i demonstracjach patriotycznych. Poddany ostracyzmowi ze strony kolegów, zmuszony był przerwać studia. Opuścił ojczyznę, aby choć częściowo uwolnić się spod wpływu ojca. Odtąd przebywał przeważnie za granicą: w Niemczech, Francji i Włoszech.

Zygmunt Krasiński

60 x 70 cm,

olej, płótno

**BARBARA
RUCHAŁA**

Jest Nowosądeczanką, mieszka w Świniarsku, gdzie pracuje jako nauczycielka w Szkole Podstawowej. Jest absolwentką kierunku wychowanie plastyczne w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Krakowie. Należy do Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Nowym Sączu, Krynickiego Stowarzyszenia Twórców „Galeria pod Kasztanem” oraz Sądeckiego Stowarzyszenia Regionalnego, współpracuje z Polskim Towarzystwem Walki z Kalectwem w Przemyślu.

Od 30 lat jest zafascynowana malarstwem; stosując farby olejne i akwarele, tworzy pejzaże, portrety, martwą naturę, obrazy religijne. Pisanie ikon jest dla niej medytacją, modlitwą, wypełnieniem zobowiązań, świadectwem...

Artystka brała udział w plenerach malarskich i wystawach w Polsce, Czechach, Bułgarii, Albanii, na Słowacji, Bałkanach i we Włoszech. Jej prace znajdują się w prywatnych kolekcjach w kraju i za granicą, obrazy sakralne trafiły do kościołów na Ukrainie i w Rumunii. Wykonana przez Nią kopia obrazu Matki Bożej Częstochowskiej znajduje się w parafialnym kościele w Świniarsku. Swoim doświadczeniem dzieli się z uczniami, prowadzi też warsztaty ikonopisania.

Marian Langiewicz (1827–1887)

Generał i Dyktator Powstania Styczniowego. Mianowany przez Komitet Centralny pułkownikiem województwa sandomierskiego, miał przeprowadzić koncentrację sił powstańczych w Górach Świętokrzyskich i na ich czele uderzyć na Warszawę. Po bitwach pod Chrobrzem i Grochowiskami załamał się, opuścił teren walk i przeszedł 19 marca do Galicji. Aresztowany tego samego dnia przez Austriaków, przez dwa lata był więziony w twierdzy Josephstadt. W 1865 uwolniony, przebywał na emigracji w Anglii i Szwajcarii. Później wyjechał do Turcji, gdzie był przedstawicielem fabryk Kruppa. Od 1867 służył w armii tureckiej jako Langie Bey, jednak bez sukcesów. Żył w niedostatku i zapomnieniu. Zmarł w Konstantynopolu 10 maja 1887 i tam został pochowany na angielskim cmentarzu Haidar Pasza.

Generał Marian Langiewicz

70 x 50 cm,

akryl, płótno

GRAŻYNA SORDYŁ

Przyszła na świat w Husowie, od kilku lat mieszka i tworzy w Krzemienicy k. Łańcuta. Malarstwo fascynowało Ją od dzieciństwa, bardzo chciała skończyć liceum plastyczne. Rysuje i maluje od 2009 r. Z Jej inicjatywy powstała sekcja plastyczna na Uniwersytecie Trzeciego Wieku w Łańcucie. Kocha przyrodę, pasjonują ją ogrody – wiele miejsca w Jej twórczości zajmują kwiaty. Tworzy pejzaże, portrety, martwą naturę. Maluje głównie farbami akrylowymi, ale używa też farb olejnych i akwareli, tworzy w różnych technikach malarskich (gwasz, kolaż, batik).

Artystka uczestniczyła w wielu plenerach malarskich, część – sama również organizowała. Od 2010 r. bierze udział w wystawach indywidualnych i zbiorowych, organizowanych w Polsce, w Belgii, na Węgrzech i na Ukrainie. Jej prace znajdują się w prywatnych kolekcjach w kraju i za granicą. Od 10 lat przekazuje swoje prace na aukcje charytatywne, wspomagając chorych i potrzebujących.

Prócz malarstwa pasjonują Ją podróże, muzyka, śpiew i poezja. Jest Autorką książki „Wesele w Husowie”, a Jej wiersze ukazały się w dwóch tomikach poetyckich i w szeregu pomniejszych publikacji.

Henryk Rodakowski (1823–1894)

Malował głównie portrety, sceny rodzajowe i animalistyczne, sporadycznie – obrazy historyczne. W swojej twórczości łączył elementy romantyzmu i klasycyzmu. Inspirował się sztuką antyczną i malarstwem włoskiego renesansu. Jego portrety odznaczają się wnikliwą charakterystyką psychologiczną, precyzyjnym rysunkiem, harmonijnym układem postaci, mistrzowskim operowaniem barwą oraz świetlistą fakturą. W 1893 został dyrektorem i prezesem Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych i przewodniczącym Komitetu Muzeum Narodowego. 24 grudnia 1894 został nominowany na dyrektora Szkoły Sztuk Pięknych, jednak stanowiska tego nie objął, umierając niespodziewanie cztery dni później, po krótkiej chorobie.

Henryk Rodakowski

30 x 40 cm,

akryl, płótno

EWA STOLARZ

Jest członkiem Grup „Paleta” i „Eco Arte”. Brała udział w warsztatach malarskich pod kierunkiem Daniela Pachnickiej, a także licznych plenerach malarskich i wystawach poplenerowych. Jej prace były prezentowane również na wystawach zbiorowych, organizowanych w Warszawie i w pobliskich miejscowościach.

Cyprian Godebski (1765–1809)

W czasie pobytu na Wołyniu wstąpił do tajnych organizacji wojskowych przygotowujących rewolucję. Nie brał czynnego udziału w Powstaniu Kościuszkowskim, pracował jedynie w Komitecie organizacyjnym. Na skutek przechwycenia jego korespondencji przez władze rosyjskie został aresztowany, udało mu się jednak zbiec. Następnie przedostał się do Włoch, gdzie u boku gen. Franciszka Ksawerego Rymkiewicza prowadził wśród żołnierzy II Legii pracę oświatową. W czasie walk pod Weroną został ciężko ranny. Rozczarowany Legionami podał się do dymisji i zajął się pracą literacką. Wkrótce jednak powrócił w szeregi armii i w 1807 roku z wojskami francuskimi powrócił na ziemie polskie. Po wkroczeniu do Księstwa Warszawskiego wziął udział w walkach i poległ, dowodząc w bitwie pod Raszynem.

Przed bitwą (Cyprian Godebski)

50 x 50 cm,

olej, płótno

**CECYLIA
SZADKOWSKA**

Urodziła się w Oświęcimiu, przez cały okres swej aktywności zawodowej była pracownikiem administracyjno-biurowym Zakładów Chemicznych Oświęcim. Podkreśla, iż jest twórcą-amatorem. Jej przygoda ze sztuką zaczęła się po przejściu na emeryturę. Początkowo zajmowała się rękodziełem i decoupagem, od kilku lat maluje obrazy, stosując różne techniki: olej, akryl, akwarele, pastele, tusz. Najchętniej tworzy pejzaże i obrazy marynistyczne. Artystka twierdzi, że malarstwo stało się Jej sposobem na życie, dając dużo radości i satysfakcji. Jest członkiem Regionalnego Stowarzyszenia Twórców Kultury „Grupa na Zamku” Oświęcim.

Grzegorz Piramowicz (1735–1801)

Kasata zakonu Jezuitów, do którego należał, stała się punktem zwrotnym w życiu pisarza – rozpoczęła się samodzielna walka o byt. W tych staraniach miał poparcie możnych przyjaciół i samego króla. W 1774 roku Ignacy Potocki wciągnął eks-jezuitę do pracy w Komisji Edukacji Narodowej. By dać pisarzowi zabezpieczenie finansowe, ofiarował mu probostwo w Kurowie pod Puławami, które stało się prawdziwym domem Piramowicza – upiększał plebanię, prowadził gospodarstwo, pielęgnował ogród, założył i prowadził szkołę. Jednocześnie pełnił obowiązki sekretarza Towarzystwa do Ksiąg Elementarnych – musiał więc dzielić swój czas między Warszawę a Kurów. Najczęściej przebywał jednak w swej posiadłości, gdzie powstawały prace zlecone przez Komisję, liczne wiersze oraz tłumaczony z francuskiego dykjonarz dla szkół.

Grzegorz Piramowicz

40 x 50 cm,

akryl, płótno

**BARBARA
SZMIEL**

Pochodzi z Rybnika, jest córką wybitnej artystki Stanisławy Wojtyny. Ukończyła Liceum Ogólnokształcące w Rydułtowach, jest absolwentką Studium Nauczycielskiego w Rybniku. Uprawia malarstwo olejne na płótnie i rysunek oraz ilustruje tomiki wierszy. Do tej pory wzięła udział w niemal 50 wystawach zbiorowych i 9 indywidualnych, zdobywając liczne nagrody i wyróżnienia. Jej prace znalazły się w kolekcjach muzeów oraz w zbiorach prywatnych, w kraju i za granicą. W jej ślady poszedł syn, który także maluje.

Artystka należy do Regionalnego Stowarzyszenia Twórców Kultury „Grupa na Zamku” Oświęcim, współpracuje też z grupami poetycko-plastycznymi w Rydułtowach, Raciborzu i Jastrzębiu-Zdroju.

Józef Bem (1794–1850)

Generał, strateg, pisarz, inżynier wojskowy, artylerzysta. Twórca pierwszych oddziałów wojsk rakietowych w Wojsku Polskim. Dowódca artylerii czynnej Wojska Polskiego w czasie Powstania Listopadowego. Działacz polityczny Wielkiej Emigracji, założyciel dwóch emigracyjnych organizacji : Towarzystwa Historyczno-Literackiego oraz Towarzystwa Politechnicznego Polskiego w Paryżu.

Józef Bem

35 x 60 cm,

olej, płótno

RYSZARD SZPAKOWSKI

Urodził się w 1942 r. w Warszawie. Uprawia malarstwo sztalugowe, maluje pejzaże, kwiaty i portrety. Ulubionym tematem jego prac jest fantastyka i surrealizm. Swoją pasję rozwijał pod kierunkiem artystów plastyków: Włodzimierza Rawy oraz Jacka Bukowskiego.

Od 1989 r. jest członkiem Warszawskiego Robotniczego Stowarzyszenia Twórców Kultury, w latach 1991–1993 był kierownikiem artystycznym jego sekcji plastycznej. Od 1990 r. był członkiem Warszawskiego Stowarzyszenia Plastyków, w którym ukończył 5-letnie studium malarstwa artystycznego oraz należał do Wolskiej Integracji Artystycznej. Zorganizował 12 wystaw indywidualnych, brał też udział w kilkudziesięciu wystawach zbiorowych, licznych plenerach artystycznych i konkursach, podczas których zdobywał nagrody i wyróżnienia. Jego prace znajdują się w kolekcjach prywatnych, w kraju i za granicą. Za swoje osiągnięcia twórcze otrzymał statuetkę „Artur”, wręczoną przez Radę Krajową RSTK oraz Złotą Odznakę Warszawskiego Robotniczego Stowarzyszenia Twórców Kultury.

Thomas Woodrow Wilson (1856–1924)

Z inicjatywy prezydenta podczas paryskiej konferencji pokojowej kończącej I wojnę światową, powstała Liga Narodów – istniejąca w latach 1920-1946 organizacja międzynarodowa. Jej statut stał się pierwszą częścią podpisanego 28 czerwca 1919 Traktatu Wersalskiego i wszedł w życie 10 stycznia 1920 wraz z innymi postanowieniami traktatu. Celem Ligi Narodów było utrzymanie pokoju i współpracy na świecie, a impulsem do jej utworzenia był wielki rozlew krwi podczas I wojny światowej. Siedzibą organizacji stała się Genewa. W związku z powstaniem Organizacji Narodów Zjednoczonych w 1945, Liga Narodów została formalnie rozwiązana w 1946 roku, choć faktycznie przestała funkcjonować już podczas II wojny światowej. Ustanowienie Ligi Narodów stało się przyczyną odmowy ratyfikacji Traktatu Wersalskiego przez Stany Zjednoczone, bowiem Senat USA z większością republikańską był przeciwny polityce prezydenta w tym zakresie, oznaczającej wejście do Ligi i poddanie się jej jurysdykcji.

Thomas Woodrow Wilson

60 x 50 cm,

olej, płótno

Antoni Petrykiewicz (1905–1919)

Był uczniem drugiej klasy C. K. V Gimnazjum we Lwowie. Od początków listopada 1918 jako szeregowiec 8. kompanii 1. Pułku Strzelców Lwowskich brał udział w obronie Lwowa w ramach wojny polsko-ukraińskiej. Podczas walk o fabrykę obuwia „Gafota” oraz w obronie rzeźni miejskiej wykazał się olbrzymią odwagą. Jako żołnierz oddziału „Straceńców” dowodzonego przez por. dr Romana Abrahama brał czynny udział w walkach o Górę Stracenia. Swoją ostatnią bitwę stoczył na obrzeżach Lwowa w walkach o Persenkówkę, w czasie której został ciężko ranny. Zmarł w szpitalu na Politechnice Lwowskiej 14 stycznia 1919. Dwa dni później został pochowany na Cmentarzu Łyczakowskim. Od cmentarnej bramy aż do miejsca pochówku trumnę z jego ciałem nieśli czterej jego starsi bracia, a za nimi postępowwała matka z ojcem.

Antoni Petrykiewicz

50 x 40 cm,

olej, płótno

**MARIA TERESA
ŚMIETANA-PRZYBYCIEN**

Urodziła się w 1952 r. w Gorlicach, gdzie nadal mieszka. Ukończyła Technikum Hodowlane w Hańczowej, z wykształcenia jest zootechnikiem. W latach 1975-1979 pracowała jako dekorator w Spółdzielni „Społem” w Sanoku, a od 1998 r. działa w Biurze Wystaw Artystycznych w Gorlicach. Pasjonuje się wieloma dziedzinami sztuki: malarstwem (przede wszystkim olej i akryl), rzeźbą (pracuje głównie w drewnie lipowym), poezją i haftem, pisze ikony. Jak sama podkreśla, kocha to, co robi i ma nadzieję, że Jej prace posłużą kolejnym pokoleniom – „ku ucieście serc”.

Od 2014 r. Artystka należy do Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Nowym Sączu, prowadzi warsztaty plastyczne. Jej obrazy i rzeźby zdobywały nagrody i wyróżnienia w kraju i za granicą, liczne ich przykłady można podziwiać w kościołach, muzeach i skansenach na terenie Podkarpacia.

Ignacy Domeyko (1802–1919)

W czasie studiów udzielał się w tajnej działalności politycznej. W 1819 został przyjęty do Towarzystwa Filomatów. Był znacznie młodszy od innych członków tej organizacji, ale dzięki cechom charakteru i zamiłowaniu naukowym został wybrany na kierownika działu przyrodniczego. Na wieść o wybuchu Powstania Listopadowego kupił u Żydów strzelbę kawaleryjską i pałasz. Możliwość udziału w powstaniu nadarzyła się jednak dopiero wiosną 1831, gdy jeden z dawnych filomatów przywiózł mu rozkaz udania się do generała Skrzyneckiego z meldunkiem, że Litwa gotowa jest do powstania. Podczas przejścia przez Puszcze Augustowską został uznany za szpiega. Ocalił go ksiądz, który odprowadziwszy go na bok dla wypowiedzenia przed rozstrzelaniem, kazał mu uciekać w las. Gdy na Litwę wkroczył korpus generała Dezyderego Chłapowskiego, Domeyko dołączył do niego i został adiutantem jednego z pułków. Spotkał się tam z lekarzem Karolem Marcinkowskim i Emilią Plater. Wkrótce jednak po krótkiej i nieudanej kampanii litewskiej rozbite korpusy Chłapowskiego i Antoniego Giełguda przekroczyły granicę Prus Wschodnich. Od tej chwili rozpoczął życie wygnańca.

Ignacy Domejko

60 x 60 cm,

olej, płótno

Ignacy Potocki (1750–1809)

Na emigracji uczestniczył w przygotowaniach powstańczych. Podczas Insurekcji Kościuszkowskiej w 1794 był współautorem głównych aktów prawnych. Po upadku powstania przebywał w niewoli rosyjskiej w Petersburgu. Zwolniony przez cara Pawła I w roku 1796. Osiadł w Klementowicach i zajął się studiami historycznymi oraz pracą literacką. Po utworzeniu Księstwa Warszawskiego i po wyzwoleniu Galicji w 1809 przez wojska ks. Poniatowskiego, wrócił do działalności politycznej. Zmarł wkrótce potem w Wiedniu będąc tam z misją dyplomatyczną do Napoleona, w sprawie włączenia Galicji. Został pochowany w Wilanowie.

Ignacy Potocki

olej, płótno

DYMITR
TKANKO

Przyszedł na świat w Kazachstanie, w 1951 r. Jest absolwentem Państwowego Kolegium Artystycznego im. Sierowa oraz Lwowskiej Narodowej Akademii Sztuk Pięknych. W latach 2005-2015 wykładał w Kolegium Plastycznym w Polsce. Uprawia malarstwo sztalugowe, rzeźbę, formy monumentalne. Jest członkiem Narodowego Związku Artystów Plastyków Ukrainy oraz Lwowskiego Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych.

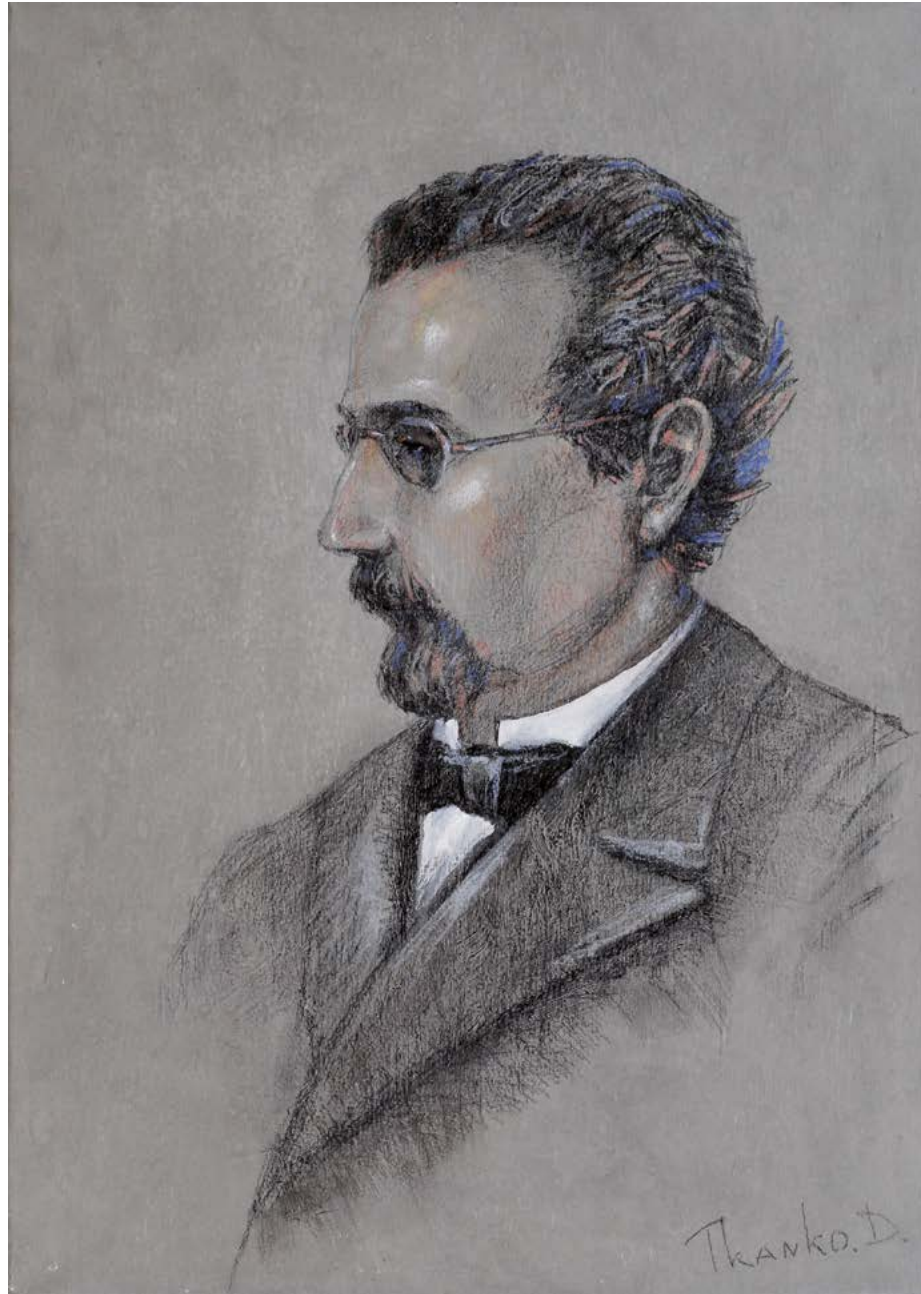
Bolesław Prus (1847–1912)

Pod koniec życia, dzięki ożywionej działalności publicystycznej, głównie w latach 1904–1905, stał się wielkim autorytetem w oczach opinii publicznej. Postrzegano go jako wzorowego reprezentanta postawy zgodnej z założeniami pracy organicznej i utylitaryzmu. Do końca życia pisarz chętnie brał udział w akcjach społecznych i obejmował patronat nad wieloma inicjatywami i przedsięwzięciami. Został opiekunem sierot w Towarzystwie Dobroczynności, należał do spółki zakładającej Seminarium dla Nauczycieli Ludowych w Ursynowie, był prezesem Stowarzyszenia Kursów dla Analfabetów Dorosłych. W swoim testamencie ufundował stypendia dla utalentowanych dzieci pochodzących z ubogich wiejskich rodzin. Księgozbiór zapisał Towarzystwu Biblioteki Publicznej w Warszawie, jego część Oktawia Głowacka przekazała do Biblioteki im. Hieronima Łopacińskiego w Lublinie. Zmarł na atak serca w wieku 64 lat. Jego pogrzeb, który odbył się 22 maja 1912, zgromadził tłumy wielbicieli talentu pisarza i przerodził się w wielką manifestację mieszkańców Warszawy. Został pochowany na Cmentarzu Powązkowskim.

Bolesław Prus

50 x 70 cm,

olej, płótno

JÓZEF WATYCHOWICZ

Urodził się 13 lutego 1952 r. w wiosce Dział k. Czarnego Dunajca, a w 1965 r. wyjechał z rodzicami do Stanów Zjednoczonych. Po kilkudziesięciu latach na emigracji zamieszkał w Oświęcimiu. Pasjonuje się pięknem światła i koloru, podpartym fantazją i wyobraźnią, przelanymi za pomocą pędzla na płótno. Maluje używając farb olejnych, utrwalając pejzaże, martwą naturę, kwiaty, zwierzęta oraz motywy marynistyczne. Dużą część dorobku Artysty stanowią portrety bliskiej Mu osoby. Zajmuje się też rzeźbiarstwem. Jego prace można podziwiać w kościółku w rodzinnej wiosce. Poprzez sztukę wyraża wdzięczność rodzicom za miłość, jaką Go obdarzyli. Jego twórczość pokazuje twarde, trudne życie, które jest dowodem na to, że pokonywanie trudności i spełnienie życiowych pasji zależy od nas samych. Artysta jest członkiem Regionalnego Stowarzyszenia Twórców Kultury „Grupa na Zamku” Oświęcim.

Józef Haller (1873–1960)

Oficer Legionów Polskich, współtwórca Korpusów Polskich, Armii Błękitnej i Armii Ochotniczej. Po wybuchu II wojny światowej przedostał się przez Rumunię do Francji. Oddał się do dyspozycji tworzącego się rządu gen. Władysława Sikorskiego i przewodniczył Międzyministerialnej Komisji Rejestracyjnej. W pierwszych dniach listopada 1939 wszedł w skład rządu jako minister bez teki. Na przełomie lat 1939–1940 odbył kolejną podróż do Ameryki, tym razem aby zachęcić Polonię do wstępowania do tworzącego się we Francji Wojska Polskiego. Po upadku Francji przedostał się przez Hiszpanię i Portugalię do Wielkiej Brytanii. Tam w latach 1940–1943 pełnił funkcję Ministra Oświaty w Polskim Rządzie na Uchodźstwie. Po zakończeniu wojny zdecydował się pozostać na emigracji i osiedlił się na stałe w Wielkiej Brytanii. Okazjonalnie występował na łamach Rozgłośni Polskiej Radia Wolna Europa. Zmarł w Londynie 4 czerwca 1960 w wieku 86 lat. Został pochowany na cmentarzu Gunnersbury.

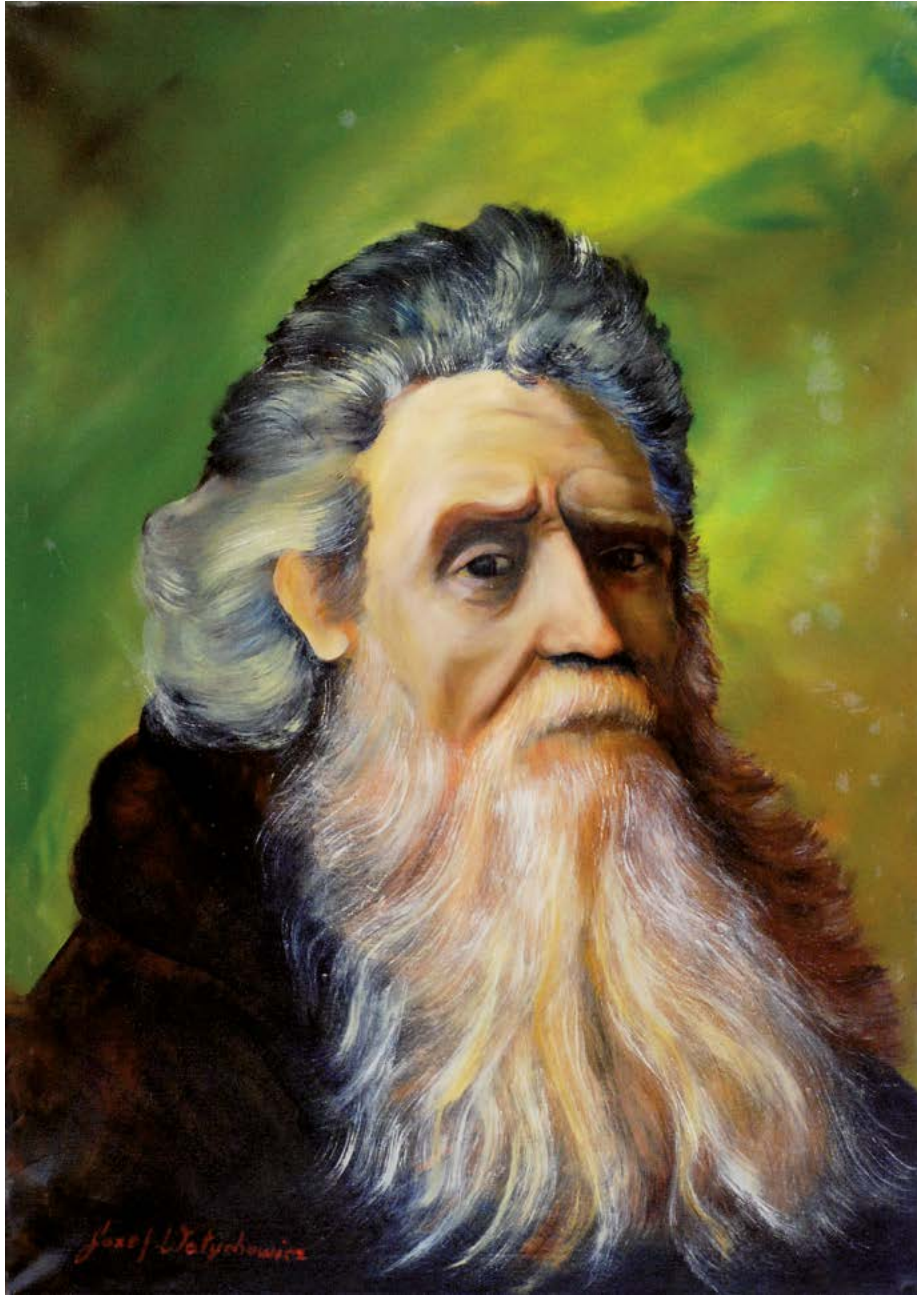
Józef Haller

70 x 80,

olej, płótno

Piotr Ściegienny (1801–1890)

Ksiądz katolicki, polski działacz niepodległościowy i socjalistyczny, przywódca ludowy. Podstawą jego działalności publicznej była jednoczesna walka o Niepodległość Polski i o pełne uwłaszczenie chłopów. Postulował zniesienie wielkiej własności ziemskiej. W porozumieniu z innymi organizacjami patriotycznymi wyznaczył na 27 października 1844 termin wybuchu powstania ludowego, jednak po otwartym wystąpieniu do mas chłopskich 24 października we wsi Krajno pod Kielcami carska policja, od dawna badająca jego działalność dzięki donosom, aresztowała go następnego dnia i doprowadziła do dekonspiracji Związku Chłopskiego, udaremniając powstańcze plany. W 1846 pozbawiona go sakry i praw stanu duchownego. Po długim śledztwie został skazany na śmierć. Ostatecznie – zesłany do kopalni w Aleksandrowsku, wrócił z Sybiru na ziemie polskie w 1871. Udało mu się odzyskać w 1883 utracone godności kapłańskie. Do tego czasu wiódł ubogie życie na utrzymaniu rodziny, a w 1883 rotrzymał stanowisko kapelana w Szpitalu Bonifratów na przedmieściach Lublina. Zamieszkał w pokoiku w jednym z budynków szpitalnych. Tam spędził ostatnie lata życia.

Piotr Ściegienny

60 x 70 cm,

olej, płótno

Kazimierz Pułaski (1745–1779)

W latach 1768–1772 był jednym z dowódców Konfederacji Barskiej, został marszałkiem ziemi łomżyńskiej. Przez dwa tygodnie w 1768 bronił się w warownym klasztorze w Berdyczowie przed atakami armii rosyjskiej. Skapitulował, został wypuszczony po przyrzeczeniu porzucenia konfederacji, jednak ogłosił, że został do tego zmuszony siłą i będzie walczył do ostatniej kropli krwi. Po upadku konfederacji, zaocznie skazany w sierpniu 1773 na śmierć za próbę królobójstwa, musiał emigrować z Polski. Władze żadnego kraju europejskiego nie chciały go jednak przyjąć. W połowie 1777 wyjechał na zaproszenie generała Lafayette'a do powstających właśnie Stanów Zjednoczonych Ameryki. Tam walczył w szeregach armii Jerzego Waszyngtona w wojnie o niepodległość Stanów Zjednoczonych, będąc w randze generała brygady Armii Kontynentalnej. 11 września 1777 w bitwie nad Brandywine dzięki swojej odwadze uratował życie Waszyngtona, za co ten promował go na stopień generała brygady amerykańskiej kawalerii.

Kazimierz Pułaski

70 x 80 cm,

olej, płótno

EMILIA WOŁOSZYN

Urodziła się w 1934 r. we Lwowie, ukończyła Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych w Jarosławiu. Mimo przyjęcia jej na Akademię Sztuk Pięknych w Krakowie, nie mogła studiować z przyczyn politycznych, Policealne Studium Poligraficzne w Warszawie ukończyła zaocznie. W latach 1956-1960 pracowała jako scenograf w Teatrze Lalki i Aktora „Chochlik” we Wrocławiu, zaś w latach 1960-1969 – w Państwowym Przedsiębiorstwie Wydawnictw Kartograficznych im. Eugeniusza Romera. Od 1969 r. mieszka w Rzeszowie, gdzie do 1986 r. była zatrudniona w Wojewódzkim Biurze Geodezji i Terenów Rolnych.

Od 1978 r. Artystka uczestniczy w zajęciach Amatorskiego Klubu Plastycznego im. Ferdynanda Brzęka przy Wojewódzkim Domu Kultury w Rzeszowie, ogólnopolskich plenerach, wystawach i konkursach. Nadal maluje, rysuje, ilustruje publikacje. Od lat przekazuje swoje obrazy na aukcje charytatywne „Artyści Dzieciom”, wspierając podopiecznych Podkarpackiego Hospicjum dla Dzieci. W 2007 r. została członkiem Regionalnego Stowarzyszenia Twórców Kultury w Rzeszowie, kierowała jego Sekcją Plastyczną. Jest laureatką licznych nagród i wyróżnień, została odznaczona Złotym Krzyżem Zasługi, Odznaką Honorową „Zasłużony dla Kultury Polskiej”, medalami: dla zasłużonego członka Towarzystwa Miłośników Lwowa i Kresów Południowo-Wschodnich, 25-lecia Towarzystwa Miłośników Lwowa i Kresów Południowo-Wschodnich, za działalność wystawienniczą w Osiedlowym Domu Kultury „Tysiąclecia” Rzeszowskiej Spółdzielni Mieszkaniowej oraz Złotą Odznakę Towarzystwa Miłośników Lwowa i Kresów Południowo-Wschodnich – Zasłużony dla Kultury na Kresach.

Antoni Petrykiewicz (1905–1919)

Postanowieniem naczelnika państwa Józefa Piłsudskiego został pośmiertnie odznaczony Krzyżem Srebrnym Orderu Virtuti Militari i przeszedł do historii jako najmłodszy jego kawaler wymieniony wśród odznaczonych żołnierzy późniejszego 38. pułku piechoty Strzelców Lwowskich). Dekoracja VM została dokonana 17 kwietnia 1921 roku we Lwowie przez gen. broni Tadeusza Rozwadowskiego. Otrzymał także Krzyż Walecznych. Zarządzeniem prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Ignacego Mościckiego z 4 listopada 1933 roku został pośmiertnie odznaczony Krzyżem Niepodległości.

Antoś Petrykiewicz - Orłę Lwowskie

50 x 60 cm,

olej, płótno

**MAREK
ZAREMBA**

Urodził się w 1949 r., mieszka w Oświęcimiu. Wyższe wykształcenie techniczne zdobył w Krakowie, zaś malarstwo – to hobby. Jego ulubiona technika to olej na płótnie, rzadziej stosuje akwarele. Malując, lubi nakładać grube warstwy farby, a mieszając je bezpośrednio na płótnie, tworzy przepiękne pejzaże. Tematami obrazów Artysty jest najczęściej lokalna przyroda, martwa natura i portrety.

Od ponad 15 lat jest członkiem Regionalnego Stowarzyszenia Twórców Kultury w Oświęcimiu. Aktywnie uczestniczy w warsztatach, plenerach malarskich i – od 2016 r. – w wystawach. Jest również członkiem regionalnego Zespołu Pieśni i Tańca „Holan”.

Wojciech Bogusławski (1757–1829)

Ojciec teatru polskiego. Teoretyk i historyk teatru, aktor, śpiewak operowy, reżyser, pisarz i tłumacz. Dyrektor Teatru Narodowego w Warszawie i założyciel teatru w Kaliszu. Propagator idei oświecenia, wolnomularz.

Wojciech Bogusławski

50 x 60 cm,

olej, płótno

**WANDA
ZAREMBA-MIEJSKA**

Przyszła na świat w Gorlicach, w 1958 r. Malowała od dziecka, głównie akwarele i pastele, zamiłowanie do malarstwa odziedziczyła po dziadku – artyście malarzu Pawle Gajewskim, którego prace można podziwiać w muzeum im. ks. Stanisława Staszica w Hrubieszowie. Jest absolwentką Państwowego Zawodowego Studium Plastycznego w Tarnowie ze specjalnością konserwacja mebli oraz przedmiotów artystycznych i zabytkowych, ukończyła też kurs przewodników beskidzkich. W 2013 r. rozpoczęła studia na kierunku edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej, a w 2016 r. obroniła z wyróżnieniem dyplom artystyczny, którego tematem były „Mikroświaty”. Od 10 lat, jako instruktor ds. plastyki (kat. II), prowadzi zajęcia z dziećmi w szkółce malarskiej w Korzennej.

Tematem prac Artystki są przede wszystkim mikroświaty, piękno, które nas otacza i którego czasami nie dostrzegamy, odbicia w wodzie i mokrym asfalcie, puste brzegi, samotne łódki, pajęczyny. Prezentowała je na kilkunastu wystawach zbiorowych, zaś na przełomie lat 80. i 90. oraz od roku 2015 – na wystawach indywidualnych. W latach 2014-2020 zdobyła 7 nagród podczas wydarzeń Towarzystw Przyjaciół Sztuk Pięknych Twórców w Starym i Nowym Sączu.

Berek Joselewicz (1764–1809)

Podczas Insurekcji Kościuszkowskiej organizował Pułk Lekkokonny Starozakonny (żydowski). Wraz z innym Żydem, Józefem Aronowiczem, stworzyli patriotyczną odezwę w języku jidysz wzywającą do walki, wydaną 23 kwietnia 1794. 500 mężczyzn odpowiedziało na wezwanie, uformowano z nich regiment kawalerii. Zapewniono im możliwość przestrzegania religijnych obyczajów, dostęp do koszernej żywności, powstrzymywania się od pracy w szabat (kiedy to było możliwe), a także noszenia tradycyjnych żydowskich bród. Po klęsce insurekcji wyemigrował do Włoch, tam trafił do legionów Jana Henryka Dąbrowskiego. Jako dowódca polskiego oddziału brał udział w wielu bitwach napoleońskich. W legionach musiał zmagać się z szykanami ze strony polskich towarzyszy broni, ponieważ w przeciwieństwie do innych oficerów nie był szlachcicem i nominację oficerską otrzymał za zasługi, a nie, jak to wówczas było w zwyczaju, ze względu na szlacheckie urodzenie. W armii Księstwa Warszawskiego dowodził szwadronem. Zginął podczas potyczki z Austriakami pod Kockiem w 1809.

Pułkownik Berek Joselewicz

40 x 50 cm,

akryl, olej

Józef Sowiński (1777-1831)

Po wybuchu Powstania Listopadowego usiłował początkowo powstrzymać swych wychowanków od udziału w nim, obawiając się jego szybkiego upadku i represji, jednakże w miarę rozwoju powstania, przyjął stanowisko dowódcy artylerii garnizonu warszawskiego. Wiosną 1831 powołano go na stanowisko dyrektora wydziału artylerii Komisji Rządowej Wojny. Mimo że cieszył się dużym autorytetem, jako inwalida nie był angażowany do służby liniowej. Dopiero w lipcu 1831, na jego prośbę, mianowano go dowódcą reduty nr 56 na Woli. W miarę zbliżania się wojsk rosyjskich do Warszawy w sierpniu powierzono mu dowodzenie obroną dzielnicy, a 22 sierpnia awansowano na generała brygady. Główne uderzenie rosyjskie zostało skierowane 6 września właśnie na Wolę, bronioną przez 1300 żołnierzy i 12 dział (Rosjanie skierowali do ataku 11 batalionów piechoty wspartych 76 działami). Kilkugodzinna obrona prowadzona przez Sowińskiego nie miała dalszych szans powodzenia wobec przewagi wroga. Dokładne okoliczności śmierci generała nie są znane. Stał się po śmierci jednym z bohaterów narodowych tamtej epoki.

Generał Józef Sowiński

40 x 50 cm,

akryl, olej

Henryk Dembiński (1791–1864)

Posłany do wojskowej szkoły inżynierskiej w Wiedniu. W 1809 nie przyjął stopnia oficerskiego w armii austriackiej i zaciągnął się jako szeregowiec do armii Księstwa Warszawskiego. W 1812 awansowany na porucznika, a potem w trakcie bitwy pod Smoleńskiem na stopień kapitana. Był posłem na Sejm Królestwa Polskiego w roku 1825. Brał udział w Powstaniu Listopadowym, gdzie wyróżnił się zwłaszcza w wyprawie na Litwę. Po zakończeniu powstania wyemigrował do Francji. Brał udział w Powstaniu Węgierskim. Po jego klęsce wyjechał do Turcji i wstąpił do armii sułtana osmańskiego Abdülmecida I. W 1850 powrócił do Paryża, gdzie zmarł.

Generał Henryk Dembiński

40 x 50 cm,
akryl, olej

HELENA ZIMOWSKA

Jest absolwentką Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych w Nowym Wiśniczu. Pracuje twórczo dopiero od 2000 r., w poprzednich latach poświęciła się rodzinie i pracy zawodowej. Najczęściej maluje pejzaże, ale także portrety, martwą naturę, sięga do tematyki sakralnej. Stosuje różne techniki malarskie – najczęściej olej na płótnie. Okresowo wykonuje również pisanki, stosując technikę wydrapywania według własnych wzorów. Jej obrazy i pisanki znalazły swoje miejsce w prywatnych zbiorach w kraju i poza nim, można je oglądać też na stronie internetowej: www.helenazimowska.pl.

Artystka należy do Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Nowym Sączu. Uczestniczyła w przeszło 1560 wystawach zbiorowych i indywidualnych, w kraju i za granicą, otrzymała 9 nagród i 5 wyróżnień.

Józef Mehoffer (1869–1946)

Pochodził ze spolonizowanej rodziny austriackich urzędników. Był uczniem Jana Matejki, dzięki któremu poznał Zygmunta Puśłowskiego. Ten znany mecenas ufundował mu paryskie stypendium. Uprawiał grafikę artystyczną, akwafortę, akwatintę, autolitografię, malarstwo sztalugowe, portret kredkowy. Oddzielny, znaczący dział twórczości Mehoffera, to grafika użytkowa. Uznawany za mistrza secesyjnej dekoracyjności, tworzył wiele grafik książkowych: projektów okładek, kart tytułowych, ornamentów, winiet, inicjałów, bordiur, ekslibrisów, zdobników. Projektował też afisze, arkusze akcji, znaki towarowe i banknoty.

Józef Mehoffer. Malarz, wizażysta, grafik

46 x 61 cm,

olej, płótno

Edward Dembowski (1822–1846)

W swojej krytyce używał do analizy i oceny zjawisk artystycznych kryteriów ideowo-politycznych, jak postęp i wsteczność. Kryteria estetyczne łączyły się dla niego z określonymi postawami ideologicznymi. Krytycznie podchodził do eklektyzmu, częstego w kulturze umysłowej lat 40. XIX w., estetyzmu, uznawanego za wsteczny, zainteresowania przeszłością i jej gloryfikacji, poematów lirycznych, będących jedynie ekspresją jednostkowych uczuć. Przeciwstawiał się zarówno postawom konserwatywnym, jak i mistycznym prądom romantyzmu. W ich miejsce proponował praktyczną i aktywną działalność, zgodną z dążeniami ludu. Cenił poezję zaangażowaną, buntowniczą, wzywającą do czynu i bliską ludowi. Takich motywów dopatrywał się w twórczości Romana Zmorskiego, Włodzimierza Wolskiego i Narcyzy Żmichowskiej. Ważną rolę przyznawał dramatowi, który, jego zdaniem, dobrze nadawał się do wyrażania idei postępowych poprzez uwidacznianie ścierania się racji światopoglądowych. Optował za dramatem idei czy też politycznym. Z tego powodu cenił „Nie-boską komedię” Zygmunta Krasińskiego, której poświęcił analizę.

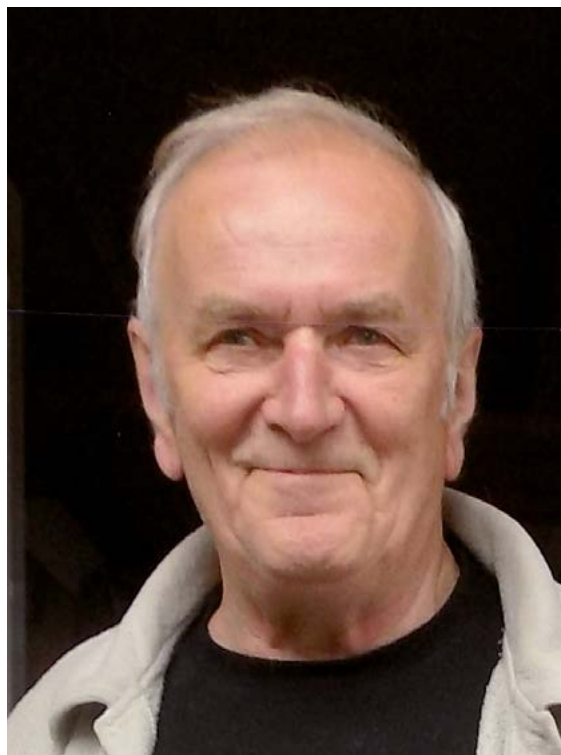
Edward Dembowski. Działacz niepodległościowy

45 x 61 cm,

olej, płótno

**ZBIGNIEW
ZIOB**

Jest absolwentem Liceum Sztuk Plastycznych w w Katowicach. W latach 70. miał kilka wystaw indywidualnych. Wiele jego prac trafiło do Niemiec, Holandii i Włoch. Po przejściu na emeryturę przeniósł się do Chełma Śląskiego, a następnie do Tomic pod Wadowicami, gdzie odnalazł piękno przyrody i pokochał malarstwo pejzażowe. Zajął się również rzeźbą w drewnie.

Jest członkiem Robotniczego Stowarzyszenia Twórców Kultury w Chełmku i Regionalnego Stowarzyszenia Twórców Kultury „Grupa na Zamku” w Oświęcimiu. Artysta bierze udział w wielu plenerach malarskich i wystawach zbiorowych malarstwa oraz rzeźby.

Joachim Lelewel (1786–1861)

Po wybuchu Powstania Listopadowego wszedł w skład Rady Administracyjnej, a następnie Rządu Narodowego. Jednocześnie został prezesem Towarzystwa Patriotycznego. 25 stycznia 1831 w czasie posiedzenia Sejmu wygłosił płomienne przemówienie, w którym opowiadał się za pozbawieniem Mikołaja I tytułu króla polskiego i wzywał naród polski i rosyjski do wspólnej walki z despotyzmem cara. Po upadku powstania przedostał się przez Niemcy do Francji, opuszczając na zawsze Polskę. Do Paryża przybył pod koniec października 1831, od razu angażując się w działalność polityczną. Stając na czele Komitetu Narodowego Polskiego organizował lokalne komitety wspierające polskich emigrantów we Francji i w Niemczech. Jego aktywność polityczna zwróciła uwagę władz francuskich, które pod wpływem nacisków ambasady rosyjskiej, w grudniu 1832 podjęły decyzję o usunięciu go z Paryża wraz z pozostałymi członkami Komitetu Narodowego. Rok później dotarł do Brukseli, w której osiadł na stałe. Do końca życia kontynuował swoją działalność polityczną oraz naukową.

Joachim Lelewel

50 x 60 cm,

olej, płótno

DOTYCHCZASOWE WYSTAWY W GALERII BRAMA BIELAŃSKA

1. Henryk P. Hereć; *Oswajanie przestrzeni*;
17 września – 24 października 2011
2. Remus Wilson; *Sily pierwotne*;
26 października – 21 listopada 2011
3. Antoni Falat; *Pamiętki rodzinne*;
25 listopada – 29 grudnia 2011
4. Ewa Urniaż-Szymańska;
Grafiki;
2–22 stycznia 2012
5. *Nie chcemy walczyć z Polakami.
Węgierscy huzarzy na ziemiach polskich
latem 1944 roku*;
5–16 sierpnia 2015
6. *Maciej Rataj 1884–1940. W 75. rocznicę śmierci*;
20 sierpnia – 6 września 2015
7. Feliks Mostowicz; *Kazachstan – Ursynów.
Droga Feliksa Mostowicza do kraju przodków*;
18 września 2015 – 24 stycznia 2016
8. Leszek Marek Krześciński;
Tadeusz Kościuszko: Merczowszczyzna – Solura;
28 stycznia – 28 lutego 2016
9. Wystawa zbiorowa artystów z Meksyku i Polski;
MOSTY: Znad Wisły po Río Bravo;
6–28 lutego 2016
10. Grażyna Kostawska i Piotr Szalkowski;
Czasy kościuszkowskie;
2 marca – 3 kwietnia 2016
11. *Muzeum Polskie w Rapperswilu*;
7 kwietnia – 8 maja 2016
12. Krzysztof Pawłowski; *Pasja*;
9 kwietnia – 8 maja 2016
13. Łukasz i Stanisław Hadyna;
Orzeł Biały – znak wolności;
12 maja – 5 czerwca 2016
14. Gustaw Hadyna; *Ojcom naszym*;
12 maja – 5 czerwca 2016
15. Marta Staszczuk; *Batiki*;
10–30 czerwca 2016
16. Janusz Trzebiatowski; *Pastele*;
9 lipca – 14 września 2016
17. *Żoliborz z rodzinnych albumów*;
8 lipca – 18 września 2016
18. Magdalena Latosiewicz; *Oczekiwanie*;
15 września – 15 października 2016
19. Jerzy Teper; *W BIELI I W CZERWIENI.
Defensores Poloniae*;
19 października 2016 – 9 stycznia 2017
20. Tadeusz Kurek;
Stolice Polski w rysunkach Tadeusza Kurka;
18 stycznia – 12 marca 2017
21. *Narodowa Sztuka Białoruska*;
18 marca – 28 marca 2017
22. *Sienkiewicza drogi do niepodległości*;
7 czerwca – 2 lipca 2017
23. *Plakaty marynistyczne
ze zbiorów Muzeum Niepodległości*;
7–23 lipca 2017
24. *Konstanty Sopoćko – twórca socrealistyczny.
W zbiorach Muzeum Niepodległości w Warszawie*;
7 lipca – 31 sierpnia 2017
25. Joanna Brześcińska-Roccio;
Continuum... rysunki z ziemi włoskiej;
29 lipca – 3 września 2017
26. Aneta Skarżyński; *Brzoza w kulturze słowiańskiej*;
6 września – 28 września 2017
27. Krystian Kwaśny; *drugi plan*;
6 września – 8 października 2017
28. Piotr Rafalko;
100 portretów na 100-lecie odzyskania Niepodległości;
13 października – 12 listopada 2017
29. Artur Majka; *Impresje warszawsko-lwowskie*;
18 listopada 2017 – 7 stycznia 2018
30. Zdzisław Malinowski; *Mogily Powstańców Styczniowych*;
12 stycznia – 4 marca 2018
31. Jan Tyszler; *Fascynacje Jana Tyszlera*;
10 marca – 1 kwietnia 2018
32. *Pamięć. Ofiarom katastrofy smoleńskiej*;
5 kwietnia – 13 maja 2018
33. *Gabinet Bolesława Bieruta*;
19 maja – 22 lipca 2018

34. Paulina Hortyńska; *Śladami miast*;
5–29 lipca 2018
35. Małgorzata Wrochna; *Portrety smoleńskie*;
2 sierpnia – 9 września 2018
36. Mirosław Szponar; *Józef Piłsudski w kolorze*;
14–30 września 2018
37. Dobiesław Gała; *Wyzwalamie*;
4 października – 4 listopada 2018
38. Józef Krzysztof Oraczewski;
Ważne znaki.
*Wystawa z okazji setnej rocznicy
odzyskania niepodległości*;
8 listopada – 2 grudnia 2018
39. Sofia Mosiadz; *Transformacje*;
8 grudnia 2018 – 13 stycznia 2019
40. Janusz Trzebiatowski;
Tryptyk Armenii. Ołtarz – Pieśń – Z ręki Boga.
Katedra 2017–2018;
23 stycznia – 15 lutego 2019
41. *Dziela utracone*.
Z przeszłości w przyszłość poprzez teraźniejszość;
21 lutego – 31 marca 2019
42. Bronisław Wojciech Linke.
Sprzeciw i zaangażowanie;
3 kwietnia – 12 maja 2019
43. Ewa Urniaż-Szymańska;
Wczoraj Dzis Jutro?
Wystawa Ewy-Urniaż Szymańskiej;
5–30 czerwca 2019
44. *Traktat Wersalski – 28 czerwca 1919*;
28 czerwca – 28 lipca 2019
45. Tomasz Sarnecki;
W przededniu wolności;
11 lipca – 25 sierpnia 2019
46. *Dziś idę walczyć, Mamo*. Rysunki Bogusława Lustyka
Godzina W. Powstanie Warszawskie oczami artysty;
30 lipca – 25 sierpnia 2019
47. *Baon Stołeczny w obronie Warszawy w 1939 r.*;
30 sierpnia – 6 października 2019
48. *Był taki wrzesień*;
10–20 października 2019
49. *Władysław Orkan. Poeta uciśnionych*;
24 października – 8 grudnia 2019
50. *PRACA I PASJA. PIOTR M. ZALEWSKI*;
(13 grudnia 2019 – 19 stycznia 2020)
51. *Dziedzictwo pokoleń dla przyszłości*
Wystawa zbiorowa;
23 stycznia – 16 lutego 2020
52. Towarzystwo Rapperswilskie;
Jan III Sobieski – król, wódz, polityk;
15 lutego – 15 marca 2020
53. *Kłamstwo – wirus cywilizacji*
Wystawa według pomysłu Tadeusza Zielińskiego;
3 czerwca – 16 sierpnia 2020
54. *TAK NIEWIELU W HEROICZNEJ OBRONIE
NIEBA NAD ANGLIĄ. POLACY W POWIETRZNEJ
KAMPANII W 1940 ROKU*;
27 sierpnia – 27 września 2020
55. *SZLAKIEM DOLINY WISŁY*;
7 października–15 listopada 2020
56. *BATALiony CHŁOPSKE*
Armia Polskiego Państwa Podziemnego;
17 lutego – 21 marca 2021
57. Elżbieta Waga; *Przejsście*;
18 maja – 6 czerwca 2021
58. Małgorzata Podziomek-Kotecka;
MAGIS ART. Od profanum do sacrum;
10 czerwca – 25 lipca 2021
59. Monika Gliga;
CZY WIESZ ILE SYRENEK JEST W WARSZAWIE?;
28 lipca – 22 sierpnia 2021
60. *KRYSTYNA KRAHELSKA*.
*Opowieść o dziewczynie,
która oddała swoją twarz
Syrence Warszawskiej*;
2–22 sierpnia 2021

Projekt graficzny
Natalia Roszkowska

Korekta oraz administracja
Paweł Bezak, Ewelina Pilawa-Soroka

Fotografie obrazów
Tadeusz Stani

ISBN 978-83-66640-54-2

Wydawnictwo Naukowe Muzeum Niepodległości
(identyfikator 42 700)

X Pawilon Cytadeli Warszawskiej
ul. Skazańców 25; 01-352 Warszawa
historia@muzeumniepodleglosci.art.pl

Realizacja poligraficzna
WPK. Wspieramy Polską Kulturę

Nakład 200 egz.

Patronat honorowy

Marszałek
Województwa Mazowieckiego

MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA
PODKARPACKIEGO

Organizatorzy

Muzeum Niepodległości w Warszawie jest jednostką organizacyjną
Samorządu Województwa Mazowieckiego

Patronat medialny

Myśl Polska

STOLICA

Partner

